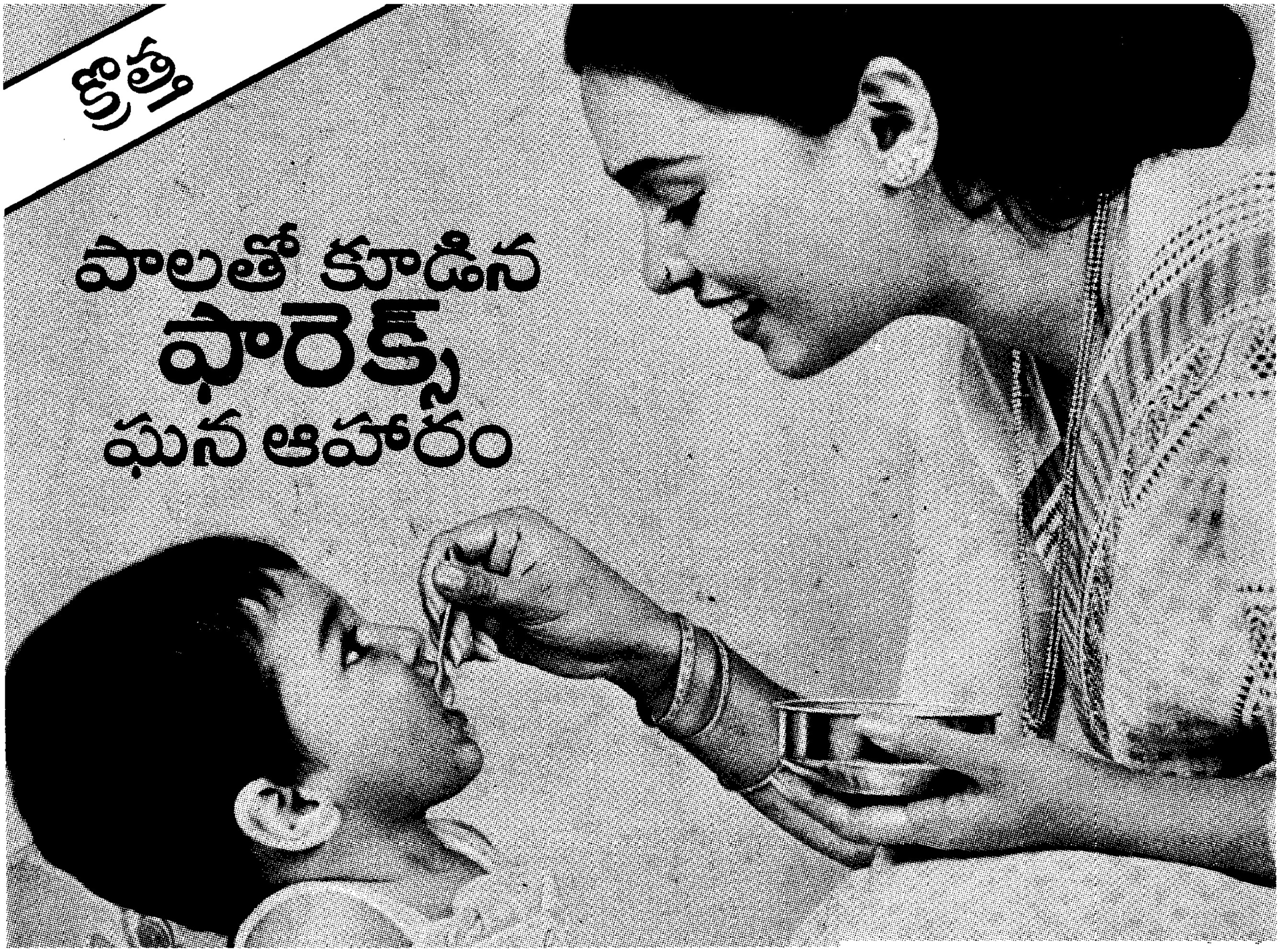
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

8-14, మార్చి, '8
రు. 2/-

అధిక రుచికరం
అధిక సంపూర్ణం

ప్రేమతో మీరు పెట్టే ప్రతి చెంచాడు పాపాయి పెరుగుదలకు మంచిది.

పాలతో కూడిన ఫారెక్స్ ఘన ఆహారం.

కలపడం సులభం. పాపాయికి తినిపించడం సులభం.

పాపాయి పెరుగుదలకు అత్యావశ్యకమైన ప్రోటీన్‌తో సమృద్ధం. ఆరోగ్యవంతమైన రక్తం కోసం అదనంగా ఐరన్ కలిగినది. గట్టి పళ్లు, ఎముకలకోసం సరియైన నిష్పత్తిలో కాల్షియం మరియు ఫాస్ఫరస్ కలిగినది. పాపాయి సున్నిత జీర్ణశక్తికి అనువుగా ముందుగానే పచనం చేయబడినది.

పాలతో కూడిన ఫారెక్స్ ఘన ఆహారం.

అధిక సంపూర్ణ ఘన ఆహారం.

మంచి ఆరోగ్యానికి మూలస్థానం—గ్లాక్సో

ఉచితం! పాపాయి మొదటి ఏడాది పుస్తకం మీ ప్రతి కోసం, తపాలు మరియు ఇతర ఖర్చుల కోసం రూ. 1/– తపాలా బిళ్లలు జతపర్చి ఈ చిరునామాకు వ్రాయండి. **పో.ఆ. బాక్స్ నం. 19119, (FCM-25) బొంబాయి 400 025.**

CLARION/B/GX/4/234 TEL

ప్రేమ్ సబ్బుతో స్నానం
రోజంతా ఉల్లాసం
మీ శరీరమునకు మృదుత్వమునిచ్చి సహజ
సౌందర్యమును పెంపొందించు సబ్బు ప్రేమ్.
దీని స్వచ్ఛమైన నురగ, పరిమళము
మీ మనసును పులకింపజేయును.
Prem
THE REFRESHING SOAP
PREM
గులాబి మరియు ఆకుపచ్చ
రంగులలో లభించును.
జయలక్ష్మి
గుంటూరు వారి తయారీ
Imageads 2005 Tel

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాధుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

(1938 - 1972)

శుక్రవారం : 8-14 మార్చి, '85

శ్రీ రక్తాక్షినామ సం. ఫాల్గుణ బ. పాడ్యమి

సంపుటము 77 : సంచిక 27

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడిప్రతి వెల	రు. 2-00
ఆరు మాసాల చందా	రు. 55-90
పోస్టులో ఏడాది చందా	రు. 111-80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి

శ్రీ ఎం. జి. రామచంద్రన్.

న్యూఢిల్లీ లేఖ

డా. జయదుబాషి

విదేశీ ముద్ర పడితేనే విలువకి గుర్తింపు!

విక్టర్ బెనర్జీ మంచి నటుడు. ఆయన మొట్టమొదటిసారిగా సత్యజిత్ రే చిత్రం 'సత్రంజ్ కె ఖిలారీ'లో నటించి మిగతా ఎందరో నటులని మించిపోయాడు. అప్పటి నుంచీ ఆయన చాలా చిత్రాలలో నటించాడు. కలియుగ్, ఆరోహణ్, మాన్‌సేరి మల్లాన్. మరో రెండు సత్యజిత్ రే చిత్రాలు వాటిలో ఉన్నాయి. రే చిత్రాలలో ఒకటైన 'ఘర్ భైరె' అందులో ఒకటి. నాకు సినిమాలంటే ఆసక్తి లేదు కాబట్టి అందులో బెనర్జీ ఎంత బాగా నటించాడో నాకు తెలియదు. ఇ. ఎం. ఫోర్‌స్టర్ రాసిన 'పాసేజ్ టు ఇండియా' చిత్రంలో డాక్టర్ అజీజ్ పాత్రకి డేవిడ్‌లీన్ బెనర్జీని తీసుకునేంత వరకూ మరెవరికైనా తెలుసని నేనను కోవటంలేదు. భారతదేశంలో ఆ చిత్రం ఇంకా విడుదల కాలేదు. కానీ దానికి విదేశాలలో బ్రహ్మరథం పట్టారు. టైమ్, న్యూస్ వీక్ వారపత్రికలు బెనర్జీని పొగడ్తలతో ఆకాశానికి ఎత్తేశాయి. ఇప్పుడు మన దేశంలో ఎవరి నోట విన్నా బెనర్జీ పేరే! మన పత్రికలన్నీ బెనర్జీపై ముఖచిత్ర వ్యాసాలని ప్రచురించాయి. కానీ వీటిని చూసి బెనర్జీ మైమరచిపోలేదు. ఇటీవల ఆయన ఒక పత్రికా విలేఖరితో మాట్లాడుతూ :

"1983లో 'ఘర్ భైరె' చిత్రంలోని నిఖిలేష్ పాత్రకి సత్యజిత్ రే నన్ను ఎంపిక చేసినప్పుడు మన పత్రికలేవీ నన్ను గుర్తించలేక పోయాయి. అలాంటి అత్యుత్తమ పాత్రని ఇంతవరకూ రే ఏ నటుడికీ ఇవ్వలేదని నా అభిప్రాయం. ఇప్పుడు మన పత్రికలన్నీ నన్ను గురించి రాయడానికి ఒకదాన్ని మించి మరొకటి పోటీ పడుతున్నాయి. దీనికి కారణం 'పాసేజ్ టు ఇండియా' ఆంగ్ల చిత్రం కావడం, నీలం కళ్ళున్న ఒక ఇంగ్లీషు వాడు దానికి దర్శకుడు అవటం, ఆ చిత్రానికి ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ లేనంతగా టైమ్ వార పత్రిక తొమ్మిది పేజీలని కేటాయించడమే. ఇంతకన్నా దాస్య ప్రవృత్తి మరెవరికైనా ఉంటుందా?" అని అన్నారు.

నోబెల్ బహుమతి వచ్చే వరకూ రవీంద్రనాథ్ టాగూర్‌ని మనం గుర్తించలేదు. ఆ తర్వాత రాత్రికి రాత్రే ఆయన ఘనకీర్తి నందుకున్నారు. విదేశీ పత్రికలు కొన్ని సత్యజిత్ రే ప్రతిభని గుర్తించి ఆయన గురించి గొప్పగా రాసిన తర్వాతే ఇక్కడి జనానికి అత్యంత ప్రీతిపాత్రుడైనాడు. కబీర్ బేడీ ఇక్కడ పరాజయాన్ని చవి చూసినా ఇటలీ వెళ్ళి అక్కడ కొన్ని తృతీయ శ్రేణి చిత్రాలలో అంత ప్రాముఖ్యం లేని ఏవో కొన్ని పాత్రలలో నటించి తిరిగి రాగానే ఒక అంతర్జాతీయ కళాకారుడిగా ఆయనకి ముద్రవేశారు. అటెంబరో తీసిన చిత్రంలో గాంధీ భార్యగా వేసిన రోహిణీ హట్టంగడి అంతకు పూర్వం అనామకురాలు. ఆ చిత్రంలో నటించిన తర్వాత ఇప్పుడు బొంబాయి, ఢిల్లీలలోని జనం వెలం వెర్రిగా ఆమె చిత్రాల కోసం ఎగబడుతున్నారు. గాంధీ చిత్రానికి ముందు కూడా ఆమె మంచి నటే. ఆ తర్వాత కూడా ఆ స్థాయిలోనే ఉన్నది. అయినా అదంత ముఖ్యం కాదు. ముందు మీరు ఇంట గెలవడం కన్నా ఒక తెల్లవాడిచేత గుర్తింపబడటం ముఖ్యం. బెనర్జీ చెప్పినట్లు ఇంతకన్నా దాస్య ప్రవృత్తి మరెక్కడైనా ఉంటుందా?

అసలు దీనిని 'మొదలు పెట్టింది నెహ్రూ భారతీయతని గురించి చెప్పుకునేందుకు ఆయనలో ఏమీ లేదు. ఆయన పెరిగిందీ, చదివిందీ విదేశాలలోనే. ఆయన రాజకీయ, సామాజిక భావాల రూపకల్పన భారత దేశంలో కాకుండా మరెక్కడో జరిగింది. భారతదేశంలోని ఏ స్కూలుకీ ఆయన వెళ్ళలేదు. ఏ భారతీయ ఉపాధ్యాయుని వద్దా ఆయన విద్యాభ్యాసం చెయ్యలేదు. ఆయన పుస్తకాలన్నీ మొట్టమొదట ఇంగ్లాండులోనే ముద్రింపబడ్డాయి. భారత దేశంలో వాటి ప్రచురణకి ఆయన తమ చరమ దశలోనే అనుగ్రహించారు. ఆయనకి అతి సన్నిహితుడైన రాజకీయ సహచరుడు కృష్ణ మీనన్‌కి అసలు ఏ ఒక్క భారతీయ భాషా చదవటంగానీ రాయడంగానీ తెలీదు. విదేశాలలో పెరగడం, చదవటం గురించి నెహ్రూలు గొప్పగా ప్రచారం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. ఇక్కడి జనానికి కూడా అదే ఇష్టం. ఈ 'ఫారిన్ పిచ్చి ఉన్న వాళ్ళలో నెహ్రూ కూడా ఒకరు. రాజీవ్‌గాంధీలో ఉన్న ఆకర్షణలలో ఒకటి- ఆయన కూడా తమ తాత, తల్లి లాగే విదేశాలలో చదువుకున్నారు. కానీ తాతగారిలా అక్కడ డిగ్రీ మాత్రం తీసుకోలేదు. ఆయన ప్రధాన మంత్రి అయినారు కాబట్టి సరిపోయింది లేకపోతే ఆయన కూడా విదేశీ పత్రికలలో ఆకర్ష

ముఖ చిత్రం

త్వరలో యువ కథానాయకుడు నందమూరి బాలకృష్ణ ముఖచిత్రంను వేయవలెనని ఆంధ్ర-సచిత్రవారపత్రికను కోరుచున్నాను.

–వేగి శ్రీనివాస్, పశివేదల

న్యూఢిల్లీ లేఖ

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ఫక్కీ అంతా బాగానే వుంటుంది. కాని, డా. జయ్‌దుబాషీ వ్రాసే, "న్యూఢిల్లీలేఖ", మటుకు, అసహ్యకరంగా వుంటోంది. పత్రిక మొదటి పేజీ తెరవటంతోనే కనుపించే న్యూఢిల్లీ లేఖ చదవటంతో, పత్రికను మరలా కొని చదవాలంటే ఉత్సాహం ఉండటం-లేదు.

డి. వి. రామరాజు, దోనా–పౌలా (గోవా) 403004

దివాకర్‌బాబుగారి "నువ్వు పెంచిన మొక్క"కథ సందేశాత్మకంగా వుంది. డా. జయ్ దుబాషీగారి (న్యూఢిల్లీ లేఖలు) వ్యాసాలు ఆసక్తికరంగా ఉంటున్నాయి.

–యం. డి. అస్లాం, ఇల్లెందు

సీరియల్స్

ప్రమీలా జనార్ధన్‌గారి "పసిడి బొమ్మ" సీరియల్ ఆదిలోనే అద్భుతంగా వుంది. రచనాశైలి. కూర్పు చాలా చక్కగా వున్నాయి. ప్రారంభంలోనే ఎంతో ఉత్కంఠతతో చదివింప చేస్తుంది.

పెద్ది రమేష్, అస్లాం, ఇల్లెందు

రాగసంధ్య సీరియల్ చాలా బాగుంది. రచయిత్రి కాశీనాథుని సువర్చలాదేవిగారికి మా అభినందనలు.

బి. రాజగోపాల్‌రెడ్డి, రాయచోటి

స్పాన్ రజతోత్సవ సంచిక

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల సమాచారశాఖ-వారు భారతదేశంలో ప్రచురిస్తున్న ఆంగ్ల మాస-పత్రిక 'స్పాన్'కి పాతిక సంవత్సరాలు నిండిన సందర్భంగా రజతోత్సవ ప్రత్యేక సంచికని వెలువ-రించారు. ఈ సంచికలో అనేక ప్రత్యేక వ్యాసాలతో పాటు అట్టమీద అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల జాతీయ చిహ్నం అయిన ఈగిల్ బొమ్మని ఆకర్షణీయంగా త్రీ- డైమన్షనల్ హాలోగ్రామ్‌గా ముద్రించారు. భారతదేశంలో హాలోగ్రామ్ ముఖ చిత్రాన్ని ప్రచురించిన మొట్ట మొదటి పత్రిక ఇదే. హాలోగ్రాఫిక్ ఫోటోని నేరుగా కాంతిలో చూసినప్పుడు స్పెక్ట్రమ్ (ఛాయ)లోని అన్ని రంగులూ కనిపిస్తాయి. దాని నిజమైన లోతు కనిపిస్తుంది. ఈ ఆధునిక సాంకేతిక యుగంలో ఇదొక కొత్త సాధనం దీన్ని లేజర్ కిరణంతో ఉపయోగిస్తే ఇది వైద్యం, ఎలక్ట్రానిక్ పరిశ్రమలలో సున్నితమైన పరికరాల తయారీకి ఉపయోగపడుతుంది.

కథలు

8–14 ఫిబ్రవరి '85 సంచికలో ఉన్నవ విజయ లక్ష్మిగారి 'చదువు రాకపొతే?' కథానిక చాలా చక్కగా వుంది. చదువు వల్ల ఎంత వుపయోగముందో, అర్థమయేట్టు చేశారు.

'చంద్రలీల ప్రేమలీల' బాగానే వుంది. 'చిల్లర దేవుళ్ళూ చిల్లరరాళ్ళూ' కథానిక వాస్తవంగా వుంది

నామసేవ హరికృష్ణ, అనంతపురం.

'నువ్వు పెంచిన మొక్క' కథ వాస్తవానికి దగ్గరగా వున్నది. ఇలాంటి తల్లిదండ్రులు ఎంతోమంది వున్నారు.

ఎం లలిత, కామేశ్వరి, బల్లికురవ □

న్యూఢిల్లీ లేఖ

ణీయమైన వాటిని చూస్తూ, విదేశీ కార్లలో తిరుగుతూ, విదేశాలలో వినోద పర్యటనలు చేస్తూ ఉండేవారు.

ఎవరికి తగినటువంటి పరిపాలకులు వారికి లభిస్తారు. నెహ్రూలకన్నా మంచి వాళ్ళు మనకి తగరనుకుంటాను. అది తప్పితే ఆసియాలో అతి శక్తివంతమైన దేశంగా మనం రూపొందేవాళ్ళం. ఒక తరంలోగానే జపాన్‌లాంటి దేశం ఆ స్థాయికి చేరుకున్నది. జపాన్ వాళ్లల్లో ఎంతో మందికి ఇంగ్లీషు రాదు. తమని గురించి టైమ్, న్యూస్ వీక్ పత్రికలు రాయక పోయినా వాళ్ళు పట్టించుకోరు. జపాన్‌లో ప్రచురింపబడే ఇంగ్లీషు పత్రికలు దాదాపు లేవనే చెప్పాల్సి ఉంటుంది. టోక్యోనించి వెలువడే ఒకే ఒక ఆంగ్ల దిన పత్రికని చదవడం జపాన్ వాళ్లెవరికీ ఇష్టం ఉండదు. దానికి అక్కడ హోటళ్లలో ఉండే అతిథులకి ఉచితంగా పంచి పెడతారు. జపాన్‌లో – విదేశీ వస్తువులు చాలా తక్కువ కనిపిస్తాయి బహుళ జాతి సంస్థలు అసలు లేనట్లే లెక్క జపాన్‌వారు విదేశీ పథకాలని కొనుక్కొని వాటిని అసలు సిసలైన జపాన్ ఉత్పత్తులుగా మార్చి మార్కెట్‌లో విడుదల చేస్తారు. ఒక పారిశ్రామిక వ్యవస్థ దాని ఉత్పత్తుల నాణ్యతని బట్టే పేరు తెచ్చుకుంటుంది. ఆ వ్యవస్థని బట్టే దాని ఉత్పత్తుల నాణ్యత ఉంటుంది. ఇది భారతదేశం ఉత్పత్తి అనదగినది ఒక్కటి కూడా మనకి లేదు. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన సోనీ, హిటాచీ, టయోటాలతో పోల్చదగినది ఈ నలభై సంవత్సరాల పారిశ్రామికీకరణ అనంతరం కూడా మనకి ఏదీలేదు మనకి తాతాలు, బిర్లాలు ఉన్నారు. కానీ బయటి నించి ఏ సహకారం లేకుండా వారు ఇప్పటి వరకూ ఒక్కటైనా తయారు చెయ్య గలిగారా అన్నది నా అనుమానం. మన ఉత్పత్తులన్నీ అంతకు పూర్వమే ఎక్కడో విదేశాలలో రూపు దిద్దుకున్నవే. మన బుర్రలో నిర్మాణాత్మకమైన ఊహలే లేనట్లుగా ఈ నాటికీ మనం ఇతర దేశాల ఉత్పత్తులని ఎరువు తెచ్చుకుంటున్నాము. మనది ఒకళ్ళు ఉపయోగించుకున్న వాటిని ఎరువు తెచ్చుకునే దేశం. ఇంగ్లాండులోని ఫాబియన్ సమాజం, రష్యాలోని కమ్యూనిస్టుల పాత భావాలని ఎరువు తెచ్చుకున్న పాలకులు మనకి ఉన్నారు. కమ్యూనిస్టులు మార్క్స్‌ని ఆదర్శంగా పెట్టు కుంటారు. ఆయన రెండు వందల సంవత్సరాలకి ముందు పుట్టి, వంద సంవత్సరాలకి పూర్వమే మరణించిన వ్యక్తి. అయినా మన వామపక్ష మేధావులు ఆధునికీకరణకి ఆయన భావాలనే ప్రమాణంగా తీసుకుంటారు. చైనావారు కూడా మార్క్స్‌ని వదిలివేశారు. అయినా మన 'మార్క్సిస్టులు ఆయనని వదిలి పెట్టలేదు. కారల్ మార్క్స్ భారతీయుడై ఉంటే ముందుగా మనమే ఆయనని వదిలివేసి ఉండే వాళ్లం – మన నెహ్రూలు గాంధీగారిని అలక్ష్యం చేసినట్లు మార్క్సిస్టులు కూడా మార్క్స్‌ని వదలివేసి ఉండే వాళ్ళు మహాత్మా గాంధీ తప్పు ఏమైనా ఉంటే అది ఆయన భారతీయుడు కావడమే ఆయన ఇంగ్లీషు ఉపాధ్యాయుల వద్ద విద్యాభ్యాసం చెయ్యలేదు. హారోకి కాక పోయినా కేంబ్రిడ్జికి కూడా ఆయన వెళ్లలేదు. ఆయనకి విదేశీ భార్య కాదుకదా కనీసం ఉంపుడుకత్తె కూడా లేదు మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన మరుక్షణమే ఆయన మనకి పనికిరానివాడై పోయాడు.

'పాసేజ్ టు ఇండియా' చిత్రం ఇక్కడ విడుదల అయిన తర్వాత చాలా కొద్ది మంది భారతీయులు దానిని చూస్తారు అసలు ఇంగ్లీషు చిత్రాలని చూసే వాళ్ళు ఇక్కడ చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. కానీ విక్టర్ బెనర్జీ నటించిన హిందీ చిత్రాలని చూడటానికి అంతా ఎగబడతారు. ఆ చిత్రాల బాగోగులతో వాళ్లకి పనిలేదు. విదేశీ పత్రికలు, విమర్శకులు విపరీతంగా మెచ్చుకున్న విక్టర్ బెనర్జీని చూడటానికే వాళ్ళు ఆ చిత్రాలకి వెళ్తారు. సత్యజిత్ రే చిత్రాలు చూసిన భారతీయులు చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. ఆయనకి విదేశాలలో బ్రహ్మరథం పడతారు కాబట్టి వాళ్ల కోసమే ఆయన చిత్రాలు తీస్తాడని వారి నమ్మకం కావచ్చు టాగూర్‌లాగే రే కూడా అసలు సిసలైన భారతీయ నాణెం. కానీ అలాంటి నాణాలకి కూడా విదేశాల నించి విదేశీ కరెన్సీలా తిరిగి వస్తే తప్ప ఇక్కడ విలువలేక పోవడం అన్నది చాలా విచారకరమైన విషయం. □

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

రచయితలకు గమనికలు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు కథలూ, యితర రచనలు పంపదలచుకున్నవారు
సంపాదకుడు,
ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక,
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003.
అన్న చిరునామాకి వ్రాయాలి.

★ కవరుమీద శీర్షికపేరు పేర్కొనడం మంచిది. రచయితలు తమ పూర్తి పేరూ, చిరునామా రచన చివరకూడా స్పష్టంగా వ్రాయాలి — హామీపత్రం జతచెయ్యాలి.

★ గేయాలు తిప్పి పంపబడవు. వీటి పరిశీలనకు కూడా సుమారు ఏడు నుంచి ఎనిమిది వారాల గడువు అవసరం.

★ కథలుగాని, యితర రచనలుగాని త్రిప్పి పంపబడాలని కోరుకునే వారు — వారి స్వంత చిరునామాగల తగినన్ని తపాలాబిళ్ల లంటించిన కవరు పెట్టడం అవసరం.

★ రచనల గురించి పంపిన వెంటనేగాక ఎనిమిది వారాల తరువాత మాత్రమే వాటిపై నిర్ణయంకోసం ఎదురుచూడడం మంచిది. రచనల గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకి తావులేదు. కాని— తప్పనిసరి పరిస్థితులలో వాటిపై వ్రాయవలసివస్తే రచయితలు — రచన పేరు — అది పంపినతేదీ, వాటి గురించి పరిశీలించడం కష్టం.

★ మా కార్యాలయానికి రచనలు తెచ్చి ఇచ్చేవారు కూడా పై నిబంధనలన్నీ పాటించాలి. వారికి కూడా స్వంత చిరునామాగల తగినన్ని తపాలాబిళ్లలంటించిన కవరు జత చెయ్యాలి అన్న నిబంధన వర్తిస్తుంది.

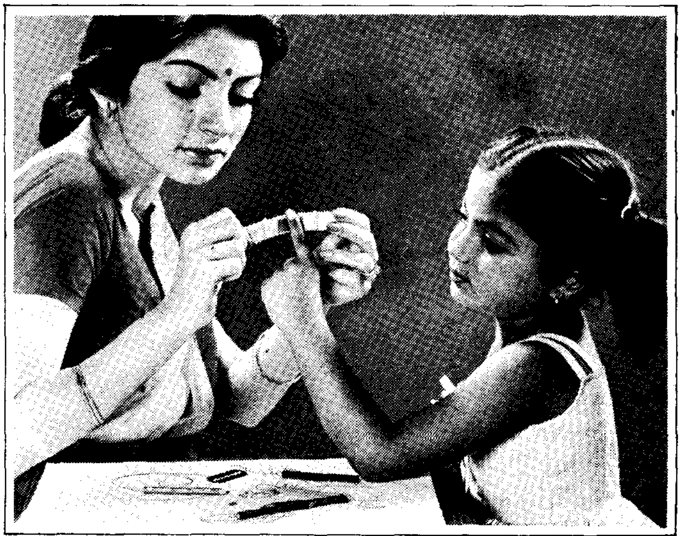
★ కార్టూన్‌లు పంపేవారుకూడా ఎనిమిది వారాలలోగా మా మీద ఉత్తరాలదాడి చెయ్యకూడదు ... ప్రతీ కార్టూన్ వెనుక పూర్తి పేరు, చిరునామా వ్రాయాలి.

★ ప్రత్యేక సందర్భాలుగా వేసిన కార్టూన్‌ల కవర్లపై ఆ విషయం వ్రాస్తే వాటి పరిశీలన త్వరితంగా జరుగుతుంది.

★ రచనల ఎంపిక తరువాత వాటి ప్రచురణ వీలువెంబడి జరుగుతుంది.

★ రచయితలకు, కార్టూనిస్టులకు [ఒక్క ఉత్తరాలు, ప్రశ్నావళి, డాక్టర్ సలహాల శీర్షికలో 'పడ్డ' వారికి తప్ప తతిమ్మా అందరికి] అవి పడ్డ "ప్రతు"లను — కాలక్రమంలో వాటి పారితోషికాలను పంపుతాము. కాపీలు టపాలో పోయే ప్రమాదం వుంటుందే తప్ప పంపకపోవడం జరుగదు.

సం॥

ప్రేమించవే మనసా......

అడ్డేపల్లి సుచిత్రాదేవి

(గత సంచిక తరువాయి)

విజయ్, సస్య, శిల్పల వలనే వాళ్ల మూడు కుటుంబాల పెద్దలక్కూడా స్నేహం కలిసి అది ఆత్మీయంగా మారింది.

సస్య, శిల్పల యిళ్లు పక్క పక్కన వుంటే ఎదురిల్లు విజయ్ వాళ్లది. ముప్పయేళ్లకే భర్త చనిపోయినా పట్టుదలగా తానొక్కటే ప్రాక్టీసు చేపట్టింది డాక్టర్ విశాలాక్షి. సామర్థ్యము, తెలివి తేటలు కల ఆమె కొద్ది సంవత్సరాల్లోనే మంచి డాక్టర్‌గా పేరు పొందింది. కీర్తి, డబ్బు రెండూ వచ్చాయి. విశాలాక్షికి ఒక్కగానొక్క కొడుకు విజయ్. ముద్దు పేరు విజ్జూ. తన కొడుకు కూడా తనలా, తండ్రిలా డాక్టరై పేరు తెచ్చుకోవాలని ఆమె ఆశ. విజ్జూ సస్య, శిల్పలతో కలిసి యింట్లో తిరుగుతుంటే తనకు ఆడపిల్లలు లేని లోటు తీరినట్టు అనుకునేది.

శిల్ప కూడా భువనేశ్వరి, శివశంకరంగార్లకు ఏక సంతానమే. శివశంకరంగారు వ్యాపారవేత్త. కాలం అనుకూలించి వ్యాపారంలో యిబ్బడి ముబ్బడిగా లాభాలు రావటంతో మరో కొత్త ఫ్యాక్టరీ ఓపెన్ చేశారు. డబ్బు హెచ్చే కొద్దీ హోదాకి తగినట్టు అనిపించక సికింద్రాబాద్‌లో కొత్తగా మూడంతస్థులతో పెద్ద బంగళా కట్టించారు. శిల్ప కాలేజికి వచ్చేసరికి కొత్త మేడలో గృహప్రవేశం చేసేసారు.

పక్క పక్కనే ఉన్న తన చిన్ననాటి ఫ్రెండ్స్‌ని వదిలి వెళ్లేందుకు బాధగా వున్నా తప్పలేదు శిల్పకి. కాలేజిలో చేరిన శిల్పకోసం ప్రత్యేకంగా వేరే కారు కొన్నారు శివశంకరంగారు సెలవు రోజులలో సస్య, విజ్జూ యిక్కడికి రావటమో లేక శిల్ప అక్కడికి వెళ్లటమో జరిగేది.

విశాలాక్షిగారి మేడకి పక్క మేడ సత్యనారాయణగారిది. యూనివర్సిటి లో ప్రొఫెసర్ సత్యనారాయణగారంటే పేద విద్యార్థుల పాలిటి కల్పవృక్షం. క్రమశిక్షణకు ఆయన మారు పేరు. ఉద్యోగం పురుష లక్షణం అన్నట్టు చేస్తున్నారే కానీ పల్లెలో కావలసినంత ఆస్తిపాస్తులున్నాయి. భార్య సరోజ చనిపోయేనాటికి సస్య రెండేళ్ల పాప. సంజయ్ పదేళ్లవాడు. మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోమని బంధువులు, స్నేహితులు అప్పట్లో ఎన్నోసార్లు చెప్పి చూసినా అంగీకరించలేదు.

"నా మనసులోని సరోజ చచ్చిపోలేదు" అంటారెప్పుడూ. సంజయ్, సస్య ఆయనకి రెండు కళ్లు. పిల్లలు వయసు పెరిగే కొద్దీ ఏ విషయంలోనైనా స్వంతంగా సరియైన నిర్ణయాలే తీసుకునేలా పెరగాలి అంటారు. ఎం. కామ్ పాసయి బ్యాంకులో ఉద్యోగం సంపాదించుకున్న సంజయ్ ముస్లిమ్ యువతిని ప్రేమించాను. పెళ్లి చేసుకుంటాను అంటే అభ్యంతర పెట్టకుండా ఘనంగా వివాహం జరిపించారు.

రజియా ప్రవర్తన చూసాక సంజయ్ సరియైన జీవిత భాగస్వామినినే ఎన్నుకున్నాడన్న తృప్తి కలిగింది ఆయనకు.

విజ్జూ, సస్య, శిల్పలది చిన్నతనం నుంచీ పెనవేసుకున్న స్నేహబంధం. వయసు పెరిగినా విజ్జూకి బయట తోటి మగపిల్లల స్నేహాలున్నా యింటికి వచ్చేసరికి సస్య, శిల్పలతోనే ప్రాణస్నేహం. అలాగే ఆ మూడు కుటుంబాల పెద్దలుకూడా ఏ చిన్న చిన్న సమస్యలెదురైనా సరే ఒకరి సలహా మరొకరు అడుగుతారు. ఆచరిస్తారు!

జరిగిన కథ – 1: భువనేశ్వరి. శివశంకరంగార్ల కూతురు శిల్ప ప్రేమించిన శామ్ మరణించడంతో ఆమె బ్రతుకే చీకటయిపోయింది. ఆమెను ఆ దిగులు నుంచి మరిపించేటందుకు సస్య శిల్పని వాళ్లింట్లోనే నాలుగు రోజులు ఉంచి. తనతో కూడా తనింటికి ఆమెను తీసుకుని వెళుతుంది.

★ ★ ★ ★ ★

సస్య, శిల్ప వచ్చేసరికి సంజయ్ బయటకు వెళ్లిపోయ్యాడు. కారు హారన్ విని రజియా నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది.

రజియా నవ్వుకి జవాబుగా శిల్ప తప్పనిసరి అన్నట్టు చిన్నగా పెదవులు కదిల్చింది.

"హాయ్, పాపా!" వదినగారి దగ్గరకెళ్లి కడుపు తాకుతూ పలకరిస్తున్నట్టన్నది సస్య.

రజియా ఆడపడచు వైపు సంతోషంగా చూసింది.

"మొత్తంమీద పుట్టబోయే పాపాయిపై తల్లినైనా నాకే అసూయగా వుంది. పుట్టక ముందు నుంచే గారాబమా?"

"మరేమిటనుకున్నావు, ఈ యింటి యువరాణీ అంటే. అవునూ యింతకీ పుట్టబోయేది యువరాణీయేనా లేక యువరాజంటావా?" ఇదేదో అంతర్జాతీయ సమస్యలా ముఖం పెట్టి అడిగింది సస్య.

"ఏం అబ్బాయి అయితే యిష్టంలేదా?" నవ్వింది రజియా.

"ఆహా, నాకు, నాన్నగారికి, అన్నయ్యకీ, శిల్పకీ, విజ్జూకీ అందరికీ పాపే కావాలి చూడబోతే అబ్బాయిని కని నువ్వేదో ప్లేటు ఫిరాయించేట్టున్నావ్!

"అంతా నీ యిష్టమూ, నా యిష్టమూనా?" శిల్ప చేయి తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ అన్నది రజియా.

"అసలేమీ జరగనట్టు శిల్ప ముందు కావాలని అల్లరి చెయ్యటం, సరదాగా మాట్లాడటం ఎంతో బాధగా వుంది. కానీ తప్పదు. పదే పదే అదే గుర్తుచేస్తూ సానుభూతి మాటలతోనో లేక తను విచారంలో వుందని అందరూ మవునంగా వుండటమో చేస్తే దానికి ఆలోచనలు మరింత జాస్తి అవుతాయి కదా!'

వదిన వెంట వెళుతున్న శిల్పని చూస్తూ అనుకుంది సస్య.

'శిల్పా నువ్వు యీ వారం రోజులకే ఎంత చిక్కిపోయ్యావో తెలుసా? జరిగిన దాని గురించే దిగులుపడుతూ కూర్చుంటే ఎలా? మరిచిపోవాలి తప్పదు! అనునయంగా శిల్పని చూస్తూ అన్నది రజియా

శిల్పకి చటుక్కున కోపం వచ్చిందో క్షణం ఆ మాటలకి.

"అవును ఎదుటి వాళ్లకు చెప్పేదానికేం ఎన్నయినా చెప్పవచ్చు హాయిగా ప్రేమించినవాడినే పెళ్లిచేసుకుని దర్జాగా జీవిస్తున్నావ్ నీకేం?" మనసులో అనుకుంటూ రజియా వైపు చూసింది ప్రేమగా, అమాయకంగా వున్న ఆమెని చూసేసరికి మళ్లీ తనే ఛ, నేనేమిటి యిలా ఆలోచిస్తున్నాను. అందునా వదిన గురించి!" అనుకుంది

"సస్య నాన్నగారి దగ్గరకు వెళ్ళండి. నేను కాఫీ కలుపుకొస్తాను. మావయ్యగారు మిమ్మల్ని కలవరిస్తున్నారు!" కిచెన్‌వైపు నడిచింది రజియా.

శిల్పతో సస్య సత్యనారాయణగారి గదిలోకి వచ్చింది కేన్ చైర్‌లో కూర్చుని పుస్తకం చదువుకుంటున్న ఆయన తలెత్తి చూసి పలకరింపుగా నవ్వారు.

"ఏమ్మా శిల్పా బావున్నావా?"

శిల్ప మవునంగా తలాడించింది బాగున్నట్టు

"బాగుంది, నేను అడగటం; నువ్వు తలవూపటమూనూ. చూడమ్మా ప్రేమ దేముడిచ్చిన వరం. కానీ అది విఫలమయితే మనిషికి మరుపు అన్నది ఆయనే

యిచ్చిన కానుక. ముందు ఎంతో భవిష్యత్తు వుంది అవే ఆలోచనలతో వుండిపోక మరిచిపోయేందుకు ప్రయత్నించు!"

ఈసారి శిల్పకు కోపం రాలేదు. నిర్లిప్తంగా విన్నది ఆ మాటలను రజియా కాఫీ కప్పుతో గదిలోకి వచ్చింది. సత్యనారాయణగారికి గంటకోసారి కాఫీ కావాలి. మామగారికి కప్పు అందించి శిల్ప, సస్యలతో "మీకోసం స్పెషల్ టిఫిన్ డైనింగ్ టేబుల్‌పై ఎదురు చూస్తుంది. రండి" అన్నది.

"ఏమిటబ్బా అది? రావే చూద్దాం" సస్య దారి తీసింది అటు.

శిల్పకి జరుగుతున్న సంఘటనలన్నీ కలలో లాగే ఉన్నాయి.

★ ★ ★ ★ ★

మేడ మీదకు రాగానే సస్య గదికి పక్కగా మేడపైకి వాలి వరండాలోకి చేతికందేట్లుండే మామిడి చెట్టు, దగ్గరకు రమ్మన్నట్లు పిలిచింది శిల్పను. ఆ చెట్టంటే శిల్పకు చిన్నప్పట్నుంచీ ప్రత్యేకమైన యిష్టం. శిల్ప పిట్టగోడ దగ్గరకు రాగానే కొమ్మలతో ముందుకు వంగింది మామిడి చెట్టు గాలి వీచగా.

అది కాకతాళీయమే కావచ్చు కానీ అది కూడా తనను పరామర్శిస్తున్నట్లనిపించింది శిల్పకి ఓ క్షణం.

రజియా, సత్యనారాయణగార్ల మాటలు గుర్తువచ్చాయి.

"అందరూ అతన్ని మర్చిపోవాలంటున్నారు. అదంత సులభమా? అలా సులువుగా మరిచి పొయ్యేదే అయితే ప్రేమ ఏమిటి? అప్పుడది ప్రేమ ఎలా అవుతుంది? పచ్చి స్వార్థం అనిపించుకుంటుందిగానీ. మనిషి ఉన్నంత వరకూ నువ్వే జీవిత సర్వస్వం అని అతను పోగానే ముందెంతో జీవితం వుందికదా అని

చిన్న నవలలు రాసే వారికి మనవి !

భారతిలో వేసేందుకు చిన్న నవలలు పంపవలిసిందిగా రచయిత్రులనీ రచయితలనీ కోరుతున్నాము !

ఒక్కొక నవలా సుమారు 50 అర తావు కాగితాలు ఉండవచ్చు !

ఒక అర తావు పేజి ఇంచు మించు 20 × 30 సెంటీ మీటరులు ఉంటుంది !

సంపాదకుడు

భా ర తి

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయం

గాంధీనగరం

విజయవాడ - 520 003

ప్రేమించవే మనసా

మరొకరిని ఎన్నుకోవటం! అదా మనసివ్వటం అంటే? అదా ఆత్మార్పణ? మనసంటే గోడ కాదుకదా? వరుసగా ఫోటోల్లా మనుషుల బొమ్మలను ముద్రించుకునేందుకు! భగవాన్ నాకెందుకీ శిక్ష? ఎందుకీ పరీక్ష?"

మామిడి కొమ్మలను దగ్గరకు తీసుకుంటే ఆ ఆకులపై శిల్ప కన్నీళ్ళు బిందువుల్లా పడుతున్నాయి

★ ★ ★ ★ ★

మరునాడు శివశంకరంగారు వచ్చారు కానీ శిల్పని వెళ్ళనివ్వలేదు సస్య.

"ఏం చేస్తావక్కడికి వెళ్ళి? ఆకాశంలో చుక్కలు లెక్కపెడతావా అన్నా గది వదిలి బయటకు రావుకదా?"

శిల్ప ఏదో అనబోతున్నా మాట్లాడనివ్వలేదు సస్య.

"అంకుల్ శిల్పని నాలుగు రోజులు యిక్కడే వుండనివ్వండి. ఆంటీతో చెప్పండి. ఎలాగూ కాలేజికి స్ట్రయిక్ కదా, అక్కడ కొచ్చిమాత్రమేం చేయాలి?"

ఆయనక్కూడా యిలాంటప్పుడు శిల్ప స్నేహితుల మధ్య ఉండటమే మంచిదనిపించింది.

"శిల్పా, రేపు మమ్మీని తీసుకుని వస్తాను. నీకేం కావాలన్నా ఫోన్ చెయ్యి' అని చెప్పి కాసేపు సత్యనారాయణగారితో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయారు.

అందరూ కలిసి తనని చిన్న పాపాయిలా చూస్తున్నారు. అంతా వాళ్ళిష్టమేనా? నా మాటకు విలువే లేనట్లు, నాకేంకావాలో నేను ఆలోచించుకోలేనట్లు!" ఉక్రోషగా అనుకుంది శిల్ప. కానీ అప్పట్లో ఎవరితోనూ వాదించేందుకు మనస్కరించలేదు.

★ ★ ★ ★ ★

ఆ మరునాటి ఉదయానికల్లా విజ్జూ పూర్తుంచి వచ్చాడు ఊరికి వెళ్ళి పది రోజులవటంతో అతనికి యిక్కడి విషయాలేమీ తెలియవు.

ఇంటి ముందు పూలచెట్ల మధ్య ఉన్న సస్య, శిల్పలను చూసి తమ యింట్లోకి వెళ్ళబోతూ గేటు దగ్గర్నుంచే చెయ్యివూపాడు

"తుఫానుకి మా రెండు సన్నజాజి తీగ లేమయినాయో అని దిగులు పడ్డాను " తమాషాగా అన్నాడు

"సన్నజాజి తీగలు రెండు కాదు మూడంట నీతో కలిపి" సస్య నవ్వుతూ అన్నది.

విజ్జూని చూడగానే పరుగున వెళ్ళి తమ స్నేహితురాలికి జరిగిన అన్యాయం గురించి చెప్పాలని ఆత్రుతపడుతున్న మనసును అదుపులోకి తెచ్చుకుని కావాలని పెదవులపైకి తెచ్చుకున్న నవ్వు అది!

"ఎవరన్నారా మాట?" విజ్జూ అక్కడే నిలిచి అడిగాడు

"ప్రకాష్!"

"సస్య, శిల్పలతో కలిసి తిరుగుతుంటావు, నువ్వూ ఆడపిల్లవే" ఉడికిస్తాడు విజ్జూని ప్రకాష్

"అవునవును అంటాడు. ఎందుకనడు? ఆ హీరోగారికి తను తప్ప లోకంలో మిగిలిన మగవాళ్ళు కూడా ఆడపిల్లల్లానే కనిపిస్తారు కాబోలు, పురుషోత్తముడు కదూ! రానీ నా కరాటే రుచి చూపిస్తాను. ఆడో, మగో తేలిపోతుంది" చిరుకోపంతో అన్నాడు.

సస్య తల అడ్డంగా తిప్పింది "లాభం లేదు. అయినా కరాటే ఏంటి? ఆడపిల్లలు కూడా నేర్చుకునేదేగా అని తీసిపారేస్తాడు." అన్నది.

"అవునూ, అదేం శిల్ప శిల్పంలా నిలుచుండిపోయింది మాటా పలుకూ లేకుండా. సరే వుండండి. మళ్ళీ వస్తాను. అప్పుడే కబుర్లు మొదలా యింటిలోకి కూడా రాకుండా అని మమ్మీ అడుగుతుంది!" అని లోపలి కెళ్ళిపోయాడు.

సస్య, శిల్ప కూడా లోపల కొచ్చేసారు. శిల్ప మేడపైకి వెళ్ళింది

గంట కూడా కాలేదు రయ్యిన వచ్చాడు విజ్జూ.

సస్య హాల్లోనే ఏదో సర్దుతూంది. ఎంత వేగంగా వచ్చాడో అంత మెల్లగా అక్కడే సోఫాలో కూర్చుండి పోయాడు.

"సస్యా, నాకు. నాకు చెప్పలేదేం?" ఎలాగో అడిగాడు

"ఆంటీ చెప్పారా?' శామ్ సంగతి అని గ్రహించి అడిగింది.

తల వూపాడు. సస్య కూడా వచ్చి సోఫాలో కూర్చుంది.

"ఎక్కడ వీలయింది? అలా జరిగి అంతా తెలుసుకునేసరికి వర్షాలు పట్టుకున్నాయి. ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ బంద్ ట్రంకాల్‌కి లైన్లు సరిగా లేవన్నారు. ఉత్తరం వ్రాద్దామన్నా అది చేరేలోపల ఎటూ నువ్వే వచ్చేస్తావేమో అనిపించింది. టెలిగ్రామ్ యిస్తే కంగారు పడతావని, తెలిసినా బస్సులు లేనిదే ఎలా వస్తావు?" చిన్నగా చెప్పింది

చుట్టూ చూస్తూ మెల్లగా అడిగాడు.

"శిల్ప ఏది?'

"పైన ఉంది!"

'ఆసలెలా జరిగింది?"

"ఏక్సిడెంట్! ఇక ఎలాగేమిటి? బైక్‌కి లారీ వచ్చి గుద్దుకుంది. అక్కడికక్కడే ప్రాణం పోయిందట శామ్ అమ్మగారు అసలు చెప్పి పంపనే లేదు శవాన్ని కూడా చూడనివ్వకుండా చేసారు మర్నాడు పేపర్‌లో చూసి అప్పుడు అందరము

పడుగెత్తాము. అప్పటికిక మనకు మిగిలిందేమీ లేదు అక్కడ. వివాహం అనుకోగానే యిలా అయిందని శామ్ అమ్మగారయితే యింకెరెక్కుగా శిల్పని నానా మాటలు అన్నది అలాంటి మనుషులు కూడా ఉంటారా అని అసహ్యం వేసింది. ప్చ్, శిల్ప ఎప్పటికి కోలుకుంటుందో?" బరువుగా అన్నది.

విజ్జూ మౌనంగా సోఫాలో వెనక్కి వాలాడు బాధగా కళ్ళు మూసుకుని. నిశ్శబ్దం బితుకు బితుకుమంటూ పరచుకుంది యిద్దరి మధ్యా. అప్పుడే అటు వచ్చిన రజియా విజ్జూని చూసి దగ్గరకు వచ్చింది.

"విజ్జూ, ఎప్పుడొచ్చావు?

"ఇప్పుడే వదినా బాగున్నారా" మామూలుగా వుండేందుకు ప్రయత్నిస్తూ అడిగాడు

'బాగానే వున్నాను. మీరిద్దరే కూచుని వున్నారు శిల్ప ఏది?"

"పైన గదిలో వుంది.'

నిజంగా నేనిది నమ్మలేకపోతున్నాను. పది రోజుల క్రింద అందరితో హుషారుగా తిరిగిన వ్యక్తి యిప్పుడు లేదా? శిల్ప ఎలా తట్టుకుంటుంది? మనకే యిలా వుంది కులం కాదు మతాలే వేరయినా ఆంటీ, అంకుల్ పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారు శామ్‌కూడా వాళ్ళ మదర్‌ని కన్విన్స్ చేసి ఒప్పించాడు. ఇంతలో యిలా జరగడం, తలుచుకుంటేనే ఏదోలా వుంది "

విజ్జూ స్వరంలో బాధ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది

రజియా ఒక నిముషం మౌనంగా వుండి అన్నది

"నిజమే! కానీ జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇంతటితో ఏం అయిపోలేదు. శిల్పకి ధైర్యం చెప్పాల్సింది మీరే ముఖ్యంగా శరీరానికి గాయం తాకితే మందుల వలన నయం అవుతుంది. అదే మనసుకి గాయం అయితే ఆత్మీయులు చూపే ఆప్యాయత వలనే మానాలి!"

'కానీ శిల్ప అతన్ని మర్చిపోవటం....'

"కష్టమే. అయినా ప్రేమకన్నా స్నేహం మాత్రం తక్కువయిందేమీ కాదు. అందుకే మీరిద్దరే తనని మామూలు మనిషిని చేయాలి. అసలు శిల్ప ముందు ఆ విషయమే రానివ్వద్దు. ఏదో వేదనలో వున్నట్లు తనకు అనిపించనివ్వకూడదు!"

సస్య, విజ్జూ ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు

★ ★ ★ ★ ★

సంజయ్ పొద్దున ఏడున్నర దాటితే కానీ పడక దిగడు. ఆ లోపల రజియా రోజూ రెండు మూడు సార్లయినా వచ్చి లేపేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. కావాలని 'టైమ్ తొమ్మిది కూడా కాబోతుంది. యింకా నిదురపోతూనే వుంటారా? ఎప్పుడు రెడీ అవుతారు? ఎప్పుడు బేంక్‌కి వెళతారు?" అని భయపెడుతుంది. అంతా వూరికే అని తెలుసు అతనికి. అయినా ఒక్కోసారి కనులు తెరిచి వాచీ వంక చూసుకుని "అబ్బా, గొడవ చెయ్యకు స్వీటీ!" అంటూ మళ్ళీ నిదురలోకి జారిపోతాడు.

ఈ రోజు సమయం ఏడున్నర అవుతుండటంతో రజియా సంజయ్ దగ్గరకు వచ్చింది.

"ఎనిమిది అవుతూంది ఇకనైనా లేవండి' తట్టి లేపింది భర్తని

"హుష్ ఆరే అయివుంటుంది డిస్టర్బ్ చెయ్యకు పడుకోనీ' కళ్ళు తెరవకుండానే అన్నాడు సంజయ్

'ఆరేనా? ఇంకా నయం నాలుగన్నారుకాదు అయినా రాత్రిళ్ళు అంతంతసేపు మేలుకుని కనిపించిన ప్రతి పుస్తకమూ చదవటం ఎందుకు? ఉదయాన యింతింతసేపు నిద్రపోవటం ఎందుకు? ఎంత పొద్దెక్కిందో కాస్త కళ్ళు తెరచి చూడండి మహాశయా. కమలాలు వికసించి చాల సేపాయె. తరువాతేమిటి? పాట నాకు రాదే. అయినా వెంకటేశ్వర సుప్రభాతంలాగ సంజయ సుప్రభాతం ఒకటి పాడాల్సినట్లుంది రోజూ!" దుప్పటి లాగేస్తూ అన్నది రజియా

నవ్వుతూ కళ్ళు తెరిచాడు సంజయ్ "రోజూ నువ్వు చేస్తున్నదదేగా! చెయ్యి చాపి దగ్గరకు లాక్కున్నాడామెని.

సరిగ్గా అప్పుడే గదిలోకి రాబోయిన సస్య గభుక్కున వెనక్కు తిరిగేసింది. 'ఛ, ఛ, ఏదో ఆలోచిస్తూ నేరుగా వెళ్ళిపోబోయింది. తలుపు తట్టి వెళ్ళే బుద్దేమయింది? నయం. అన్నయ్యా వదినా తనను చూశారు కాదు. పాపం ఇక మళ్ళీ నా ముఖం వంక చూసేందుకు సిగ్గుపడిపొయ్యేవాళ్ళు!'

సస్య చిన్నగా నవ్వుకుంది

మనసులో ప్రకాష్ మెదిలాడు. సన్నగా కూనిరాగం పెదవులపై కదిలింది దాన్నలాగే హమ్ చేసుకుంటూ తన గదిలోకి వచ్చింది అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చిన శిల్ప డ్రస్సింగ్ టేబిల్ దగ్గర కూచుని జడ వేసుకుంటూ వుంది ఆ జడ అల్లుకుంటున్న తీరు చూస్తుంటే మనస్సెక్కడో, మనిషక్కడ అన్నట్లుంది.

అప్రయత్నంగానే పాట ఆగిపోయింది సస్యకి

"అన్నయ్యా వదినల అనురాగం చూడగానే తనకు మనసులో ప్రకాష్ మెదిలాడు. అలాగే తననూ ప్రకాష్‌నూ సంతోషంగా చూస్తే శిల్పక్కూడా శామ్ జ్ఞాపకాలు మనసుకు రావూ?"

అంతే! అప్పటికప్పుడే ఓ నిశ్చయానికి వచ్చింది సస్య.

"ముందు శిల్ప మారాలి. అపుడే తనూ ప్రకాష్‌తో సంతోషంగా వుండగలుగుతుంది!"

మోడా లాక్కుని వచ్చి శిల్పకెదురుగా కూర్చుంది

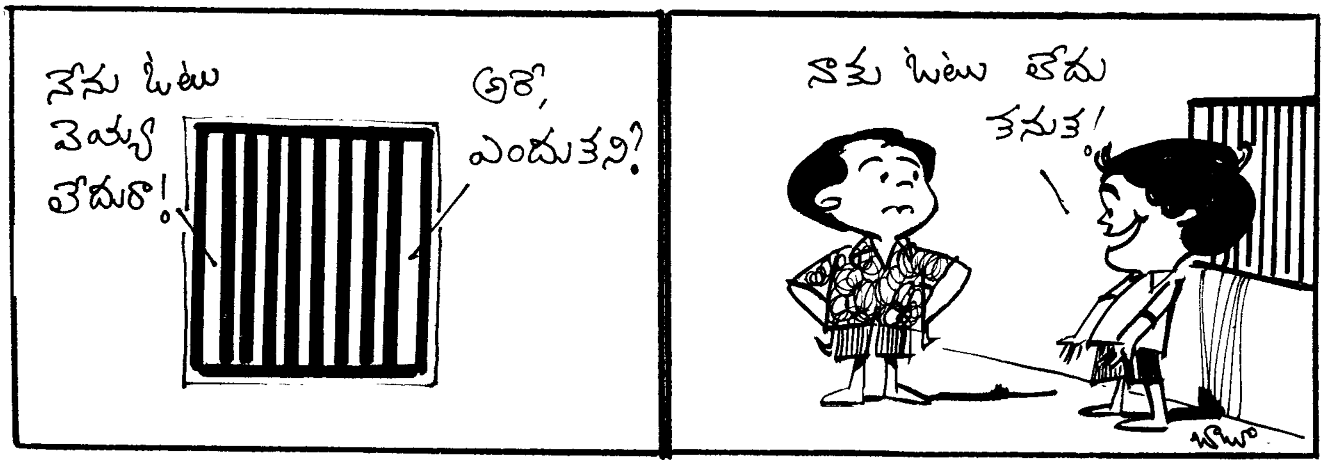
"శిల్పీ, బోర్‌గా వుంటుంది కదూ. పోనీ ఎక్కడికైనా అలా వెళ్ళి వద్దామా?" అడిగింది

"ఎక్కడికి?" పొడవాటి జడ వెనక్కి వేసుకుంటూ అడిగింది శిల్ప

"ఎక్కడికో ఒక అక్కడికి. ఆ, పోనీ యాదగిరిగుట్ట కెళదామా?' ఉత్సాహంగా చెప్పింది.

"చూసిందేగా;' నిరాసక్తంగా అన్నది శిల్ప.

"చూస్తే ఏం? మళ్ళీ చూడకూడదనుందా? అన్నట్లు ఎవరెవరు వెళదాం? విజ్జూని రమ్మందాం. వదిన అసలు యింతవరకూ చూడలేదట. అన్నయ్యా, వదిన కూడా వస్తారు. అడుగుతాను.' లేచింది.

వ్యత్యాసం

ఎవడైనా తప్పుచేస్తే
దానిని సరిదిద్దడానికి
చేసే ప్రయత్నం
మానవత్వం!
ఆ తప్పును
ఇంకొకడి నెత్తిన రుద్దడానికి
చేసే ప్రయత్నం
రాజకీయం!

— నగేష్

ప్రేమించవే మనసా

"అన్నయ్యకి రోజు బేంక్ లేదూ?"

"ఈ రోజు ఆదివారం డియర్." అంటూనే వెళ్ళిపోయింది. గది గుమ్మంలో ఎదురొచ్చింది సస్యకు రజియా.

"వదినా, ఈ రోజంతరం యాదగిరి గుట్ట కెళదాం" హుషారుగా అన్నది.

"మీ అన్నయ్యకేమన్నా పన్లు వున్నాయి కాబోలు.

మాట పూర్తి కాక మునుపే 'అబ్బ ఏం వుండవు లెద్దూ. నువ్వడుగు ముందు.' వదినగారి భుజం మీదవాలుతూ అన్నది.

స్నానం చేసి బాత్‌రూమ్‌లోంచి తల తుడుచుకుంటూ వచ్చాడు సంజయ్.

"ఏమిటి ఏదో గూడుపుఠాని జరుగుతున్నట్లుందీ?" అడిగాడు.

"చూడన్నయ్యా. సడన్‌గా యాదగిరి గుట్ట వెళదాం అంటుంది వదిన. నేను మాత్రం అన్నయ్యకేమన్నా పనులున్నాయి కాబోలు అంటున్నాను." నవ్వుతూ చెప్పింది.

రజియా ఏదో చెప్పేందుకు నోరు తెరవబోయేంతలో కుడి చేత్తో నాజూకుగా నోటిని మూసేసింది సస్య.

సంజయ్ అర్థం చేసుకుని నవ్వుకున్నాడు.

"మీ వదిన కస్సులు బుద్ధిలేదు!" గట్టిగా అన్నాడు. గతుక్కుమంది సస్య.

"అయితే వీలుకాదా అన్నయ్యా, మీరు రారా?" చిన్నగా అడిగింది.

"సర్లే, కడుపులోని పాపాయికోసమన్నా తల్లి కోరిక తీర్చాలిగా, అలాగే వెళదాం రడీకండి" బెట్టుగా అన్నాడు.

"సారీ వదినా. అన్నాయ్ పాపాయి కోసం కాదనడని తెలుసు!" సస్య రజియా చెవిలో గుస గుసగా అని, బిగ్గరగా "త్వరగా కానివ్వు వదినా పనులు, విజ్జూకి చెప్పేసి వస్తాను." వెళ్ళిపోయింది. సస్య వెళ్ళగానే రజియా భర్త వైపు చిరుకోపంతో చూసింది.

"నాకు బుద్ధి లేదూ ?" నిలదీసింది.

"బుద్ధేకాదు, కోపం కూడా లేదనుకున్నాను. అబ్బో రెండూ వున్నాయి సుమా?" తమాషాగా అన్నాడు సంజయ్.

"మాటలకేంలెండి బాగా వచ్చు!"

"ఇంకేం రావు మరి?" కొంటెగా చూసాడు భార్య వైపు.

"ఛీ సిగ్గులేదు!" చెంపలు ఎర్రనవుతుండగా గదిలో నుంచి వచ్చేసింది రజియా వస్తున్న నవ్వుని మునిపంట నొక్కుతూ.

* * * * * *

బ్రేక్‌ఫాస్ట్ కోసం డైనిగ్ టేబిల్ దగ్గరకొస్తున్న విజ్జూ, విశాలాక్షి ఒకేసారి చూసారు గుమ్మంలో అలికిడికి. సస్య నవ్వుతూ లోపలికొచ్చింది.

"రా సస్యా, పెసరట్టు తింటావా?" అడిగింది విశాలాక్షి ప్లేటులోకి తీస్తూ.

"పెసరట్లే! ఎందుకు తినను?" కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంటూ అన్నది సస్య.

"యాదమ్మా మరో ప్లేటు తీసుకురా" అక్కడే వున్న పనిపిల్లకి చెప్పింది విశాలాక్షి పిల్లలిద్దరికీ పెడుతూ.

"యాదగిరి గుట్ట కెళుతున్నాం ఆంటీ, విజ్జూ వస్తాడా అని?" విజ్జూ వంక చూసింది.

"సడన్‌గా ఏమిటి? ఎవరెవరు వెళుతున్నారు?"

"నేనూ, శిల్ప, అన్నయ్యా, వదిన....." విజ్జూ వైపు చూసింది నీ సంగతేమి టన్నట్లు.

"ఒకే, అందరూ వెళ్ళిపోతే బోర్‌కొట్టుకుంటూ నేను ఎందుకు యింట్లో. నేనూ వస్తాను." తల్లి వైపు చూస్తూ చెప్పాడు.

"శిల్ప యిక్కడే వుండటగా, నాకు కనపడనే లేదే? బాగుందా?" విశాలాక్షి అడిగింది.

"తన కోసమే ఆంటీ యిప్పుడీ ప్రోగ్రామ్" సస్య అన్నది.

"కారు కావాలా? సాయంత్రానికి ఎలాగూ వచ్చేస్తారుగా!" కొడుకు వైపు చూస్తూ అన్నది విశాలాక్షి.

"కారు వద్దాంటీ. మీ కిబ్బంది మేం తీసుకెళితే. శిల్ప కారు యిక్కడే వుందిగా. అది చాలు!" సస్య చెప్పింది.

"సరే అయితే జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరండి. రజియా కూడా వస్తుందంటున్నారు. స్లోగా వెళ్ళండి కాస్త." ఆవిడ చెయి కడుక్కునేందుకు లేస్తూ అన్నది.

ఆవిడకి నేప్‌కిన్ అందిస్తూ "అమ్మా" పిలిచింది యాదమ్మ.

"ఏమిటి?"

"నేనూ ఎల్తానమ్మా" ఆశగా చూస్తుంది దాని కంఠంలో ఆపుకుంటున్న ఉత్సాహం.

విశాలాక్షి చిన్నగా నవ్వింది. "వెళ్ళేది వాళ్ళు. తీసుకెళ్తానంటే వెళ్ళు!" చెప్పేసి ఆవిడ హాస్పిటల్ కెళ్ళేందుకు సిద్ధమవడానికి తన గదిలో కెళ్ళిపోయింది ఆవిడకు ఆదివారాలు కూడా విశ్రాంతి వుండదు!

యాదమ్మ సస్య, విజ్జీలవంక చూస్తుంది ఏం చెప్తారన్నట్లు. "మీ వూరికి దగ్గరేగా, ఎన్నిసార్లు చూసావు యిప్పటికి?" తీరిగ్గా పెసరట్టు నములుతూ అడిగాడు విజ్జూ.

"గెప్పుడు బోయినా అయ్యా? నేను చిన్న గున్నప్పుడేమో మా అయ్యా, అవ్వ తీస్కపోయిండ్రంట, నాకు మంచిగ యాది కూడ లేదు."

"సర్లే, నీ పనంతా అయిందా?" సస్య అడిగింది. యాదమ్మ చెయ్యాల్సిన పనులు అయివుంటే యిక యిబ్బందేమీ వుండదు. సాయంత్రం దాకా ఎటూ వంటచేసే ముసలమ్మ యింట్లోనే వుంటుంది.

యాదమ్మ తన పనులయ్యాయని హుషారుగా తల వూపింది. "జల్దీ, జల్దీ యింకేమన్నా ఒకటీ అరా వుంటే చేసేసుకుని సిద్ధంగా వుండు మరి" అని విజ్జీ వైపు తిరిగి "తమరి కెంత టైమ్ కావాలి రెడీ అయేందుకు?" అడిగింది.

"కనీసం రెండు మూడు గంటలన్నా కావాలి. జుట్టు ముడి కుదరాలి. చీర సెలక్టు చేసుకోవాలి, ఇక మొహానికో గంటన్నా కావాలి!" సీరియస్‌గా చెప్పాడు.

"మహా ఎగతాళి చేసావులే అమ్మాయిల్ని. నిజంగా ఈ రోజుల్లో అసలు అమ్మాయిలకన్నా అబ్బాయిల మేకప్పుకే బోలెడు సమయం కావాల్సినట్టుంది. త్వరగా రా, నేను వెళుతున్నాను. కనీసం పది గంటలకన్నా బయలు దేరుదాం!"

(ఇంకా ఉంది)

శ్రీరస్తు - శ్రీ త్రిపురసుందరీ వరశివాభ్యాంనమః

ఆంధ్రపత్రిక

క్రోధననామసంవత్సరపూర్ణశాస్త్రీయపంచాంగము

'దైవజ్ఞచిన్తామణి' శ్రీ పిడపర్తి చినకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి,
'భాషాప్రవీణ' శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సిద్ధాన్తి సోదరులచే గుణించబడినది

పూర్తి ఆఫ్‌సెట్ ముద్రణతో వెలువడును

ప్రతులకు స్థానిక ఆంధ్రపత్రిక ఏజెంటును సంప్రదించండి.
లేదా మా కార్యాలయానికి వ్రాయండి.

విడిప్రతి వెల: రూ. 5-00. రిజిష్టర్డ్ [illegible] : రూ 9.50

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

గాంధినగరం, విజయవాడ - 3 బషీర్ బాగ్, హైదరాబాద్ - 29.

వారఫలం

8–3–1985 శుక్రవారం మొదలు 14–3–1985 గురువారం వరకు

★ **మేషం** : ఏ పని చేసినా వెనుక ముందులు ఆలోచింపక తప్పదు. వ్యాపార విస్తరణ అత్యావశ్యకమయినా ఒడిదుడుకులు మాత్రం తప్పవు. ఎంతో రావలసియున్నది. ఎందుకు వసూలు కావటం లేదో గమనించాలి. రాజకీయంగా శ్రమిస్తే మేలున్నది. స్త్రీలకు :సర్వవిధాలా మేలు చేకూరగల వారం.

★ **వృషభం** : చాకచక్యంతో పనులు నెరవేర్చుకోవాలి. సాధారణ విషయాలు కూడా ఎదురు తిరిగే మార్గం కనిపిస్తుంది. మరి జాగ్రత్తగా ఉండుట అవసరం గదా! ప్రతిభా సంపత్తికి కొరత లేదు గదా! రాజకీయంగా పరిశ్రమిస్తే మేలే. స్త్రీలకు : ఉద్యోగవృత్తులందు, రాజకీయ వ్యవహారాలందు అనుకూలత చేకూరగలవారం.

★ **మిథునం** : మీ మాటకు ఎదురు లేదు. మీ చేతలు పలువురతో ప్రశంసింప బడుతాయి. పుణ్యకార్యాలు నిర్విఘ్నంగా నెరవేరుతాయి. ఎవరో ఒకరు మాత్రం ధన వ్యవహారంలో మీకు వత్తిడి తేనున్నారు. గ్రహించి మెలగాలి. గమనించి వారం గడపాలి. ఆరోగ్య విషయంలో వయోవృద్ధులు జాగ్రత్త పడవలసిన అగత్యమున్నది. స్త్రీలకు : కృషి రాణింపు, ఉద్యోగమందు గుర్తింపు.

★ **కర్కాటకం** : సర్వవిధాలా మేలైనవారం. ప్రజ్ఞాపాటవం ప్రకాశింప గల సమయం. ఏమైనా ఆరోగ్య రీత్యా మాత్రం జాగ్రత్త పడవలసిన సమయం, ఒడిదుడుకులు తట్టుకొంటిరా, మీ అభీష్టం, ముఖ్యంగా ప్రజారంగాన సంతోష దాయకం కాగలదు. అనవసర వ్యవహారా లలో జోక్యం కలిగించుకోవటం ఏమాత్రం తగదు. స్త్రీలకు : వృత్తిరీత్యా మేలున్నది. ప్రమోషన్ ఆశింపదగిన సమయం. దూర ప్రయాణాలు ఆపి వేయుటశ్రేయోదాయకం.

★ **సింహం** : ఎంత తెలివితేటలుంటేనేం పనులకు ఆటంకాలు తప్పవు. అడుగడుగునా వారాంతం వరకు యిబ్బంది లెదురవుతాయి. ప్రయాణాల్లో ప్రమాదం ఏర్పడకుండా ముందు జాగ్రత్త పడాలి. విద్యాప్రమాణమందు కొందరకు పెంపు కనిపిస్తుంద. స్త్రీలకు : శుభకార్య వార్త అందటం, జారి పోవటం, నూతన వస్తుసేకరణకు యత్నించటం సఫలీకృతులు కాకపోవటం గమనించగలరు.

★ **కన్య** : రాజకీయంగా మీ కృషి రాణించిందని, తగిన ఫలితం లభ్యమయిందని, ఆశించిన పదవి లభించిందని పొంగిపోతారు. చక్కని గోచారగ్రహస్థితి యున్నపుడు మంచి ఫలితమే లభ్యమవుతుంది. వారమంతా హడావుడిగా ఉంటుంది. ప్రతిభ రాణింపునకు రావటం గ్రహింపగలుగుతారు. స్త్రీలకు : ప్రశాంతత చిక్కటం, కుటుంబానందం చేకూరటం, పలువురుచే ప్రశంసింపబడటం గ్రహింప గలుగుతారు.

★ **తుల** : ఇటీవల చాలకాలంగా ఆశించిన రీతిగా నెరవేరని పనులు సమగ్రంగా ఈ వారం నెరవేరగలవు. కొందర్కు రాజకీయంగా పెంపు చెప్పదగిన అంశం.'కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షమ్' అని గ్రహింపగలుగుతారు. ధన వత్తిడి రావచ్చు, అది స్వయంకృతాపరాధమే. స్త్రీలకు : ఉద్యోగరీత్యా శనివారం యోగాఢ్యం. శుభవార్తా శ్రవణం.

★ **వృశ్చికం** : కానివారి వర్గాన్ని ఒక కంట కనిపెట్టాలి. బంధువులకై శ్రమింపవలసిన అగత్యమెంతైనా ఏర్పడవచ్చు. నీతిగలవారు గాన, ఆడిన మాట తప్పనివారు గాన మీకు విలువ పెరుగుట నిశ్చయం. రాజకీయాలలో మీరు ప్రవేశించుట న్యాయమే, ఎలాంటి యిబ్బంది రాదు. పోయిన ఉద్యోగం చేజిక్కించుకొనే అవకాశం కూడా ఉన్నది. స్త్రీలకు :ధనాదాయానికి నూతనావకాశాలు లభ్యం కానున్నవి.

★ **ధనుస్సు** : వ్యవహారరీత్యాగాని. వ్యాపార రీత్యాగాని. రాజకీయంగా గాని వెనుకచూపు అనవసరం. ప్రగతి సాధనకు మార్గమున్నది. కొంద రకు కళాసాహితీ రంగాలలో, ముఖ్యంగా నాట్య, చలన చిత్ర రంగాలందు సదవకాశాలు లభ్యం కాగలవు. ఆరోగ్య విషయంగా మాత్రం జాగ్రత్త పడుట అవసరం. స్త్రీలకు : నూతనవ్యక్తుల పరిచయం, స్వల్పాదాయం లభ్యం.

★ **మకరం** : పదవీ బాధ్యతలు నిర్వహించుటలో జాగ్రత్తగా సంచరించాలి. వ్యాపారరీత్యా మీ సరుకు గిరాకిని బట్టి ప్రవర్తించండి. గనులందు, కార్ఖానాలందు పనిచేసే వారికి లాభదాయకమే. ఒకానొక విషయంలో అంటే ఒకవేళ రాజకీయంలో కావచ్చు, చిక్కినట్టే చిక్కి అవకాశం జారిపోతుంది, గమనించి మెలగండి. స్త్రీలకు : వస్తువాహన సేకరణకు అనుకూలవారం.

★ **కుంభం** : నూతనాంశాలు గ్రహించగలరు. నూతన మిత్ర సంపద అభివృద్ధి నందనున్నది. సాహితీరంగాన మీ కృషి రాణింపగలవారం. ఆకాశవాణి, దూరదర్శనిలందు కొందరకు, చలనచిత్రరంగాన కొందరకు సదవకాశాలు లభ్యం కాగలవు. రాజకీయంగా మీ ఆశయం సఫలం కాగల వారం. స్త్రీలకు : గృహానందం, సజ్జన సాంగత్యం, దైవదర్శనం.

★ **మీనం** : సరిసమానులతో మనస్పర్థ లేర్పడనున్నది. చుట్టుప్రక్కల గొడవలుండవచ్చు. ఎన్నడో మాసిపోయిన వ్యవహారం మరలా తలయెత్తవచ్చు. గమనించి, ఓర్పుతో సంచరించుట ఎంతైనా మేలు. 'శుక్ర, శని' వారాలు బాగా యోగదాయకాలు. ధనలబ్ధికి ఆక్షేపణ లేదు. స్రీలకు : వృత్తియందు వికాసం, దూరప్రయాణమందనుకూలం, వారాంతాన శుభవార్తా శ్రవణం.

– విద్వాన్ కోట సత్యరంగయ్యశాస్త్రి.

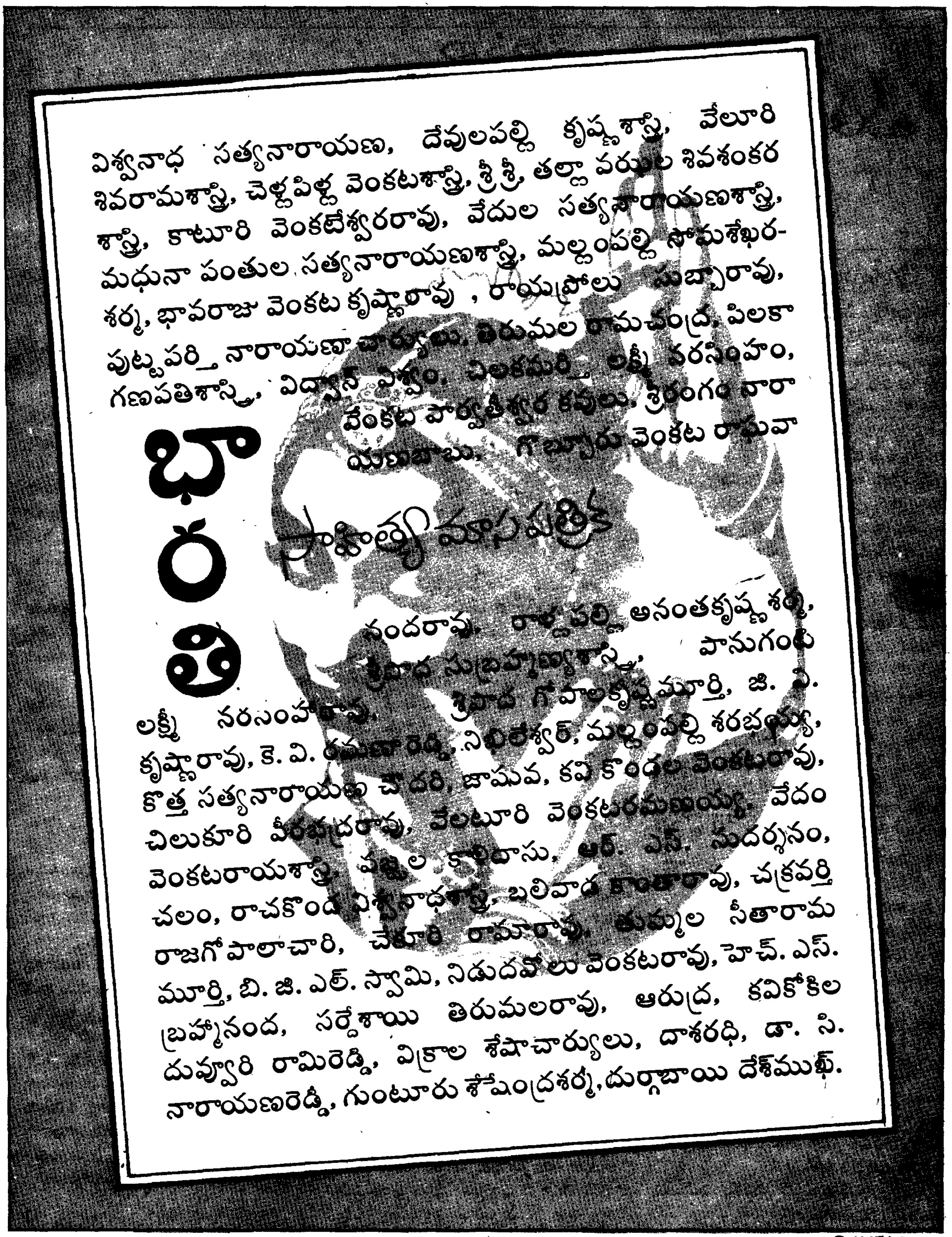
వ్యక్తిగతం

ఖదీజా కెన్యాకి చెందిన 23 ఏళ్ల అందాల యువతి. ఈమె తండ్రి అక్కడ వ్యవసాయ శాఖ ఉప మంత్రిగా పనిచేశారు. ఈమె మిస్ కెన్యా, ఆఫ్రికా అందాలరాణి బిరుదులని అందుకున్నది. గత నవంబరులో ఈమె లండన్‌లో జరిగిన ప్రపంచ సుందరి పోటీలలో పాల్గొనటానికి వెళ్ళినప్పుడు పారిస్‌లో మోడల్‌గా పని చెయ్యడానికి అంగీకరించింది కానీ మోడలింగ్‌గానీ, యూరోప్ గానీ ఆమెని అంతగా ఆకర్షించలేక పోయాయి. 'ఆఫ్రికానే అడివి అనుకున్నాను. కానీ యూరోప్ నేనెప్పుడు ఎరుగని మహారణ్యంలా ఉన్నది' అందామె....

అడాల్ఫ్ హిట్లర్ అక్రమ సంతానం అనుకుంటున్న జీన్ మేరీ లోరెట్ (66) ఉత్తర ఫ్రాన్స్‌లో ఉన్న శాన్ క్వెంటిన్‌లోని తమ నివాసంలో ఇటీవల గుండె పోటుతో మృతి చెందారు. ఈయన 1918 మార్చి 25 న జన్మించారు. 38 సంవత్సరాల క్రితమే మరణించిన ఈయన తల్లి తనకీ జర్మన్ కార్పొరల్‌గా ఉన్న (మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో) అడాల్ఫ్ హిట్లర్ అనే వ్యక్తికి సంబంధం ఉండేదనీ లోరెట్‌తో చెప్పిందట. లోరెట్ అడాల్ఫ్ హిట్లర్‌కి పుట్టినట్లు ఆమె అన్నదట...

విశ్వనాధ సత్యనారాయణ, దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి, వేలూరి
శివరామశాస్త్రి, చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి, శ్రీశ్రీ, తల్లావఝల శివశంకర
శాస్త్రి, కాటూరి వెంకటేశ్వరరావు, వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి,
మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి, మల్లంపల్లి సోమశేఖర-
శర్మ, భావరాజు వెంకట కృష్ణారావు , రాయప్రోలు సుబ్బారావు,
పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, తిరుమల రామచంద్ర, పిలకా
గణపతిశాస్త్రి, విద్వాన్ విశ్వం, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం,
వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు, శ్రీరంగం నారా
యణబాబు, గొబ్బూరు వెంకట రాఘవా
భా
ర
తి
సాహిత్య మాస పత్రిక
నందరావు, రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ,
శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, పానుగంటి
లక్ష్మీనరసింహారావు, శ్రీపాద గోపాలకృష్ణమూర్తి, జి. వి.
కృష్ణారావు, కె. వి. రమణారెడ్డి, నిఖిలేశ్వర్, మల్లంపల్లి శరభయ్య,
కొత్త సత్యనారాయణ చౌదరి, జాషువ, కవికొండల వెంకటరావు,
చిలుకూరి వీరభద్రరావు, వేటూరి వెంకటరమణయ్య, వేదం
వెంకటరాయశాస్త్రి, కాళిదాసు, ఆర్. ఎస్. సుదర్శనం,
చలం, రాచకొండ విశ్వనాధశాస్త్రి, బలివాడ కాంతారావు, చక్రవర్తి
రాజగోపాలాచారి, చేకూరి రామారావు, తుమ్మల సీతారామ
మూర్తి, బి. జి. ఎల్. స్వామి, నిడుదవోలు వెంకటరావు, హెచ్. ఎస్.
బ్రహ్మానంద, సర్దేశాయి తిరుమలరావు, ఆరుద్ర, కవికోకిల
దువ్వూరి రామిరెడ్డి, విక్రాల శేషాచార్యులు, దాశరధి, డా. సి.
నారాయణరెడ్డి, గుంటూరు శేషేంద్రశర్మ, దుర్గాబాయి దేశ్‌ముఖ్.

GANDHI

పెద్దకథ

మండుటెండలో మంచుబొమ్మలు

సాయిరమేష్ (రాధ)

(గత సంచిక తరువాయి)

పెద్దపార్టీ యివ్వాలని పట్టుపట్టింది వెండీ. కాదనలేకపోయారు శంకరరావు. డేవిస్‌నీ, మార్గరెట్‌నీ యిలా ఎంతో మంచి యింగ్లీష్ స్నేహితుల్నీ బహుకాల పరిచయస్తుల్నీ, అవసరమనుకున్న తెలిసిన వాళ్లనీ – ఒకర్నేమిటి ఓ యిరవై ముప్పై మంది అతిథుల్ని ఆహ్వానించారు మొత్తానికి. ఆర్భాటంగా కార్డులు అచ్చువేయించి అందరికీ పంపుతూ.

వెండీ కూడా అవకాశం వదులుకోకుండా గుర్తున్న పాతస్నేహితుల్నీ, తనకి ఎంతో అవసరమనుకున్న తోడబుట్టువుల్నీ, తనతోడు నీడల్ని యిలాంటి ఓ పది పదిహేను మందిని పిలిచింది.

ఆఖరికి ఆ రోజు రానే వచ్చింది.

లైట్ బ్రౌన్ త్రీపీస్ సూట్ ధరించి, ముచ్చటగా, ముద్ద గులాబీ పువ్వు ఒకటి కోటుకి ఎడం ప్రక్క పై భాగంలో ఓ వెండి సూదితో నిలబెట్టి హుందాగా లాంజ్‌లోకి వచ్చారు శంకరరావు. స్నేహితులకి స్వాగతం చెప్పటానికి సిద్ధమవుతూ. షెర్రీలు, బీర్‌లు దగ్గర నుంచి అతి ఖరీదైన షాంపైన్, కోనియాక్ ద్రావకాలు, స్కాచ్ విస్కీలు, నెపోలియన్ బ్రాందీలు, వోడ్కాలు ఒకటేమిటి ఒక్కటేమిటి నానా దేశాల నాణ్యమైన మత్తుపానీయాల్ని వరసగా నిల బెట్టించారు ఓ పెద్ద విక్టోరియన్ బల్లమీద అతిథులకి కనువిందు కలిగించేలా.

వెండీ కూడా చూడ ముచ్చటగా ముస్తాబై దిగింది. పై అంతస్తు నుంచి.

గుండె పై భాగంలో మిల మిలా మెరుస్తున్న బంగరు వన్నెలు, వంపులు దాచలేక అవస్థ పడుతున్న పసుపు పచ్చ రంగు ఈవినింగ్ డ్రస్‌లో అత్యంత ఆకర్షణీయంగా కనిపించినా, అర్ధాంగి అంత ముందిలో విచ్చలవిడిగా తన బాహ్య సౌందర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ నిలబడబోతున్నందుకు ఆ పెద్ద మనిషి మనసు మాత్రం తీవ్రంగా నిరసించింది. అయినా పల్లెత్తు మాట అనలేదు శంకరరావు భార్యగా స్వీకరించాక తప్పుతుందా...ఆ మాత్రం సర్దుకోకపోతే ఎలా చెప్పు!– అంది మొండి పట్టులు గిట్టని ఆయన మంచితనం.

వెండీని దగ్గరకు తీసుకుని తనివితీరా పెదవులు చుంబించి, ప్రేమ చూపిస్తూ.

"ఈ అందాల బాల నా సొంతం కావడం ఏనాడో నేను చేసుకున్న అదృష్టం సుమా" అన్నారు శంకరరావు. కన్ను చెదిరించే ఆ కోమలాంగి అందాలకి తట్టుకోలేక, మరింత గట్టిగా వాటేసుకుని పొగడ్తలతో ముంచెత్తుతూ.

"కమాన్ డార్లింగ్... డోంట్ బి సిల్లీ... దిసీజ్ నాట్ ది టైమ్ ఫర్ రొమాన్స్..." అంటూ ఆయన్ని దూరంగా త్రోసి లాంజ్ మిర్రర్ ముందు నిలబడి సింగారం సరిచేసుకుంది.

"ఏం చేశావో చూశావా...బ్లష్ అంతా చెరిగి పోయింది. మై గుడ్‌నెస్... మీ మగాళ్లు అంతా యింతే... మొద్దు మనుషులు..." సున్నితంగా ఫైర్ కొట్టింది వెండీ.

చిన్నప్పటినుంచి శంకరరావుగారిది చంచల మనసు.

ఎప్పటికప్పుడు ఎదలో అంకురిస్తున్న అనుమాన పిశాచాన్ని అంతరింపచేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నారే కాని,ఆ వయ్యారి భామ వెండీ మాత్రం అది సాధ్యం కానివ్వడంలేదు. వెనువెంటనే, సూటిపోటి మాటలు ప్రయోగించి ఆయన గుండెల్ని పిండిచేస్తూ.

అయినా తమాయించుకోగలుగుతున్నారు. పిచ్చి వాళ్ల రోగాలు కుదర్చటంలో ఎనలేని ప్రావీణ్యత గడించిన ఆ సుప్రసిద్ధ సైకియాట్రిస్ట్ తన మనసుకి, మెదడుకి పట్టే చెదగింపుని ఎప్పటికప్పుడు పరిశీలించుకుంటూ.

పుట్టించుకునే వాళ్లకి గ్రీటింగ్ కార్డులు, పుట్టబోయే బిడ్డకి స్లీపింగ్ బేగ్‌లు పెరిగి పెద్దయ్యాక ఆడుకోవటానికి పెద్ద ఆటబొమ్మలు, యిలా ఎన్నెన్నో చిల్లర కానుకలు పట్టుకుని సొగ్గా దిగారు సాయంత్రం ఆరింటికి అతిథులంతా, ఒకరి తర్వాత ఒకరు వస్తూ, కరచాలనం కోసం కుమ్ములాడుకోకుండా సింహద్వారం దగ్గర వరుసగా క్యూకట్టి బ్రిటిష్ సాంప్రదాయాల్ని బుద్ధిగా పాటిస్తూ.

ఆడంబరంగా అందరినీ పలకరిస్తూ, కేటరింగ్ బాయస్ ట్రేలో పెట్టుకుని తెచ్చియిస్తున్న మత్తుపానీయాల గ్లాసుల్ని స్వయంగా అతిథులికి అందిస్తూ ఎంతో హుషారుగా తిరుగుతోంది వెండీ.

అయినా ఆమె చూపులు మాత్రం ఎవరికోసమో జాగారం చేస్తూనే వున్నాయి, వుండి వుండి వీధి గుమ్మం వైపు నిముషాలపాటు నిశ్చలంగా నిలిచిపోతూ ఇల్లాలి ఎదురు చూపుల్ని పట్టించుకునే స్థితిలో లేరు ఆ యింటి యజమాని. ఎందరో పెద్ద పెద్ద దొరలు, పేరుప్రఖ్యాతులున్న వకీళ్ళు, రాజకీయవేత్తలు పలుకుబడి వున్న లేబర్ పార్టీ ఎమ్.పి. కూడా వచ్చారేమో చాలా సందడి చేయాల్సి వచ్చింది ఆయన. వాళ్ళతో పాటు తనతోడి వైద్య నిపుణులు, బాగా పరిచయం వున్న డయానా రేచల్ లాంటి సీనియర్ నర్సులు కూడా రావటంతో ఆయన వుబ్బి తబ్బిబ్బయ్యారు వాళ్ళ అవసరాలు తీరుస్తూ.

అంతమంది దొరల మధ్య పాలరాతికొలనులో నల్లరాతి ఫౌంటెన్ బొమ్మలా తెల్లరంగు బోర్డర్‌తో దగదగలాడుతున్న నల్ల సేటిన్ గౌన్ వేసుకుని దిగింది మార్గరెట్ ముద్దుల మగడు డేవిస్ లాయిడ్‌ని వెంటేసుకుని.

గుమ్మంలో నిలబడి స్వాగతం పలుకుతున్న శంకరరావుగారి దగ్గరకు వచ్చి, తెచ్చిన గిఫ్ట్ పేకెట్ అందిస్తూ – "కంగ్రాట్యులేషన్స్ రావ్" అంది మార్గరెట్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"ఇప్పుడు ఇవన్నీ ఎందుకు చెప్పండి....బహుమతి తెమ్మని చెప్పలేదే నేను..." అన్నారు మొగమాటపడుతూ.

"తెమ్మంటే తెచ్చింది బహుమతి ఎలా అవుతుంది...." మాట విరిచింది మార్గరెట్.

"ఎవరిని కోరుకుంటున్నావ్...కొడుకునా కూతురినా..." ఛలోక్తి విసిరాడు డేవిస్. మార్గరెట్ మధ్యలో అందుకుంది "నా వుద్దేశంలో కూతురైతేనే మంచిది... యిల్లు కాస్త కళకళలాడుతుంది... పెద్దయ్యాక కన్నవాళ్ళ మీద కాస్త మమకారం చూపుతుంది" అని వెటకారంగా నవ్వుతూ.

"టేక్ నో నోటీస్ ఆఫ్ హెర్ మై ఫ్రండ్... **ఆడవాళ్ళు ఎప్పుడూ అంతే..అన్నిటిలో వాళ్ళదే పైచేయి కావాలంటారు" డేవిస్ అడ్డుపడి ఆదుకున్నాడు ఆయన్ని, మితి మీరుతున్న మార్గరెట్ విమర్శ నుంచి.**

"కమాన్ డార్లింగ్...లెట్ అజ్ హేవ్ సమ్ డ్రింక్" అంటూ భార్య భుజం చుట్టూ చేయి వేసి బలంగా ముందుకు లాక్కొని వెళ్ళాడు డేవిస్ అక్కడ నుండి. ఎనలేని మూగవేదన అనుభవించారు రావుగారు కదలి వెళ్తున్న దంపతుల వైపు యిబ్బందిగా చూస్తూ, కోపాన్ని కంఠంలో దిగమ్రింగుకుంటూ.

వెజిటబుల్ సలాడ్స్, క్రీమ్ కేక్స్, బీఫ్ కర్రీ, పసందైన పోర్క్ 'ఫ్రై'లు యిలా రకరకాల ఆంగ్లేయ వంటకాలు తయారు చేయించింది వెండీ.

ఎదురు చెప్పి వాదించే ఓపికలేక కట్టుకున్న యిల్లాలి వంటల పట్టీకి కట్టుబడ్డా శంకరరావు మాత్రం తన జాతి పరువుప్రతిష్టలు నిలబెట్టటానికి అన్నట్లు సౌతాల్ నుంచి ఓ అయిదారు కె.జీల భారతీయ తినుబండారాలు తెప్పించి పెట్టారు ప్రత్యేకంగా మరో యిరవై ముప్ఫై సీసాల స్వచ్ఛమైన జర్మన్ వైన్ కూడా పోయించి అతిథుల దాహం కూడా తీర్చారు చేసిన సత్కారంలో ఎటువంటి లోటు రానివ్వకుండా చూస్తూ.

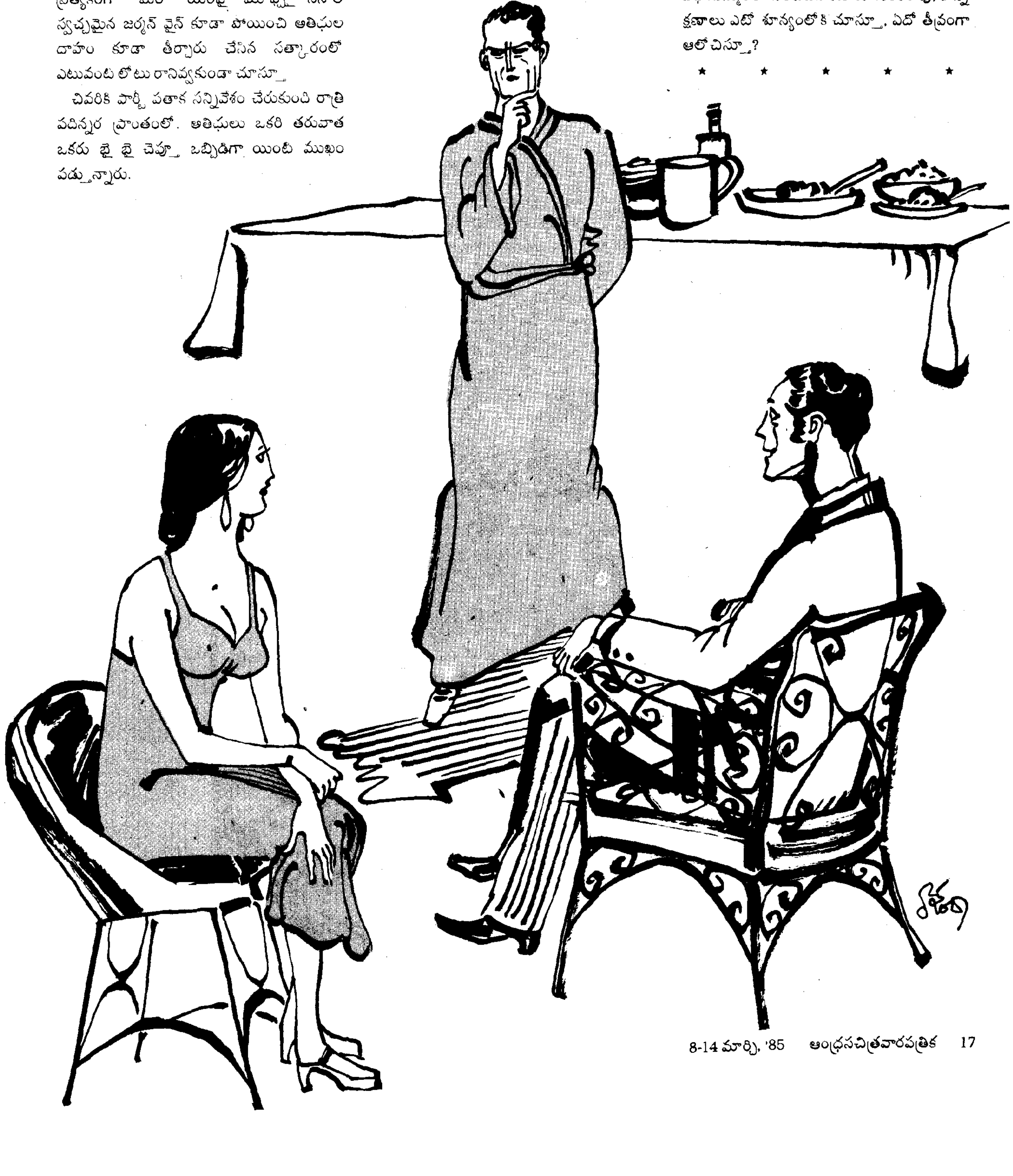
చివరికి పార్టీ పతాక సన్నివేశం చేరుకుంది రాత్రి పదిన్నర ప్రాంతంలో. అతిథులు ఒకరి తరువాత ఒకరు బై బై చెప్తూ ఒబ్బిడిగా యింటి ముఖం పడుతున్నారు.

"ఆఖరికి నీ కోరిక నెరవేరోతుంది రావ్...భారతి కాకపోతే యింకొకరు... ఎవరైతేనేమి నిన్ను తండ్రిని చేస్తున్నారు...అయామ్ వెరీ హేపీ...." అంది మార్గరెట్ దగ్గరకు వచ్చి శంకరరావుగారిచెవిలో వినీ వినిపించనంత మెల్లగా వెటకరిస్తూ.

తెల్లపోయారు ఆయన. తేరుకుని సమాధానం యిచ్చే లోపల డేవిస్ సమీపించాడు వాళ్ళని –

"థేంక్స్ రావ్ ... యిట్ వజ్ ఎ వండర్‌ఫుల్ ఈవినింగ్..." అభినందిస్తూ తనకు తెలియకుండానే మరోసారి ఆదుకున్నాడు ఆ ఆప్తమిత్రుడ్ని యాంత్రికంగా గుడ్ బై చెప్పి యిద్దర్నీ బయటకు సాగనంపారు శంకరరావు. వీడ్కోలు చెప్తూ మార్గరెట్ చూసిన చులకన చూపులు కలతపడ్డ ఆయన మనసుని మరింతకెలికాయి. తనని తాను సమాధాన పరచుకోలేక చైతన్యశిల్పంలా ప్రాన్పడి వీధి గుమ్మంలో నిలబడిపోయారు శంకరరావు. కొన్ని క్షణాలు ఎటో శూన్యంలోకి చూస్తూ. ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ?

★ ★ ★ ★ ★

అందరూ వెళ్ళాక అలసట తీర్చుకుంటూ సిటింగ్ రూమ్‌లో కూర్చుని స్కాచ్ విస్కీ సేవిస్తున్నారు శంకరరావు, బేరీమన్లో పాడిన బెర్ముడా ట్రయాంగిల్ అన్న పాటతో ప్రారంభమైన ఎల్. పి. పెట్టుకుని వింటూ. సద్దుమణిగి నిర్మలంగా వుంది యింట్లో వాతావరణం. సన్నగా తియ్యగా వినిపిస్తున్న సంగీతంతో ఆదొకరకమైన ఆహ్లాదం సృష్టిస్తూ. విస్కీ మహిమతో ఆయన కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి కొన్ని నిముషాలకే.

సోఫాలో చెయిర్ కాళ్ళు చాపుకుని ఆదమర్చి సేద తీర్చుకున్నారు శంకరరావు చాలాసేపు. రికార్డు ఆగిపోగానే మెలకువ వచ్చింది ఆయనకి. ఇంట్లో ఎటువంటి అలికిడీ వినిపించకపోవడంతో వింతగా ఫీల్ అయ్యారు. 'చడీ చప్పుడూ కాకుండా ఏం చేస్తుందబ్బా వెండీ...అలకపాన్పు అధిష్ఠించలేదు కదా కొంపతీసి' – అనుకుంటూ ఆతృతపట్టలేక లేచి మేద మెట్లు ఎక్కారు మెల్లగా.

బెడ్‌రూమ్ గుమ్మం వరకూ వచ్చి తలుపు దగ్గర చటుక్కున ఆగిపోయారు శంకరరావు. కాలు కదప నివ్వకుండా కట్టిపాడేశాయి ఆయన్ని ముద్దుల యిల్లాలి మాటలు, క్షణకాలం.

అయామ్ రియల్లీ అప్‌సెట్ ఎ బౌట్ యిట్.... డార్లింగ్ రమ్మని మరీమరీ చెప్పాను... మర్చి పోయావా... నువ్వు రాకపోటంతో నా హుషా రంతా చచ్చిపోయింది..."

మండుటెండలో మంచు బొమ్మలు

మతిపోయిన మనిషిలా మదుకుగా మేద దిగి తన ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళారు. అతినెమ్మదిగా ఎక్స్‌టెంషన్ ఫోన్ ఎత్తి, మౌత్‌పీస్ ఒక చేతితో మూసిపట్టుకుని అతిరహస్యంగా ఆలకించారు కమలాక్షికలాపాలు.

"డార్లింగ్ అయ్‌మస్ట్ సి యు...నాకు బెంగగా వుంది" వెండీ నివేదించుకుంటోంది. కర్ణకఠోరంగా వినిపిస్తున్నాయి యిల్లాలి విరహ నిట్టూర్పులు ఆయనకి.

"ష్యూర్ హనీ... ఎనీటైమ్...ఎనీవేర్..." బుజ్జ గించింది ఫోన్‌లో ఓ బలమైన కంఠం.

శంకరరావుగారి మనసు చివుక్కుమంది.

"వీలు చూసుకుని ఓసారి యింటికి రాకూడదూ ...." వెండీ స్వరం ఎంతగా మెలి తిరిగింది వర్ణించ లేని స్నేహాభిమానంతో.

"నీకేమైన మతిపోయిందా... సరాసరి యింటికే... డోంట్ బి సిల్లీ..." బెదిరాడు ఫోన్‌లో బుల్లోడు.

శంకరరావుగారి కళ్ళు ఎరుపెక్కాయి. కోపంతో ఆయన ముక్కుపుటాలు బుసలు కొట్టాయి. ఆగ్రహాన్ని అదుపులో పెట్టలేక అవస్థపడ్డాడు ఆ పెద్దమనిషి.

"రావుకి తెలుసు నువ్వు యిక్కడే వుంటున్నా వని...." విలిపిగా నవ్వింది వెండీ.

"మైగాడ్...అయితే అంతా తెలుసన్నమాట మీ ఆయనకి..." ఆతృత ధ్వనించింది అవతలి కంఠంలో.

"యిప్పుడేమిటి... ఎప్పుడో పెళ్ళయిన కొత్తలోనే పసికట్టి వుంటాడు...అయినా భయపడక్కర్లేదు... రావుకి నేనంటే పంచ ప్రాణాలు... పైగా మా యిద్దరిదీ అతిసహజమైన ప్రేమాయె... యునో వాట్ అయ్ మీన్ డోంట్ యు? అంచేత మా మధ్య అపోహలకీ, అపార్థాలకీ అసలు చోటులేదు.... అర్థమయ్యిందా మైడియర్ కజిన్...." వ్యంగ్యంగా నవ్వింది వెండీ.

"కజనా... ఈ కొత్త బంధం ఎప్పటినుంచి..." ఫక్కున నవ్వాడు ఫోన్‌లో చిన్నోడు.

"అన్నట్టు యిది మరో కథా... లేక అసలు కథలో అనుకోని మెలికా...."

"అది కాస్తా చెప్పేస్తే అసలు కథలో సస్పెన్స్ ఏముంటుంది...వెయిట్ అండ్ సి డార్లింగ్...విల్ యు?"

"ఆల్‌రైట్ మై స్వీట్ కజిన్...యిప్పుడు చెప్పు యింటికి ఎప్పుడు రమ్మంటావో"

"కంగారుపడకు...నేనే ఫోన్ చేస్తాను వీలు చూసుకుని...."

"ష్యూర్...వై నాట్...ఏయ్ లిసెన్...కడుపులో పెరుగుతోంది ఎవరంట ఆడా..మగా..."

"ఇంకో ఏడు నెలలు ఓపికపడితే ఎవరయ్యిందీ కచ్చితంగా నీకే తెలుసుంది"

"అవుననుకో... నాకు మాత్రం పాపయితేనే యిష్టం...."

"రావుకి మాత్రం కొడుకేకావాలంట..."

"ఓ... వెల్....యింటి యజమాని కంటే ఎక్కువ కాదుగా ఈ కజిన్ – అయ్ విష్ హిమ్ లక్..." పగలబడి నవ్వాడు ఫోన్‌లో దొరబాబు.

పౌరుషంతో పళ్ళు పటపట లాడించారు శంకర రావు యిల్లాలి సరస సల్లాపాలు సహించలేక.

ఆయన గుండెల్లో అగ్నిగుండాలు భగ్గుమన్నాయి. దగాచేసే వాళ్ళని దగ్ధం చేయటానికి మానవుడు అనాదిగా చేసే ప్రయత్నం మాటువేసి కాటు వేయటం. ఆ క్షణం శంకరరావుగారి వూహల్లో విజృంభించింది అదే పగా, ప్రతీకారం!

★ ★ ★ ★ ★

కన్సల్టింగ్ రూమ్‌లో కూర్చుని రోయల్ కాలేజ్ ఆఫ్ సైకియాట్రిస్ట్స్ రాసిన ఏన్యుయల్ రిపోర్ట్సు చదువు కుంటున్నారు శంకరరావు.

రిసెప్షనిస్ట్ రింగ్ చేసింది – "డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ఈజ్ వెయిటింగ్ ఫర్ యు" అంటూ..

"ఏ..శ్రీనివాస్" అసఘనం ధ్వనించింది ఆయన గొంతుకలో. అంతకుముందు ఓ అరగంట పైగా స్కిజోఫ్రెనిక్ దొరబాబు ఒకరు ఏకరవు పెట్టిన స్వీయ చరిత్ర విని విని విసిగివేసారిపోయారేమో, ఆ ఫోన్‌కాల్‌తో మరింత చెర్రెక్కిపోయారు శంకరరావు. మొద్దుబారిన వెదడుకి కలిగిన విశ్రాంతి భంగం భరించలేక చిరాకు చెందుతూ

"హేంగ్ ఆన్ అయ్ విల్ పుట్ యు త్రూ టు హిమ్" అంటూ ఫోన్ డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌కి అందించింది ఆ దొరసాని దర్పంగా.

"హల్లో డాక్టర్ రావ్....నా పేరు శ్రీనివాస్... తెలుగువాడ్ని... ఈస్ట్‌బోర్న్‌లో జీరియాట్రిషియన్‌గా పని చేస్తున్నాను...మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే ఓ అయిదు నిముషాలు స్పేర్ చెయ్యగలరా ..నేను చాలా సంతోషిస్తాను మరి ..ఓ ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి మీతో...ప్లీజ్" ఏకరవు పెట్టాడు ఆ పెద్దమనిషి అసలైన సిసలైన అచ్చతెలుగులో పరిచయ వాక్యాలు ప్రారంభించి

"ఓ ష్యూర్...ష్యూర్..ప్లీజ్ డు కమిన్..." అగ్గగ్గలాడారు శంకరరావు ఆదరంగా ఆహ్వానిస్తూ

"థేంక్యూ...."

సెక్రటరీ దారి చూపిస్తుంటే శంకరరావుగారి సంస్థానంలోకి వేంచేశారు శ్రీనివాస్ చలాకీగా. ఓ దళసరి చిరునవ్వుతో దొరసానికి థేంక్స్ చెప్పి.

"రండి... రండి..." అంటూ తలుపు తీసి పట్టుకుని ఆయన్ని లోపలికి తీసుకువెళ్ళి కూర్చోపెట్టారు రావుగారు.

"నా రాకతో మీకేమీ యిబ్బంది కలిగించటంలేదు కదా" అన్నారు శ్రీనివాస్, శంకరరావుగారిని పైనుంచి క్రింద వరకూ పరిశీలిస్తూ.

"నో..నాట్ ఎట్ ఆల్..."

"ముందుగా ఫోన్ చేసి ఎప్పాయింట్‌మెంట్ తీసుకుదామనుకున్నాను. కాని వీలు లేకపోయింది..." సంజాయిషీ చెప్పుకున్నాడు శ్రీనివాస్, శంకరరావు గారి చూపుల్లో కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించిన నిరసన భరించలేక •

"దట్సాల్ రైట్ ... అదృష్టవశాత్తు ఈ రోజు క్లినిక్ అంత బిజీగా లేదు...పిచ్చి ప్రేమా చెప్పి పుట్టవుగా...మీకు తెలియందేముంది ఈ తెల్ల దొరల సంగతి" ఛలోక్తి విసిరాను అనిపించారు శంకరరావు బిగ్గరగా నవ్వుతూ మర్యాదకైనా ముసిముసి నవ్వు నవ్వలేదు శ్రీనివాస్. అన్య మనస్కంగా దిక్కులు చూశాడు. ఆయన అసలు కథ ఎలా మొదలు పెట్టాలో అర్థంగాక.

"కాఫీ తీసుకుంటారా" ఖంగించారు శంకరరావు, విషయం రాబట్టటానికి కాఫీ వంక పెట్టి

ఆయన మనస్ఫూర్తిగా ఆ ప్రశ్న అడగలేదు అని వూహించటానికి ఆట్టే శ్రమపడాల్సిన పనిలేక పోయింది శ్రీనివాస్‌కి.

"నో. థేంక్యూ.. అయామ్.. ఓ. కె" అంటూ కోటు జేబులోంచి ఓ కవరు తీసి నెమ్మదిగా, టేబిల్ మీద వుంచాడు ఆయన, శంకరరావుగారి చేతికి అందేలా ఏమిటది అన్నట్లు నుదురు చిట్లించి వుత్తరాన్ని, శ్రీనివాస్‌ని మార్చి మార్చి చూశారు శంకరరావు

"మీకు తెలీదేమో కాని, మీ బ్రదర్ యిన్‌లా రాము నేను బాల్యస్నేహితులం...ఒకే వీధిలో ఆడుకున్నాం. ఒకే బడిలో చదువుకున్నాం మరి...." అన్నారు శ్రీనివాస్ రవ్వంత చిరునవ్వు ముఖంలో రంగరించుకొని.

నిర్ఘాంతపోయారు శంకరరావు

"అలాగా..." ఏమనాలో తెలియని అయోమయంలో అవస్థపడ్డాడు ఆయన. తడబాటు కప్పి పుచ్చుకోటానికి తెరలాంటి పరిహాసం ముఖానికి అద్దు పెట్టుకుని.

"స్వయంగా తీసుకువెళ్ళి మీకు అందజేయమని ఈ కవరు నాకు పంపించాడు రాము...." మాటలు తేల్చేశారు శ్రీనివాస్

శంకరరావుగారి ముఖం పాలిపోయింది చెప్పలేని అవమానంతో

"మీకు చాలా వుత్తరాలు రాశాడంట కాని మీరు దేనికీ జవాబు యివ్వకపోటంతో కాస్త కంగారు పడుతూ నాకు రాశాడు. మీరు ఎలా వున్నారో ఏమిటో ఒకసారి వెళ్ళి కనుక్కోమని, అన్నట్లు మీ భార్య

చనిపోయారట కదా ఈమధ్య. . అయామ్ టెరిబుల్ సారీ టు హియర్ దట్.." అన్నారు శ్రీనివాస్ సానుభూతి తెలియజేస్తూ శుష్కిస్తున్న శంకర రావుగారి చూపుల్లో సుడులు తిరిగింది శోకం.

"దట్సాల్‌రైట్...అండ్...థేంక్యూ ఫర్ యువర్ కన్సర్న్ .." బాధతో బొంగురుపోయిన గొంతుకలోంచి మాటలు పెగిలిరాక రెండు యింగ్లీష్ ముక్కలతో ఆ సమావేశానికి తుదిపలుకు పలికారు శంకరరావు.

శ్రీనివాస్ శలవు తీసుకుని వెళ్ళిన మరుక్షణమే కవరు చింపారు ఆయన కంగారుగా. అరరావు కాగితంలో చూడ ముచ్చటగా యిమడ్చబడ్డ అక్షరాల సందేశం యిది.

ఇటీవల బొంబాయిలో ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు 35 వ వార్షికోత్సవం జరిగిన సందర్భంగా 'పరిషత్తు తరపున 'పద్మ కావ్యశ్రీ' బిరుదు గ్రహీత డా. సి. వి. సుబ్బన్న ప్రసంగిస్తున్న చిత్రం. శ్రీయుతులు పూల కృష్ణస్వామిశెట్టి, బలరామచంద్ర, ద్యావరిశెట్టి వెంకటేశ్వర్ (ట్రస్టు చైర్మన్), శేర్ల శాయన్న (అధ్యక్షులు), దాసరి లింబాద్రి, ఆడం చంద్రకాంత్, రాజేంద్ర లకోశ్ (విలేఖరి), ఎల్లారం నారాయణ (ఉపాధ్యక్షులు) గార్లను ఈ చిత్రంలో చూడవచ్చు.

మండుటెండలో మంచు బొమ్మలు

ప్రియమైన బావగారికి,

లోగడ మీకు రెండు మూడు వుత్తరాలు రాశాను. అవి మీవరకూ వచ్చాయో లేదో నాకు తెలీదు. మీ నుండి మాత్రం ఏ ఒక్కదానికీ జవాబు రాలేదు. అందుకే డా॥ శ్రీనివాస్‌ని మీదగ్గరకి వెళ్ళి కబురు చెప్పమనీ వీలైతే ఈ వుత్తరం మీచేతికి అందజేయమనీ అభ్యర్థించాను. చిన్ననాటి స్నేహితుడు శ్రీనివాస్ ఆ మాత్రం సహాయం చేయగలడన్న నమ్మకం నాకుంది. బంధాలు పెంచుకున్న బంధువులు కంటే స్వేచ్ఛగా తిరిగే స్నేహితులే నయం అన్నివిధాలా అని మీరు అప్పుడప్పుడూ అంటుండేవారు. నాకు బాగా గుర్తుంది.

ఇంతకీ ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే పెరటిలో తులసికోటకి అక్క పేరు పెట్టి ఆమెని తేలికగా మర్చిపోలేక వూళ్ళో ఓ చిన్న అనాథశరణాలయం కట్టిద్దామని అందరమే నిర్ణయించుకున్నాం. పని కూడా ప్రారంభమయ్యింది అప్పుడే. దాని కోసం మిమ్మల్నేదో విరాళం పంపించమని పీడిస్తున్నా మని అపోహపడేరు. అలాంటిదేమీ లేదని హామీ యిస్తున్నాను. మీదయ వలన తోడబుట్టిన ఆడపిల్ల దివ్యస్మృతి కోసం ఆమాత్రం ఖర్చు పెట్టగల స్థోమత యిచ్చాడు భగవంతుడు మా కుటుంబానికి. అందుచేత మీరే మీ కంగారు పడాల్సిన పనిలేదు. అయితే ఈ వుత్తరం ఎందుకు రాస్తున్నట్లు అన్న అనుమానం మీకు రావటం అతిసహజం. కారణం ఏమిటంటే బ్రతికి వున్నా లేకపోయినా భారతి ఎప్పటికీ మీ యిల్లాలే మరి. అందుచేత ఆమె బాగోగులు ఎప్పటికప్పుడు మీకు తెలియజేయటం మా ధర్మం అనుకుంటున్నాను. అంతే తప్పించి యిందులో యింకెలాంటి దురుద్దేశం లేదు. అన్యథా భావించవద్దని మనసారా కోరుతున్నాను. అక్క జీవితం అపారమైన అశాంతికి గురై దారుణంగా బలైపోతుంటే యింత దూరంలో వుండి మేము ఏమీ చేయలేకపోయాం. కనీసం యిలాగైనా ఆమె పేరు చిరస్మరణీయం చేస్తే అక్క కోసం ఏదో చేశామన్న తృప్తి కొంత మిగులుతుంది మాకు. దీనికి మీరు అభ్యంతరం చెప్పరని ఆశిస్తున్నాం. వీలుంటే చిన్న వుత్తరం రాయడానికి ప్రయత్నించండి. ఏది ఏమైనా యిది నా ఆఖరి లేఖ. గత వుత్తరాల్లో ఏవేవో రాసి మిమ్మల్ని విసిగించి వుండొచ్చు. మీ మనసు నొప్పించినా మీకు ఎలాంటి యిబ్బంది కలిగించినా మన్నించమని వేడుకోటానికి మాత్రం వెనుకాడను నేను. భగవంతుడు మీకు ఆయు రారోగ్య ఐశ్వర్యాలతో పాటు సుఖశాంతులు ప్రసాదించాలని కోరుతూ -

పి.ఎస్- ఎందుకైనా మంచిదని ఈ వుత్తరం తెలుగులో రాశాను ఏమీ అనుకోకండి.

శాశ్వతంగా శలవు తీసుకుంటున్నాను.

ఇట్లు

రామభద్రరావు.

ఉత్తరం పూర్తి కాకుండానే ఆయన మనసులో యింత వెలితి ఏర్పడింది. చదవటం ముగించి ఏదో తప్పు చేసినట్లు తలదాచుకున్నారు రెండు చేతుల్లో. ఆయన శోకించటంలేదు. శ్రద్ధగా యోచిస్తున్నారు. ఆ క్షణం శంకరరావుగారిలో చెల రేగింది పశ్చాత్తాపమో, ప్రతీకారమో తేల్చి చెప్పటం ఎవరి తరం?

(ఇంకా ఉంది)

సంపూర్ణ పోషకాహారంలో అన్ని పోషక పదార్థాలు సరియైన పాళ్లలో వుండాలి...

ప్రొటీనులు
పెరుగుదలకి ముఖ్యం
పిండి పదార్థాలు మరియు క్రొవ్వు పదార్థాలు
శక్తికి
విటమిన్ ఎ
కళ్ళలో కాంతులకి
విటమిన్లు బి గ్రూప్
అన్ని ఇతర పోషక పదార్థాలని జీర్ణించుకోడానికి
విటమిన్ సి
రోగ నిరోధక శక్తి పెంపొందించడానికి
విటమిన్ డి
కాల్షియం మరియు ఫాస్ఫరస్‌లని గ్రహించేటట్లు చేయడానికి
ఐరన్
ఆరోగ్యవంతమైన రక్తానికి
కాల్షియమ్ మరియు ఫాస్ఫరస్
దృఢమైన ఎముకలు మరియు పండ్ల కోసం

సిరిలాక్ సంపూర్ణ పోషకాహారాన్ని రుచికరమైన విధంగా అందజేస్తుంది

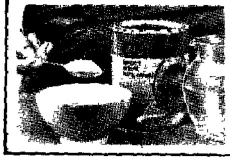
సిరిలాక్‌లో అయిదు రకాల పోషకాలు అన్నీ వున్నాయి—ప్రొటీన్లు, క్రొవ్వు పదార్థాలు, పిండి పదార్థాలు, ఖనిజాలు మరియు విటమిన్లు. మీ పాపకి ప్రతి పర్యాయమూ సిరిలాక్‌తో తయారు చేసిన ఆహారం మీరు యిచ్చినప్పుడు ఈ పోషకాలన్నీ సరియైన పాళ్ళలో చేరి వుంటాయి.

కలసికట్టుగా పని చేయడం వలన ఈ పోషకాలన్నీ హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా ముఖ్యమైనవే. అందుకే అన్ని పోషకాలు 'సంపూర్ణం'గా వున్న సిరియల్ ఆహారం.మీ పాప ఆరోగ్యానికి అత్యవసరం. ప్రతి సిరిలాక్ ఆహారం మీ పాపకి ఒక రోజుకి కావలసిన పోషక పదార్థాలలో నాల్గవ వంతుని అందచేస్తుంది. ఈ ఆహారం యిస్తున్నప్పుడు పోషక పదార్థాల కోసం మరొకటి మీరు యివ్వవలసిన అవసరం లేదు.

మీ పాపకి చనుపాలే తగినవి. అయితే పాపకి నాలుగు నెలలు వచ్చి ఘన పదార్థాలు తీసుకోడానికి సిద్ధంగా వున్నప్పుడు, మీ డాక్టర్‌ని సంప్రదించి సిరిలాక్ యివ్వడం ప్రారంభించండి.

సిరిలాక్®
పాలు వుండనే వున్నాయి

సిరిలాక్ తయారు చేయడం ఎంతో సులభం. దీనిని ముందుగా మరగ బెట్టిన, గోరు వెచ్చటి నీటికి చేర్చండి. కలపండి. వడ్డించండి

ఉచితం! సిరిలాక్ పిల్లల పెరుగుదల చార్ట్
ఇందులో బరువు చార్టు, రోగనిరోధక మందుల రికార్డు, గట్టిగా ఉండే ఆహారం అలవాటు చేసేందుకు సూచనలు, యింకా ఎన్నో విషయాలు ఉంటాయి.
మీ కాపీ కోసం ఈ చిరునామాకు వ్రాయండి.
సిరిలాక్
పోస్ట్ బాక్స్ నం. 3 న్యూ ఢిల్లీ-110 008.

బి. ఎస్. వి. విశాఖపట్నం

వాళ్ల సరదా కోసం పెళ్లి చేసుకొంటారు. పెళ్లి చేసుకొన్నాక పిల్లలు పుడతారు. పిల్లలు కల్గేదాకా- పిల్లలు మీద భార్య మీద తీపి. తరువాత ప్రేమగా ఎందుకుండరు? పిల్లలకి ఒక దారి చూపించాలని తండ్రికీ బాధ్యత ఎందుకు వుండదు?

★ పెళ్లి ఎందుకు? కన్న పిల్లలకి- ఊరూ పేరూ వుండడానికే ఈ బాధ్యత స్త్రీకీ పురుషుడికీ- ఒకటే మీరనుకుంటున్నట్లు జరుగుతూ వుంటే- యీ దేశంలో ఇన్ని పచ్చని సంసారాలు వుంటాయా?... బాధ్యత గుర్తించని భర్తతో మీరు బాధపడి యిలా అంటున్నారు. అంతే

బి. ఎస్. వి. ఇచ్ఛాపురం.

ప్రేమకు పరిష్కారం ఏమిటి? త్యాగము అని నేను అంటాను.

★ సుఖం. అలాగే అనుకోండి. ప్రేమించి, త్యాగించి హాయిగా కట్నం తెచ్చేదాన్ని- మీన మేషాలు సరిపోయిన దాన్ని కట్టుకోండి. ప్రేమించిన ఖ్యాతి దక్కుతుంది! త్యాగం చేసిన ఘనత దక్కుతుంది.

టి. ఎం. మారంపల్లి.

ఆడదానిపై అఘాత్యం చేస్తే రేప్. మరి మగవాడిపై చేస్తే?

★ సెడక్షన్

ఎ. వి. కె. డి. గుంటూరు.

కె. రా. గారూ మీ భర్త సంగతి దేవుడెరుగు. మీ జవాబులతో మేం వేగలేక ఛస్తున్నాం కామెంట్?

★ ఇలాంటి ప్రశ్నలు మా వారు వేస్తే కద? మీలా బాధపడిపోవడానికి- కనకదుర్గా.

ప్రశ్నావళి

కె. రామలక్ష్మి

జి. వై. నెల్లూరు.

వరకట్న విషయంలో పురుషుడు ఒక్కడిదే బాధ్యత అంటారు. కాని దానిలో స్త్రీల భాగం ఎక్కువ అంటాను.

★ కాని పురుషుల పిరికితనం ఎక్కువ బాధ్యత వహించాలి. అన్నిటిలో ఆడదాని మాట తీసిపారేసే మీరు యీ విషయంలో ఆడదాని మాటకి కట్టుబడాలని ఎందుకు చూస్తారు? లాభసాటి అనే కద?

ఎస్. డి. హెచ్. తిప్పనపల్లి.

డాక్టరు సలహాలకి లాగా మీ ప్రశ్నావళికి కూడా పాఠకుల పేర్లు పొడి అక్షరాలలో ప్రచురిస్తారు దేనికి?

★ డాక్టరుగారు రోగులెవరో తెలియకుండా వేస్తారు ప్రశ్నావళి రోగం ఎలా వ్యాపిస్తుందో తెలియదని వేస్తుంది!

వి. ఆర్. జెట్టి.

కరెంట్ తాకితే షాక్ కొడుతుంది. నిప్పు తాకితే కాలుతుంది. అమ్మాయిని తాకితే-

★ ఇష్టంలేని అమ్మాయిని తాకితే- చెంప పగుల గొడుతుంది. లేకపోతే- అరిస్తే నలుగురూ చేరి భరతం పడతారు

వై. ఎస్. ఆర్. గుంటూరు.

దారిద్ర్యానికి ఆనకట్ట దేనితో కట్టాలి?

★ ఆదర్శాలతో కాదు; పనితో.

ఎమ్. వి. ఎస్. ఏలూరు.

ఆరుకోట్ల ఆంధ్రుల ఆత్మ గౌరవం ఏమైపోతోంది?

★ అమ్మకాలు, కొనడాలలో కలికంలోకి కనపడకుండా పోయిందని భయంగా వుంది!

కె. వి. ఎల్. పూళ్ల.

బాహ్య సౌందర్యంకంటే ఆత్మ సౌందర్యం గొప్పదయినా, ప్రతివారూ తమ జీవిత భాగస్వామి అందంగా వుండాలని కోరుకుంటారెందుకు?

★ బ్రతికిన ప్రతి క్షణం- బాహ్యం కనుక!

వి. డి. ఆరవల్లి.

సృష్టిలో తీయనిది స్నేహం అని నేను, ప్రేమని ఫ్రెండ్ మీరేమంటారు?

★ రెండూ రెండు రుచులు

పి. ఆర్. గుంటూరు.

ఈ లోకంలో ప్రేమలన్నీ స్వార్థమైనవి, కుచ్ఛితమైనవి, కల్మషమైనవి- ఒక్క తల్లి ప్రేమ మినహా

★ కుళ్లు చూసేవారికి కుళ్లే ఎక్కువ కనిపిస్తుంది. కిటికీలోంచి పైకి చూస్తే ఆకాశం, కిందికి చూస్తే బురదే కనిపించినట్టు!

కె. ఎస్. ఎన్. ఎమ్. బిలాయినగర్.

మగవారికి ఆడవారికి సమాన హక్కులున్న యీ రోజుల్లో పెళ్లిచూపులకు అబ్బాయి వెళ్లడం దేనికి? అమ్మాయి వెళ్లకూడదా?

★ అసలు నన్నడిగితే- అమ్మాయి వెళ్లి చూసుకుని- నచ్చినదీ లేనిదీ తేల్చి చెప్పడం ఉత్తమం- ఎందుకో? ఆమె కదా పెట్టుబడి పోసి కొనేది?!

వి. ఎమ్. ఫైడిపర్రు.

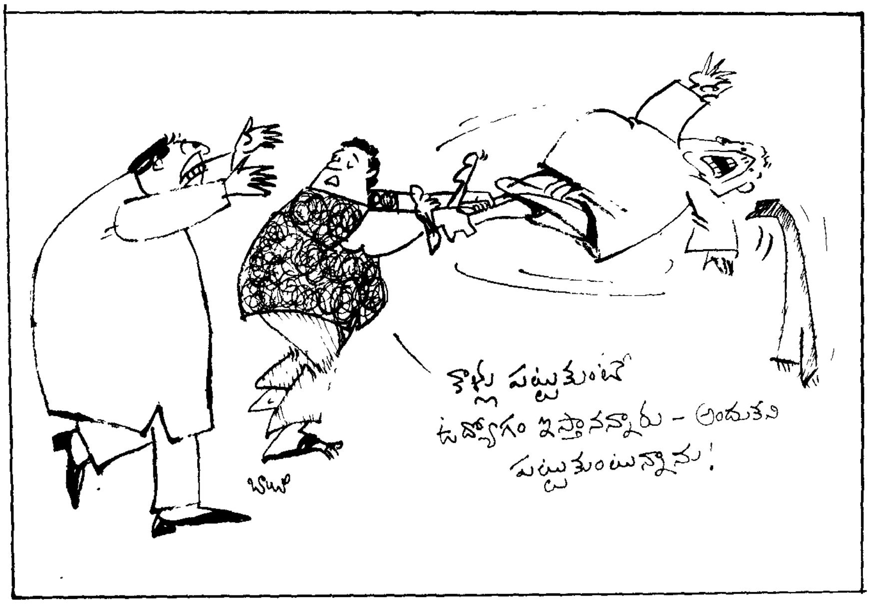
మనం కడుపులో వుండగానే బ్రహ్మదేవుడు మన రాత రాస్తాడంట అది ఎవరూ చెరపలేరట చిలక జోస్యం చెప్పించుకుంటే నా జాతకం బాగా లేదని తెలిసింది.

★ ఎలా చెప్పింది? ఎవరికీ తెలియని రాత చిలక్కి ఎలా తెలిసిందట?! యిలాంటి పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు వుండకూడదు. బ్రహ్మ రాస్తాడో లేదో గాని- మనని కన్నవారు, మన చుట్టూవాళ్లు- ఎవరికి తోచిన రాత- వాళ్లు రాసేస్తుంటారు- మన గురించి. ఇది పట్టించుకోవడమన్నంత పిచ్చి యింకోటి లేదు.

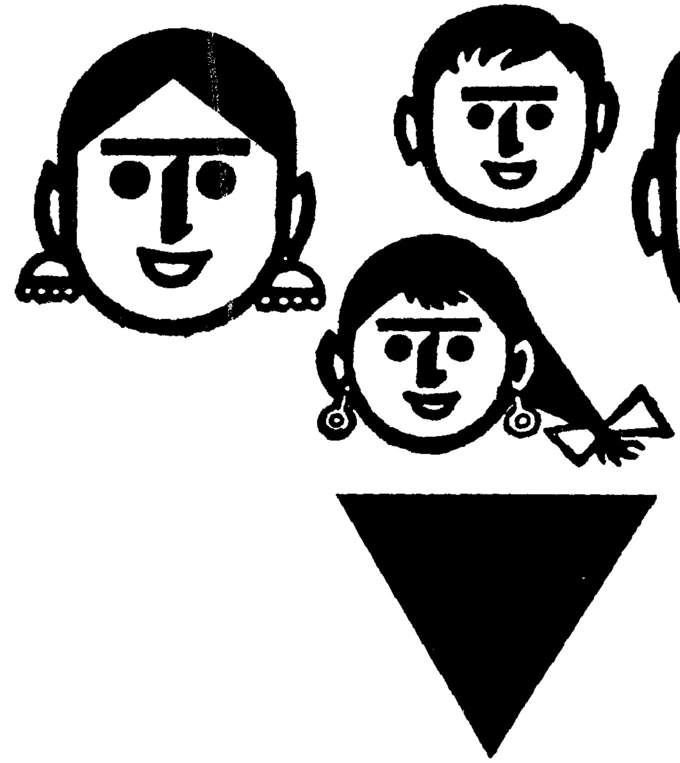
టి. ఓ. పి. ఆర్మూరు.

దేవుడు అందర్నీ ఒకలాగ చూడడు. ఎందుకు?

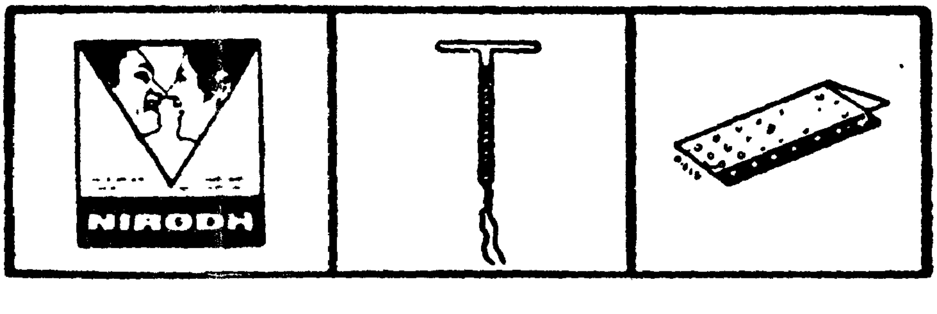
★ వెరైటీ కోసం అయివుంటుంది! □

ఇద్దరి పిల్లల మధ్య మూడు సంవత్సరాల ఎడాన్ని ఉంచండి

నిరోధ్ 'కాపర్ టి' ఓరల్ పిల్

ఏ పద్ధతినైనా ఎంచుకోండి

davp 84/225

గురుదక్షిణ!

"బోరే! శ్రద్ధగా చదువు....జాగ్రత్తగా ఖర్చు చేయ్ డబ్బుని..... ఇది వుత్తరం ఏ మాత్రం కాదు. నీతి పాఠాల పట్టిక!" విసుగ్గా గది మూలకి వుత్తరాన్ని విసిరి కొట్టాడు చంద్రశేఖర్.

"తనేమన్నా చిన్న పిల్లాడా? ఇంకో రెండు, మూడేళ్ళల్లో ఇంజనీర్ కాబోతున్నాడు" సిగరెట్ వెలిగించి, పొగ బయటికి వదిలాడు.

సిగరెట్ పొగ గింగిరాలు తిరుగుతూ, గది సీలింగ్‌ని తాకుతోంది. పొగతో బాటు తిరుగుతున్న ఆలోచనలు....

...."తను జూనియర్ ఇంటర్ చదువుతుండగా, అమ్మా, నాన్నా తిరుపతి బస్ యాక్సిడెంట్‌లో మరణించారు.

అమ్మా- నాన్న పోయిన తర్వాత అన్నీ తనే అయ్యింది అక్కయ్య. డిగ్రీ పూర్తి చేసిన అక్క ఏదో 'ప్రయివేట్ ఫర్మ్‌లో' జాయినయ్యింది.

ఇంటర్ పూర్తయ్యిన తర్వాత, వైజాగ్ ఇంజనీరింగ్స్ కాలేజీలో సీటు రావటంతో తనిక్కడికి రాక తప్పలేదు. రాణి అక్కయ్య మాత్రం అక్కడే జాబ్ చేస్తోంది. ఎప్పుడో, ఏడాదికోసారి కలుసుకోవటం...." నిట్టూర్చాడు చంద్రశేఖర్. 'పాపం అక్కయ్య!' మనసులో నే జాలిపడ్డాడు క్షణకాలం.

అతనికి అప్రయత్నంగానే ఇందాక అక్కయ్య దగ్గర్నుండి వచ్చిన వుత్తరం జ్ఞప్తికొచ్చింది.

"హల్లో చంద్రా!" గదిలోకి సుడిగాలిలా వచ్చి, పడ్డాడు స్వామి. అతనితో బాటు చంద్రశేఖర్‌కు తెలియని మరో వ్యక్తి....

"రా....రా! ఏమిటివ్వాళ కాలేజీకి ఎగనామం పెట్టేసావే?" ఆశ్చర్యపోతూనే, లోపలికి ఆహ్వానించాడు చంద్రశేఖర్.

వచ్చి, చంద్రశేఖర్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు స్వామి. స్వామితో బాటు వచ్చిన వ్యక్తికేసి పరీక్షగా చూసాడు చంద్రశేఖర్.

తమ కన్నా రెండు, మూడేళ్ళు వయసులో పెద్దవాడిలా వున్నాడు.

"కాలేజీకి రాకపోవటానికి....ఇదిగో, బెజవాడ నుంచి మా కజిన్ వచ్చాడు" తనతో బాటు వచ్చిన వ్యక్తికేసి, వ్రేలితో చూపించాడు. "మీట్ మై కజిన్ మధుసూదన్! ఈయన పేరు చంద్రశేఖర్" ఒకరికొకర్ని పరిచయం చేసాడు స్వామి.

పరస్పర కరచలనాల కార్యక్రమం పూర్తయ్యింది.

"సిగరెట్టుంటే పడెయ్యరా. ప్రొద్దుట్నుంచి దమ్ముకొట్టక పోవటంతో నాలిక పీకేస్తుంది" చనువుగా అన్నాడు స్వామి.

స్వామితో బాటు, ఆ 'మధుసూదన్'కి సిగరెట్ ఆఫర్ చేసాడు చంద్రశేఖర్.

"నాకలవాటు లేదండి" బిడియపడుతూ, అన్నాడు మధుసూదన్.

ఆశ్చర్యంతో సన్నగా ఈలవేసాడు చంద్రశేఖర్. 'సిగరెట్ త్రాగని కుర్రాడు!' తన ప్రపంచపు పరిధిలో నే ఆలోచించాడతను.

"ఇక బయలుదేరుదామా అందాల ఆరాధనకి?" అడిగాడు చంద్రశేఖర్

రూమ్‌కి తాళమేసి, బయట పడ్డారు ముగ్గురు.

కొత్తగా విడుదల అయిన సినిమాల గురించి, ఆ రోజు 'క్లాస్'లో ఏం జరిగిందో 'సిరియస్'గా మాట్లాడేసుకోవటం ప్రారంభించారు చంద్రశేఖర్, స్వామి

మధుసూదన్ మాత్రం ఏం మాట్లాడక, మౌనంగా వాళ్ళని అనుసరిస్తున్నాడు.

"ఒరేయ్ చంద్రా! అటు చూడు, 'కోరమాండల్' ఎక్కడికో బయలుదేరింది" స్వామి చూపించిన వైపు చూసాడు చంద్రశేఖర్

పందొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి వేగంగా నడచుకుంటూ, ఎక్కడికో వెళుతోంది.

"ఈ కోరమాండల్‌కి స్పీడు తగ్గించెయ్యాలి. ఎగిరెగిరి పడుతుందట. మొన్నటికి మొన్న ఆ సుబ్బారావ్‌ని పట్టుకొని, చెప్పు తీసి, కొట్టబోయిందట." ఉత్సాహంగా గత చరిత్ర నెమరు వేసాడు చంద్రశేఖర్.

మీరు మాట్లాడుకుంటుంది.... బహుశా ఆ అమ్మాయి గురించే అనుకుంటా. మరా 'కోరమాండల్' ఏమిటి....?" అనుమానంగా అడిగాడు మధుసూదన్.

పకపకా నవ్వేసాడు చంద్రశేఖర్.

మధుసూదన్ ముఖం చిన్నబోయింది.

అది గమనించాడు స్వామి. "అది కాదురా చంద్రా! మా మధుకి ఇవన్నీ ఏమీ తెలియదు. బుద్ధిగా తన వుద్యోగం చేసుకోవటం తప్పించి" చెప్పాడు.

మీరు కుర్రాడేనా? లేక ఆ వయసులో వున్న ముసలాడా అని అనుమానమేస్తుంది నాకు" చొరవ తీసుకున్నాడు చంద్రశేఖర్. "మనమేం చేసినా, ఏ వెధవ్వేషాలేసినా ఈ వయసులో నే జరగాలి అవన్నీ. తర్వాత ఆనందాన్ని పొందే అవకాశాలు తక్కువ. అందాలతో ఆనందంగా కాలక్షేపం చెయ్యాలి తప్పించి, తర్క శాస్త్ర మూలప్రశ్నలు వేస్తే ఎట్లా?"

"అది కాదండి" చంద్రశేఖర్‌కి అడ్డుపడ్డాడు మధుసూదన్. "పాపం- వాళ్ళ దారమ్మట వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారు కదా! ప్రత్యేకించి, ఆ అమ్మాయిల నెందుకు ఏడ్పించటం? పోనీ, మాట్లాడినా... మామూలుగా మాట్లాడవచ్చు... మళ్ళీ అందాలు... ఆనందాలు.... కాలక్షేపాలు..... ఏమిటి?"

మధుసూదన్ మాటలకి స్వామివైపు తిరిగి, కనుగీటుతూ నవ్వాడు చంద్రశేఖర్. "చూస్తుంటే గురుడుకి 'అ. ఆ.'లు ఓనమాలు కూడా తెలియనట్లుందే? ఓ వారం రోజులు మనతో బాటు తిరిగితే చాలు. ఎంత బ్రహ్మాండంగా తయారు చెయ్యాలో అంత బ్రహ్మాండంగా తీర్చి దిద్దుతాను మీ వాడ్ని."

అన్నట్లుగానే మాట నిలబెట్టుకున్నాడు చంద్రశేఖర్.

మధుసూదన్ మరో పదిహేను రోజులకి విజయవాడకి బయల్దేరే సమయానికి చంద్రశేఖర్‌కే పాఠాలు నేర్పే స్థాయికి వచ్చేసాడు.

"మనం తప్పకుండా వుత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, జరుపుకొందాం" చంద్రశేఖర్ చేతిని గట్టిగా నొక్కుతూ చెప్పాడు మధుసూదన్ - బయలుదేరబోయేముందు.

* * * *

చంద్రా!

ఉభయకుశలోపరి.

నిన్న 'రాజ్'లో పిక్చర్ చూడటాని కెళ్ళినపుడు, ఓ అందమైన అమ్మాయి వచ్చింది. ఆమె పాపం టికెట్ దొరక్క అవస్థపడుతుంటే, మా దగ్గర ఎగస్ట్రాగా నున్న టికెట్ యిచ్చేసాము. అందమైన ఆడపిల్లంటే 'ఆమే' అన్పించింది. చూస్తుంటే, మతిపోయిందనుకో! మళ్ళీ ఆ అందం ఎక్కడ, ఎప్పుడు కన్పిస్తుందో ఏమిటో? ఆ 'బ్యూటీ' నాకు దక్కడానికి ఏదైనా ఐడియా చెప్పు బాసూ!

మర్చిపోవద్దు సుమా!

మధు".

మధు వుత్తరం చదివి, చిన్నగా నవ్వుకొన్నాడు చంద్రశేఖర్. "అప్పుడే తను నేర్చుకున్నవి ఆచరణలోకి తీసుకొస్తున్నాడు మాట.

వెంటనే జవాబు వ్రాసేసాడు.

"ప్రియమైన మధూ!

నీ బాధ అర్థమైంది. విజయవాడ లాంటి మహానగరంలో "అందం" చిరునామా సంపాదించటం చాలా కష్టం కావచ్చు. అయినా మనసుంటే మార్గం దొరక్కపోదుగా! ఆమె చుట్టూ రోజూ తిరుగు, వెంబడించు ఏదో ఒకరోజు నిన్ను

"విపంచి'

గుర్తిస్తుంది. నీకు తన మనసుతో ఓ గుర్తింపు యిస్తుంది. నేను నేర్పిన "ప్రేమ పాఠాలు" నీకు బాగా గుర్తున్నాయిగా!?

నువ్వు లేకపోతే చచ్చిపోతానని. ప్రేమించక-పోతే నాలాంటి ప్రేమికులకు "కృష్ణానది' వుందని .- కాస్త "మషాలా" డైలాగ్స్ జల్లు. నిన్ను ప్రేమించక-పోతే నన్నడుగు

విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్

– చంద్రశేఖర్

* * *

క్రమం తప్పకుండా, రెండు రోజులకోసారి తన ప్రేమ ప్రోగ్రెస్ గురించి, ఉత్తరాలు వ్రాయసాగాడు మధుసూధన్.

తనా రోజు సినిమాలో చూసిన అందం పేరు "సుధ" అని, ఆమేదో జాబ్ చేస్తుందని, తనంటే పడి చస్తుందని వ్రాసాడు.

* * * *

"విశాఖ".

మధూ!

నా శుభాకాంక్షలు. ఎందుకో తెలుసా?! నక్క తోక తొక్కావు.నీ కలల రాణి 'సుధ' లైన్లో పడ్డందుకు సంతోషిస్తున్నాను. గో ఎహెడ్

మరో మాట! ప్రేమిస్తే ప్రేమించావు గాని, పెళ్ళి తలంపు మనసులోకి రానివ్వకు. ప్రేయసిని పెళ్ళి చేసుకుంటే, మనకొచ్చే కష్టం నష్టం.

మరొక సంగతి, నీ స్వదస్తూరీతో వ్రాసిన ఉత్తరాలేవీ ఆమె దగ్గర వుంచవద్దు, నీ వస్తువులు కూడా. ఆమెతో సుఖాల సాగరాన్ని యీదిన తర్వాత విడచిపెట్టెయ్యి. నీ అసలు చిరునామా ఆమెకి ఇవ్వకు సుమా!

అనుభవం మీద చెబుతున్నాను." అందాన్ని అనుభవించాలి తప్ప, ఆరాధించకూడదు."

నా సలహాలన్నీ తప్పక పాటిస్తావు కదూ!

– చంద్రశేఖర్.

పి యస్:– "నీ సుధ ఫోటో ఒకటి పంపించు"

* * * *

"డియర్ చంద్రా!

అలా ఆడపిల్లల్ని మోసం చెయ్యడం పాపం అనుకున్నాను మొట్టమొదట్లో. కాని నీ వుపదేశంతో నా మనసు మార్చేసు కున్నాను. సుధ, నేను నాగార్జునసాగర్‌కి టూర్ ప్రోగ్రామ్ వేసుకున్నాము. అక్కడ నాకు కావల్సింది', నేను 'కోరేది' నా స్వంతం చేసుకుంటాను. మా యాత్ర 'విజయవంతమైన' మరుక్షణం సుధకి మంగళగీతం పాడేస్తాను.

ఇంతటి అద్భుతమైన సలహాలు చెప్పి, నా జీవితంలో 'థ్రిల్'ని, ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్న ఓ మిత్రమా? నీకు నేనేమివ్వగలను గురుదక్షిణ? వీలైతే ఒకసారి విజయవాడ రా! సమర్పించుకుంటాను దక్షిణ.

సమాధానం పూర్తిగా యివ్వు.

మెనీమెనీ థేంక్స్ ఫర్ యువర్ బ్రిలియంట్ ఐడియాస్.

నీ శిష్యుడు.
మధు"

"పోస్ట్!" పోస్ట్‌మేన్ రెండు కవర్లు పడేసి, వెళ్ళిపోయాడు.

చంద్రశేఖర్ యధాలాపంగా ఆ ఉత్తరాలు చూసాడు. ఒకటి మధు దగ్గర్నుండి, మరొకటి రాణక్కయ్య దగ్గరనుండి.

ముందుగా మధు 'కవర్'ని చింపాడు. లోపల

జెనిటిక్‌లో పాల చికిత్సలో గొప్ప ముందంజ

జీవోత్పత్తి శాస్త్ర వ్యాధుల (జెనిటిక్) చికిత్సలో యిటీవల జపాన్ బ్రహ్మాండమైన ప్రగతిని సాధించింది. ఒసాకా విశ్వవిద్యాలయంలోని వైద్య పరిశోధకుల బృందం, ఎలుక జీవకణంలో మానవ-జీన్స్‌ను పెంపొందించడంలో విజయం సాధించారు. మానవ జీన్‌లను మరొక ప్రాణిలో అమర్చి పెంపొందించడంలో యీ బృందం మొట్టమొదటి సారిగా విజయం సాధించింది.

జీన్ స్ప్లైసింగ్ ప్రక్రియ సాయంతో కొలోన్ బాసిల్లిని ఉపయోగించి ఈ బృందం జీన్ లను భారీ పరిమాణంలో ఉత్పత్తి చేసింది. వాటిని జీవోత్పత్తి జరిగిన 500 అండాలలోకి ఇంజెక్టు చేసి ఎలుక అండాశయాలలోకి చేర్చారు. పుట్టిన ఎలుక పిల్లలలో యీ జీన్‌లు చక్కగా యిమిడిపోయాయని తేలింది.

ఈ విజయం జీవోత్పత్తి సంబంధమైన వ్యాధుల చికిత్సకు బాగా సాయపడగలదు.

(జ. వా)

"గురుదక్షిణ!"

ఉత్తరంతో బాటుగా వున్న ఫోటో జారి, క్రింద పడింది.

క్రిందపడ్డ ఆ ఫోటోని తీస్తూ, యధాలాపంగా దానికేసి చూసిన చంద్రశేఖర్ నిశ్చేష్టుడైపోయాడు.

వెయ్యి బాంబర్ విమానాలు ఒక్కసారిగా చుట్టుముట్టినట్లు.... చెవుల్లో హోరు.... జలపాతాల తాకిడిని భరించలేకపోతున్న ఎదపోరు.... అగ్ని పర్వతం బ్రద్దలై, కన్నీటి 'లావా'ని వెదజల్లింది.

ఆ ఫోటో.... అదే నవ్వు.... నిష్కల్మషమైన చిరునవ్వు....

అమ్మా, నాన్నా పోయినపుడు ఏడుస్తున్న తనని వోదారుస్తూ, నవ్విన నవ్వు....

తన మీద, తన రేపటి భవిష్యత్ మీద ఆమె పెట్టుకున్న అందమైన ఆశల తాలూకు మెరుపు ఆ నవ్వులో తొణికిసలాడుతుంది.

'అక్కయ్య ఫోటో మరి మధు కవర్‌లోకి....' ఆతృతతో మధుసూదన్ ఉత్తరం చదవసాగాడు చంద్రశేఖర్.చదువుతుంటే,అతని పెదవులు అదురుతున్నాయి.

"శేఖర్!

మా ఎన్. సాగర్ 'ప్రేమ యాత్ర' విజయవంతం. ఆడదాని పొందులో యింత ఆనందముందని నాకిప్పుడే తెలిసింది. ఆపై సుధకి 'వీడ్కోలు'-చెప్పేసాను. మొన్న కన్పించి, కన్నీళ్ళు పెట్టుకొంది. నిజం చెప్పొద్దూ, నామనసు కరిగిపోయింది. కాని నీవు పదేశం ప్రకారం 'చీ' కొట్టేసాను. ఆఫ్టరాల్ ఓ ఆడది...."

ఇక ఆపై ఆ లేఖను చదవలేక పోయాడు చంద్రశేఖర్. వణుకుతున్న చేతులతో అక్కయ్య ఉత్తరాన్ని తీసి, చదవసాగాడు

"తమ్ముడు శేఖర్‌కి–

నీకిలా ఉత్తరం వ్రాయవలసి వస్తుందని నేనెన్నడూ వూహించలేదు. కాని వ్రాయాల్సి వచ్చింది. నిన్ను ఇంజనీర్ని చెయ్యాలని, మనసుకు నచ్చిన వ్యక్తికి భార్యనై హాయిగా జీవించాలని.... ఎన్నో కలలు గన్నానురా?'

నాకలలన్నింటిని కాల్చేసాడొక దుర్మార్గుడు. నన్ను ప్రేమిస్తున్నట్లు నావెనక పడ్డాడు.అది నిజమేనని నమ్మాను. కాని ఆబ్రూట్.......

తమ్ముడూ! జీవితంలో తొలిసారిగా మోసగింపబడ్డాను. ఆవెధవతో కలిసి, నాగార్జునసాగర్ వెళ్ళాను. అక్కడ నాశీలాన్ని హరించి, ఆ తర్వాత చిత్రంగా అంతర్ధానమైపోయాడు.

అతడిచ్చింది రాంగ్ ఎడ్రస్!

మొన్న సాయంత్రం నాకు కన్పించాడా ఎమ్మెస్‌రావు. పలకరించబోతే, చీదరించుకున్నాడు. పైగా నేనే నిన్ను అనుభవించానననడానికి సాక్ష్యాలేవన్నా వున్నాయా అని ఎదురు ప్రశ్నించాడా మధుసూదనరావ్.

నా దగ్గర అతనిదంటూ ఏమీ లేదు. ఇంతటి మోసాన్ని నేను భరించ లేక పోతున్నాను. జీవితంలో తొలిసారిగా, తుదిసారిగా మోసగింపబడ్డ నాకిక బ్రతకడానికి అర్హత లేదు. అందుకే ఆత్మహత్య చేసుకొంటున్నాను. ఇది నా ఆఖరి ఉత్తరం.

నన్ను మన్నిస్తావు కదూ!

నీకేమీ చెయ్యలేకపోతున్న
నీ అక్క
సుధారాణి"

తను చదివిన దానిని నమ్మలేక, అలాగే కాసేపు నిలబడిపోయాడు చంద్రశేఖర్.

ఆ తర్వాత ఆ రెండు ఉత్తరాల్ని మార్చి మార్చి చూసాడు.

"గురుదక్షిణ...." విరగబడి, నవ్వాలనిపించింది చంద్రశేఖర్‌కి. గొంతులోని వెక్కిళ్ళు ఆ ప్రయత్నానికి అడ్డుపడ్డాయి.

అక్కయ్య ఫోటోని అపురూపంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

'మధుసూధనరావ్‌కి ప్రేమతో – సుధారాణి' ఒక కన్నీటి బొట్టు 'టప్'మని రాలి, ఆ అక్షరాల్ని చెరిపేసింది.

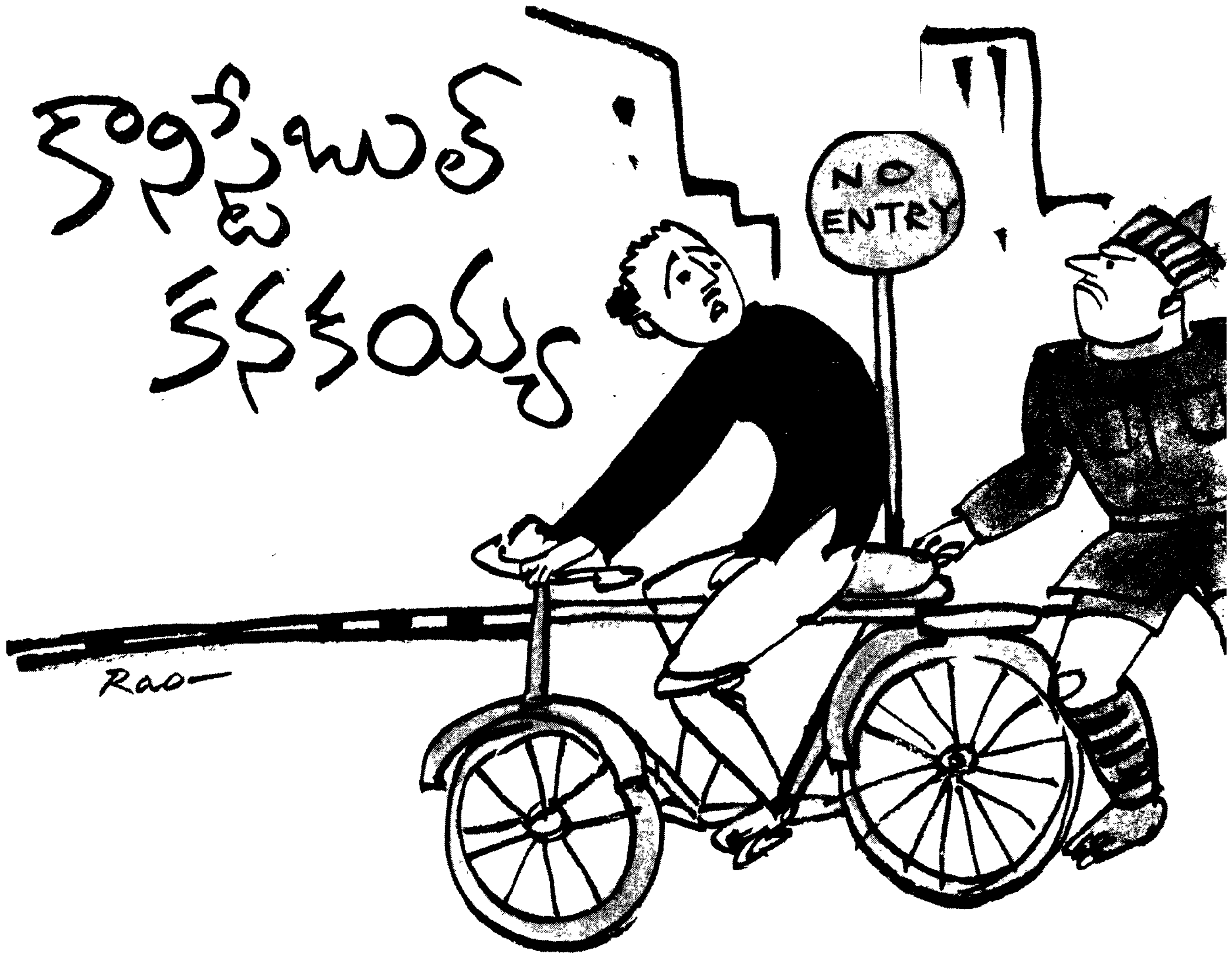
"అక్కయ్యా....!" అరిచాడు చంద్రశేఖర్.

అతడ్ని వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా గదిగోడ ప్రతిధ్వనించింది. □

"అబ్బాయిది పదకొండేళ్ళ ప్రాయం. నేడిక. ఫుట్‌బాల్ ఆటలో ప్రపంచంలో సాటిలేని మేటి ఫార్వర్డ్ ఆడగాడవుతాడట!"
బోర్న్‌విటాతో పెరిగే ప్రాయం యిది యికె
వాళ్ళు మిమ్మల్ని మెచ్చుకునే రోజొకటి వస్తుందిక!
1 కి.గ్రా. ప్యాక్‌లో కూడా దొరుకుతుంది. దీని లోపల ఉంది ఉచితంగా లభించే మగ్.
పెరిగే వయస్సులోని పిల్లలు మరే మాల్టెడ్ ఆహార పానీయమూ కాకుండా బోర్న్‌విటాయే ఎందుకు కావాలంటారు? రెండు తరాల్లోని తల్లిదండ్రులు వాళ్ళ పిల్లలకి యిక మరేదీ కుదరదని ఎందుకు పట్టుబడతారు?
కేవలం ఝూమ్ అనిపించే రుచి మాత్రమే కాదు. మరి కేవలం బోర్న్‌విటా పేరు చూసీ కాదు. ఉంది అందులో మరేదో. ఉంది యింకా మరెంతో. అదే మరి బోర్న్‌విటా, పెరిగేందుకు తోడ్పడే ఆహార పానీయం.
క్యాడ్‌బరీస్
బోర్న్‌విటా
పిల్లలు సరిగ్గా పెరగడం,
అందుకే మరి బోర్న్‌విటా యివ్వడం.
Bournvita
500g net
Bournvita
Money Saving Refill Pack
SAVE Rs.1.50
The Tastier Food Drink

OBM/3784 TEL

కానిస్టేబుల్ కనకయ్య

నైట్ డ్యూటీ చేసి పీక్కు పోయిన ముఖంతో ఇల్లు చేరుకున్నాడు కానిస్టేబుల్ కనకయ్య.

ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడో లేదో, "మా నాన్నగారు వచ్చారండి" అన్నది భార్య కాంతమ్మ అత్యంత ఆనందోత్సాహంతో.

ఆ వార్తకు కనకయ్య గుండెల్లో గునపం దిగినట్లైంది. కొన్ని క్షణాలు అతడి నోట నుండి మాటలులేవు. పోలీసు డిపార్టుమెంటులో వుద్యోగమవటంవల్ల పుచ్చుకోవడమే గాని ఎన్నడూ ఇవ్వడం ఎరుగడు అతిథులు వచ్చినా, అప్పులు వచ్చినా కబుర్లతో ముంచెత్తి మంచి నీళ్లతో నే సరిపెట్టడం అతనికి పరిపాటి కాంతమ్మ మనస్తత్వం అందుకు పూర్తిగా భిన్నం. అతిథుల్ని ఆదరించి సత్కరించాలన్నది ఆమె అభిమతం ఈ విషయంలో ఆ భార్యా భర్తల మధ్య ఎప్పుడూ గొడవే

అతడి పరిస్థితి చూసి, 'అదేమిటండీ అలా అయిపోయారు? అంది కాంతమ్మ

ఆ మాటలకు తేరుకుని, 'అబ్బే ఏంలేదు అంటూ పెదిమలు విరిచాడు.

"రాత్రి డ్యూటీ గదా అల్లుడుగారు అలసి పోయినట్టున్నారు. తొందరగా కాఫీ పట్టుకు రామ్మా" మంచం వాల్చారు మామగారు.

మంచం మీద చతికిల పడ్డాడే గాని ముళ్ల మీద కూర్చున్నట్టుంది కనకయ్యకి

"అదేనోయ్ తాలూకా ఆఫీసు పని మీద వారం రోజులు ఇక్కడుండవలసి వచ్చింది ఊళ్లో అమ్మాయి, అల్లుడూ వుండగా మరో చోట వుండడం బావుండదని ."

మామగారి మాటలకు కనకయ్య గుండెల మీద పిడుగు పడ్డట్టయింది. ఒక రోజుకాదు. రెండ్రోజులు కాదు . వారం... అంటే ఏడు రోజులు వీడబ్బగారిల్లు అనుకున్నాడో ఏమిటో, అతగాడి కూతుర్ని చేసుకున్నందుకు తన కిది శిక్షలా వుంది. తనకు పంతక్కొత్త సైకిలు కొంటానని చెప్పి ఐదేళ్లయింది ఇంతవరకూ అంచుల్లేవు. పైగా... ఇలా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయిన భర్తకు కాఫీ అందించింది కాంతమ్మ.

వేడి వేడి కాఫీ గొంతుక దిగేసరికి కాస్త కోలుకుని సభ్యత కోసం లేని చిరునవ్వును బలవంతంగా తెచ్చుకుంటూ పలకరించాడు.

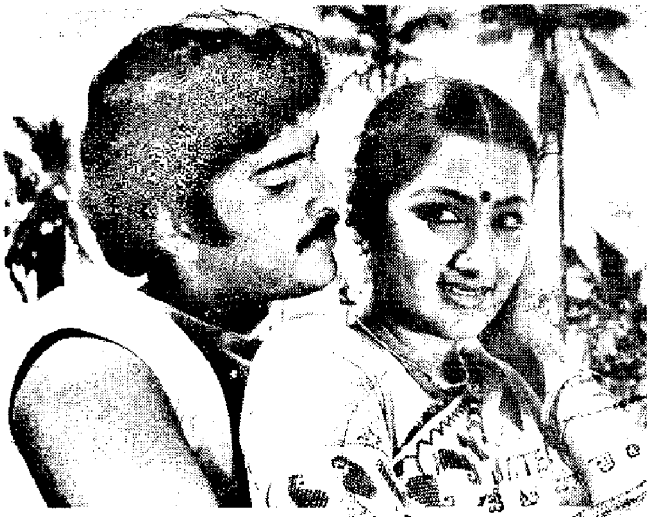
ఈ మాట ఆ మాట అయ్యేక భార్య ప్రక్కకు పిలిచి, "రాక రాక ఇన్నాళ్లకు, నాన్నగారు మనింటికొచ్చారు. పచ్చడి మెతుకులతో సరిపెడితే. బావుండదు. బజారుకెళ్లి కూరలు పట్టుకురండి" సంచీ చేతికిచ్చింది.

కూరల ధరలు ఆకాశాన్ని అంటుతున్నఈ రోజుల్లో రోజూ కూరలంటే తన పని ఖాళీయే. మామగార్ని తిరిగి పంపే మార్గం కనుచూపు మేరలో కానరాక పోవడంతో అయిష్టంగానే సంచీ పుచ్చుకుని సైకిలు బయటకు తీసాడు కనకయ్య.

"నాకు మాత్రం ఇక్కడ వొక్కడికీ ఏంతోచి చస్తుంది... పద.. నేనూ వస్తాను." అంటూ అతడిని అనుసరించారు మామగారు.

"మాంగల్య బంధం"లో సుహాసిని, సుమన్

భానుచందర్, సుమలత, "ఇంటికో రుద్రమ్మ"లో

సినిమా విశేషాలు

జి.వి.జి.

బాలకృష్ణ, ఎన్. బి. చక్రవర్తి కాంబినేషన్‌లో మిద్దే రామారావు కొత్త చిత్రం

"బాలకృష్ణ సరసన రాధ తొలిసారిగా నటిస్తున్న చిత్రం" అన్నారు ఎన్.బి. చక్రవర్తి. ఈయన దర్శకత్వం వహించే శ్రీరాజలక్ష్మీ సినీ ఆర్ట్స్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వారి చిత్రం మొదటి షెడ్యూల్ ఫిబ్రవరి 11 నుంచి 19 వరకు జరిగింది. సత్యానంద్ మాటలు, వేటూరి పాటలు, చక్రవర్తి సంగీతం, సుధాకరరెడ్డి ఛాయ, శాయికుమార్ శిల్పం, సలీం నృత్యాలు, డి. వెంకటరత్నం కూర్పు, రావుగోపాలరావు సహదర్శకత్వం, మల్లిక్ - కాశి సహకార దర్శకత్వంతో ఎన్. వెంకటేశ్వరరావు ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్. పాటలు ఆరింటినీ ఊటీ, మైసూర్‌లలో షూట్ చేస్తాం. మార్చి 5 నుంచి 15, ఏప్రిల్ 1 నుంచి 10 వరకు జరిగే షెడ్యూల్స్‌తో షూటింగ్ పూర్తవుతుంది" అన్నారు నిర్మాత మిద్దే రామారావు

అందరూ డబ్బు కోసం సినిమా తీస్తుంటే ఈయన ప్రజల కోసం తీసాడు!

గిడుతూరి సూర్యం దర్శకత్వంలో "కొండ పిడుగు"

"బ్రిటిష్ పాలనా కాలం నాటి గిరిజనుల జీవితం నేపథ్యంగా ప్రణయగాథ" అన్నారు గిడుతూరి సూర్యం. ఈయన నిర్మిస్తూ, ఆర్. తిరుమలైతో పాటు దర్శకత్వం వహించే గిడుతూరి ఇంటర్నేషనల్ ప్రొడక్షన్స్ వారి కొండ పిడుగు చిత్రంలో రఘు వరలక్ష్మి, స్వప్నప్రియ, ప్రభాకర్, మధు, అశోక్ జక్కా

"అన్వేషణ"లో భానుప్రియ, శరత్‌బాబు

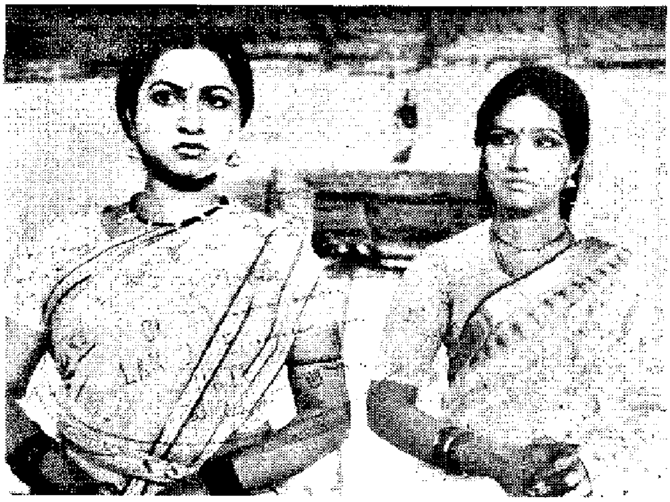

వేలు, మమత, "నాలుగిళ్ళ చావిడి"లో

"సంసారం ఓ సంగీతం"లో చంద్రమోహన్, విజయశాంతి

రాధిక, ప్రభ, "రగిలే గుండెలు"లో

త్యం, సుధాకర్, ఐ వెంకటేశ్వరరావు, ఐ సత్యనారాయణ, బెజవాడ చంద్రకళ, రంగారావు, ఓంప్రకాశ్, బీ పద్మజ వగైరా పాతకొత్త నటీనటుల సమ్మేళనం రేవతి సమకూర్చిన కదకు కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు సంభాషణలు రాశారు సి నారాయణరెడ్డి, విజయరత్నం, సికరాజు, వడ్డేపల్లి కృష్ణ గీతాలకు ఎ ఎ రాజ్ స్వరకర్త పాండ్యన్ ఛాయ, బి చలం శిల్పం, నంబిరాజ్ నృత్యాలు, అంకిరెడ్డి కూర్పు, సి కనకాంబరరాజు సహ దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు

మోహన్‌బాబుతో జయకృష్ణ నిర్వహణలో రామయ్యశెట్టి చిత్రం

తమిళనాడులో 38 కేంద్రాలలో శతదినోత్సవాలు చేసుకుని మద్రాసులో ఇంకా హవుస్‌ఫుల్‌తో ప్రదర్శింపబడుతూన్న తమిళ చిత్రం ఆధారం," అన్నారు జయకృష్ణ ఈయన ఆధ్వర్యంలో పంపిణీదారుడుగా పెట్టుబడిదారుడుగా పలు చిత్రాలకు బాధ్యత వహించిన పి రామయ్యశెట్టి నిర్మించే శ్రీ మహాలక్ష్మి సిని కంబైన్స్ తొలి చిత్రం షూటింగ్ మార్చి 11న ప్రారంభమై, ఏప్రిల్‌కు పూర్తవుతుంది మోహన్‌బాబు, సుజాత నాయకా నాయికలు ముద్దిపట్ల సూరి సంభాషణలు, ఇళయరాజా సంగీతంతో భాస్కరరావు దర్శకుడు

"కాలరుద్రుడు"లో సరిత

కృష్ణంరాజుతో "మృగరాజు"

"రోము సిప్పి అమెరికా నుంచి ప్రత్యేకంగా తెప్పించిన యారివిషన్ 3–డి కెమెరా లెన్స్‌తో రామ్మూర్తి ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు సింహాలు, పులులు, ఎలుగుబంట్లు, ఏనుగులు చింపాంజీ వగైరా ఇరవై రకాల జంతువులతో వినోదాత్మకంగా తయారు చేస్తున్న ఈ చిత్రానికి బప్పిలహరి సంగీతం అదనపు ఆకర్షణ, అన్నారు డైరెక్టర్ ఆర్ త్యాగరాజన్ దేవర్ ఫిలిమ్స్ సమర్పణలో సాయిప్రభా ప్రొడక్షన్స్ పతాకంలో యలమంచిలి సాయిబాబు, ఎ జె ప్రభాకరరెడ్డి నిర్మిస్తున్న మృగరాజు 3–డి చిత్రంలో సత్యనారాయణ, గిరిబాబు సిల్క్‌స్మిత పుష్పలత ఆదిగాగల వారు పాల్గొంటున్నారు. ఏప్రిల్ 14న షూటింగ్ ప్రారంభం. సత్యమూర్తి రచయిత, బాలు సంకలనకర్త.

"మాయా మోహిని"లో సుధాకర్, అనూరాధ

సురేష్, అనితారెడ్డి, "టెర్రర్"లో

కొత్త లిరిల్
ఇది తాజాదనపు సరికొత్త అనుభూతి!
లిరిల్ కొత్తదిగా మారింది!
నిలిచి గుబాళించే కొత్త సువాసనతో...
ఆకర్షణీయమైన కొత్త ప్యాక్‌లో!
NEW
Liril
THE FRESHNESS SOAP
Liril
కొత్త
లిరిల్
తాజాదనపు సబ్బు
మిమ్మల్ని నవనారిగా రూపొందిస్తుంది
హిందూస్థాన్ లీవర్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి.

తమిళ చిత్రసీమలో విశేషాలు

● "ఇంటికో రుద్రమ్మ" డైరెక్టర్ ఎస్. ఎ. చంద్రశేఖర్ కుమారుని పేరు విజయ్. ఈయన దర్శకత్వం వహించే ప్రతి చిత్రంలోని కథానాయకుని పేరు కూడా అదే. ఇటీవల ఈయన "కుటుంబం" అనే తమిళ చిత్రంలో శ్రీప్రియ సరసన నటించారు. ఇలాగే ఇటుపైన తాను డైరెక్ట్ చేసే ప్రతి చిత్రంలో ఏదో ఒక పాత్ర ధరిస్తారట.

● "ఏమిటయ్యా, పెనం మీద దోసెను తిప్పివేసినట్లు మాట ఫిరాయిస్తున్నావే?" మణివణ్ణన్ దర్శకత్వం వహించిన ఒక తమిళ చిత్రంలో ఈ డైలాగ్ సెన్సార్ వారికి అభ్యంతరకరంగా కనిపించిందట. ఆ వాక్యం తీసేస్తేగాని సర్టిఫికేట్ ఇవ్వనన్నారట. అందులో తప్పు ఏముందని అడిగితే, "బీదా బిక్కీ తినే ఫలహారం దోసె. దాన్ని చులకన చేసేలా ఉంది ఆ డైలాగ్. అందుచేత, మార్చక తప్పదు." అన్నారట.

● శివాజీగణేశన్ అక్కగా కె. ఆర్. విజయ తొలిసారిగా "పడిక్కాద పణ్ణయార్" అనే కె. ఎస్. గోపాలకృష్ణన్ చిత్రంలో నటిస్తోంది.

● మాజీ నటీమణి జయలలిత 2వ ఏట ఆమె తండ్రి జయరాం మరణించారు. ఆమె తాత మైసూర్ మహారాజా ఆస్థానంలో వైద్యుడుగా ఉండేవారు. తల్లి సంధ్య నటి అవడానికి ముందు కొంత కాలం అప్పటి మైసూర్ సంస్థానం పౌర సంబంధ శాఖలో టైపిస్టుగా పని చేసింది.

● రజనీకాంత్ బెంగళూరు సమీపంగా పారిశ్రామికవాడలో ఇటీవలే నెలకొల్పబడిన ఒక ఫ్యాక్టరీలో 50 లక్షల పెట్టుబడితో భాగస్వామి అయ్యాడు. ఈయన రాఘవేంద్రస్వామి భక్తుడు. ఎప్పుడు కారులోంచి దిగినా- 'రాఘవేంద్రా' అంటూ దిగుతాడు. ఎవరైనా ఏదైనా ప్రశ్న అడిగితే, క్షణకాలం కళ్ళుమూసుకుని జవాబివ్వడం ఈయన మేనరిజం.

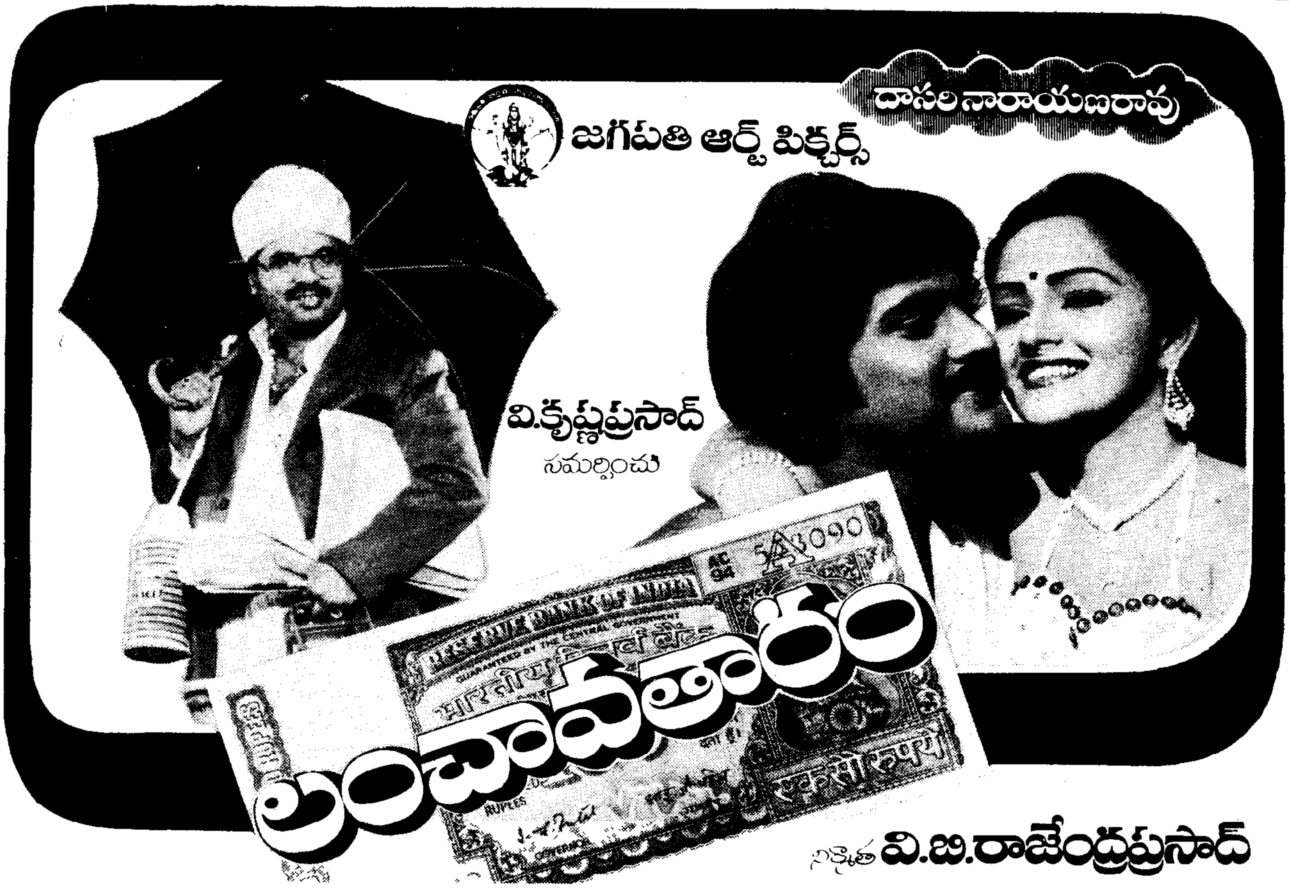
● తమ చిత్రాలకు బిజినెస్ అవడానికి కొందరు తమిళ నిర్మాతలు ఒక కొత్త ఎత్తు వేస్తున్నారు. వితంతు వివాహం, కుటుంబ నియంత్రణం, వరకట్న సమస్య- ఇలాంటిదేదో ఒకటి జొప్పించి, తమిళనాడు ప్రభుత్వంచే వినోదపు పన్ను మినహాయింపు సంపాదించి, "ఎం. జి. ఆర్. కి కృతజ్ఞతలతో" అని విడుదల చేస్తున్నారు.

● వివాహమయిన చాలా కాలానికి జయచిత్ర మళ్ళీ మూవీ కెమెరా ముందు నటిస్తోంది. "అయిదు పిక్చర్లలో ఆక్ట్ చేస్తున్నాను." అందామె. త్వరలోనే ఒక చిత్రాన్ని డైరెక్ట్ చేయబోతోంది కూడా.

● "నేడు నేనిన్ని చిత్రాల్లో నటిస్తూ, ఎంతో డబ్బు సంపాదిస్తున్నా- నా పాకెట్ ఖర్చులకు మా బాబాయ్ నడిగే డబ్బు తీసుకుంటూంటాను." అంటాడు శివాజీగణేశన్ పుత్రుడు హీరో ప్రభు. అతనికి చిన్నప్పట్నుంచి ఆ అలవాటట.

● శివాజీగణేశన్ సినిమాలలో ఛాన్సులకు ప్రయత్నిస్తున్న రోజుల్లో ఆయనకు ఒకరు మేకప్ టెస్ట్ చేసి ముందు పళ్ళు ఎత్తుగా ఉన్నందున ఫోటో జెనిక్ ఫేసుకాదని అనర్హుడని చెప్పాడట. వెంటనే శివాజీ ఆ ముందు పళ్ళు తీయించేశారట.

● పలు తమిళచిత్రాలలో దుష్ట పాత్రలు ధరించే మనోహర్ రంగస్థలోపాసకుడు. ఈయన డిఫెన్స్ శాఖలో పనిచేసేటప్పుడు 30 నిమిషాలలో 29 చుక్కా చపాతీలు తిని, తోటి సిక్కు సైనికాధికారులకు విస్మయం కలిగించాడట. మరోసారి పిసెడు వెన్నను పావు గంటలో స్వాహా చేసి పందెంలో ఇతరులను ఓడించాడట. ఈయన తంతి తపాలా శాఖలో కూడా పని చేశాడు. ఈయన నటించిన తొలి చిత్రం "తాయ్ ఉళ్లం". ఈ చిత్రానికి నేటి విఖ్యాత డైరెక్టర్ కె. విశ్వనాథ్ తొలిసారిగా శబ్దగ్రాహకుడుగా పని చేశారు.

సినిమా

ఓటమిని గెలుపుగా మార్చుకున్న "మయూరి" వాస్తవ గాథా చిత్రం

అసాధ్యాన్ని సాధ్యం చేసి చరిత్రలో శాశ్వతంగా నిలచిపోయిన ప్రతిభావంతులు ఎందరో ఉన్నారు. వారి జీవిత కథలతో కొన్ని చలన చిత్రాలు వచ్చాయి. ఐతే, ఒకరి జీవిత చరిత్రతో చిత్రం నిర్మించినప్పుడు వారి పాత్రను వారే ధరించడం ప్రపంచ చలన చిత్ర చరిత్రలో ఇదివరకెన్నడూ జరగలేదు. ఇప్పుడు ఒక అపూర్వమైన ప్రయోగం జరిపి అఖండ విజయాన్ని సాధించిన ఘనత ఉషాకిరణ్ మూవీస్ సంస్థకు దక్కింది. వీరి "మయూరి" చిత్రంలో నాయిక పాత్ర ధరించిన సుధ అసలు కథే ఇది. ఈమె గురించి ఏదో పత్రికలో వచ్చిన వార్తను చూసిన నిర్మాత చెరుకూరి రామోజీరావుకు ఈమె కథను తెరకెక్కిస్తే, దురదృష్టవశాత్తు సంభవించిన అంగవైకల్యం వల్ల నిరాశా నిస్పృహలతో కూలబడి పోయే వారిలో ఆత్మ విశ్వాసం పెంపొందింపజేసి, వక్రించిన విధినే ఎదురించి ఓటమిని గెలుపుగా మార్చుకునే పట్టుదల ఏర్పడి తీరుతుందన్న నమ్మకం కలిగింది. పైగా ఆమె పాత్రను ఆమే పోషిస్తే, మామూలు నేత్రాలతో కాక మనోనేత్రాలతో దర్శింపదగ్గ విశిష్టమైన చిత్రం తీయవచ్చుననిపించింది. తీశారు. మార్చి 8న విడుదల చేస్తున్నారు.

"మయూరి"లో సుధ

ఆత్మవిశ్వాసం గలవారూ, పట్టుదల సడలని వారూ, సాధనే దైవమని విశ్వసించిన వారూ జీవితంలో ఓటమి ఎరుగరని నిరూపించిన ధీరవనిత "మయూరి". ఆమె నాట్యంలో శిక్షణ పొందింది. ప్రదర్శన లిచ్చి ప్రశంసలందుకుంది. దురదృష్ట వశాత్తు తన పదైనిమిదవ ఏట ప్రసిద్ధి కెక్కబోయే తరుణంలోనే బస్సు ప్రమాదంలో తన కాలు పోగొట్టుకుంది. కాని క్రుంగిపోలేదు. విధి వక్రించినప్పుడు ఎటికి ఎదురీదాలని మనోబలాన్ని పెంచుకుంది. జైపూర్ వెళ్ళి ప్రముఖ వైద్యుడు డాక్టరు సేథీని కలుసుకుంది. ఆయన కృత్రిమమైన కాలును అమర్చాడు. ఆమె తిరిగి నడవగల్గింది. అయితే, తనకు పంచప్రాణాలైన నాట్యం మాటేమిటి?" నడవడానికి మాత్రమే అయితే ఆ కాలు నాకు అవసరం లేదు, డాక్టర్! నాట్యం చేసే కాలు కావాలి," అంటూ ఆ వైద్యుని అర్థించింది. ఒక కళాకారిణిలో దాగిన తపన, తృష్ణ ఆ వైద్యుని కదిలించాయి. ఆయన నిర్విరామంగా కృషి చేసి చివరికి నర్తించడానికి అనువైన కృత్రిమమైన కాలును తయారు చేశారు. అంతే. ఆమెలో ఆనందం వెల్లివిరిసింది. ఆ కాలుతో నిద్రాహారాలు మాని రెండేళ్ళ పాటు కృషి చేసి, తిరిగి కాలికి గజ్జె కట్టి రంగస్థల మెక్కింది. నాట్య శాస్త్రానే ఓ మలుపు తిప్పింది. ఇప్పుడు అసంఖ్యాక చలన చిత్ర వీక్షకులను సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచబోతోంది.

'ధీరవనిత' సుధతో పాటు శుభాకర్, పి. ఎల్. నారాయణ, రాజా, కె. కె. శర్మ, సుబ్బరాయశర్మ, పొట్టి ప్రసాద్, డాక్టర్ తంబు, మాస్టర్ చక్రవర్తి, శైలజ, వై. విజయ, నిర్మల, వరలక్ష్మి, సుమిత్ర, పి. ఆర్. వరలక్ష్మి, జయశీల, ఇందిర, కాకినాడ శ్యామల తమ తమ పాత్రల్లో జీవించారు. గణేశ్‌పాత్రో మాటలు, వేటూరి పాటలు, హరి అనుమోలు ఛాయ, ఎస్. పి. బాల సుబ్రహ్మణ్యం సంగీతం, భాస్కరరాజు శిల్పం, గౌతంరాజు కూర్పు, శేషు నృత్యాలతో సంగీతం శ్రీనివాసరావు దర్శకత్వం వహించారు. నిర్వహణ : అట్లూరి రామారావు. నిర్మాత : రామోజీరావు. □

మంగళకరమైన వెన్నెల మోమును మెరుగు పరచటానికి
ఐటెక్స్
మాట్ ఫినిష్ తిలకం
EYETEX
అరవింద్ లాబరెటరీస్
మద్రాసు 600

జిజ్ఞాస

శివ్రాజు

ధడేల్‌మంటూ కుప్ప కూలిపోయింది సూర్యం గారి ముందర గది కప్పు.

ఇల్లు కూలుతుండగా కరెంటు పోయిందో కరెంటు పోతుండగా యిల్లు కూలిపోయిందో తెలియదుకాని పేట పేటంతా చిమ్మచీకటి అయిపోయింది. వచ్చిన పని పూర్తి చేసిన కిరాయి గూండాలాగ వర్షం తగ్గుముఖం పట్టింది.

ఒకటి...రెండు ..మూడు...నాలుగు...అయిదు!

అయిదు నిమిషాలసేపు జనానికి ఏఁవిటయ్యిందో అర్థంకాలేదు. కరెంటు వచ్చింది. ఇరుగు పొరుగు వారు, పక్క సందుల్లోని వారు గుమ్మాల్లోకి వచ్చి బయటకు చూసారు.

ఏఁవుంది? సూర్యం... కుటుంబం నడి రోడ్డుమీద వున్నారు.

సూర్యం వాటాకి వచ్చింది గది–వంటిల్లు వాటా. మిగిలిన వాటాలన్నీ డబ్బు కుదిరినప్పుడు బాగు చెయ్యబడ్డాయి. సూర్యం వాటాకి మాత్రం డబ్బు సర్దుబాటుకాలేదు. వీధివైపు వాటా అది. గది కూలిపోగా... వంటిల్లు కూడా కూలుతుందేమో నన్న భయంతో, అన్నాలకి కూర్చున్న భార్యా పిల్లల్ని కంచాల దగ్గర నుంచి రెక్కపట్టుకుని లేపి పెరటితోవంట బయటపడ్డాడు సూర్యం.

ఒకరు... యిద్దరూ.. ముగ్గురు...నలుగురు...

పిలవని పేరంటంలాగ, వాన తుంపర్లలాగ జనం పోగవసాగారు.

"ఏఁవిటయ్యిందండీ?"

"ఆఁ..ఏముందీ? ఆ మున్సిపాలిటీవాళ్ళు యిహ మనని వుద్ధరిస్తారన్నమాట! డ్రైనేజి కోసం రోడ్డు తవ్వేపోస్తూ వీళ్ల గోడ దగ్గర పునాదులలోంచి తవ్వేశారు. ఏఁవుంది? కొంప కూలిపోయింది..."

"అయినా ఆ యింటిగలవాళ్ళు ముందరే చూసుకోవద్దటండీ.? యిల్లు చూస్తే పాత దాయే! రోజులు చూస్తే వానా కాలమాయె!కాస్త పూటీలు గట్రా పెట్టించు కుని ముందు జాగ్రత్త పడొద్దు టండీ?"

"ఆ రోజుల్లో కట్టిన కొంపలే యిలా వుంటే.... ఇక ఈ రోజుల్లో . సిమెంటు బ్లాకులో అమ్మేసి, కంట్రాక్టర్లు యిసకతో కట్టిస్తున్నారు యిళ్ళు!అవెందరి ప్రాణాలు తీస్తాయో!

"చాలా అదృష్టవంతులు... మనుషులు ప్రాణాలతో బయటపడ్డట్టు వున్నారు. ఇల్లు పోతే కట్టించుకోగలం కాని ప్రాణం పోతే తేగలమా?"

రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు... సానుభూతులు... నిట్టూర్పులు... ఆశ్చర్యాలు!...."

చూడవచ్చే జనం ఎక్కువవుతున్నారు. ప్రతివారూ అక్కడ అప్పటికే చేరినవారిని వివరాలు అడుగుతున్నారు. వివరాలు విన్న తర్వాత తృప్తి కలగక మరొకసారి సూర్యాన్ని అడిగిన ప్రశ్నలే అడిగి తెలిసిన విషయాలే మరొకసారి అడిగి తెలుసుకుంటున్నారు.

సూర్యానికి ఏం చెయ్యాలో బోధపడటంలేదు. **ఎవరికి రిపోర్టు చెయ్యాలి? ఎలా చెయ్యాలి? ఏమని**

చెయ్యాలి? దీని మరామ్మత్తుకి ఎంతవుతుంది? ఎక్కడనుంచి తేవాలి? ఏ పని ముందు ? ఏ పని వెనక?

అన్నీ ప్రశ్నలే! అన్నీ సమస్యలే!అంతా అయో మయమే!

మున్సిపాలిటీ మీద దావా వెయ్యమని కొందరు సలహాలిస్తున్నారు.

కోర్టు కెక్కినవాడు....గాడిద ఎక్కినవాడు ఒకటే అంటూ...దాని వలన ప్రయోజనం లేదంటున్నారు మరికొందరు.

చక్కగా... ఆ మిగిలిన వంటిల్లు కూడా కొట్టించే-సి...జాగాని అయినకాడికి ఏదో రేటుకి అమ్మెయ్య-మంటున్నారు యింకొందరు.

జిజ్ఞాస

ఎలాగూ పడిపోయింది కాబట్టి రీమోడల్ చేయించి కొట్టుగా కట్టేసి షాపుల వాళ్ళకి అద్దెకి యిచ్చెయ్యమన్నారు కొందరు.

అనేక వాదోప వాదాలలో సలహ సంప్రదింపుల మధ్య తలమునకలవుతున్న ఆ ప్రేక్షక సమూహంలో ఒక తండ్రి చెయ్యి పట్టుకొని గుంజాలించింది ఒక చిన్నారి పాప!

ఆ పాప చాలా సేపటి నుంచీ ఈ వాదోపవాదాలు వింటోంది. ఇంత జరిగాకా...యింతసేపు అయ్యాకా...యిదంతా గమనించాకా...ఆ పాపకి తీరని సందేహం ఒకటి వుండిపోయింది.

"ఏంవేం?" చికాకుగా కూతురి వంక చూసాడు ఆ తండ్రి.

కుడిచేత్తో తండ్రి చెయ్యి గుంజుతూ... ఎడం చేత్తో లాగు మీదికి లాక్కొంటోంది పాప. అసలే... రావద్దు అంటూ వుంటే వెంటపడింది. మధ్యలో ఈ డిస్ట్రబెన్సు ఒకటి...వెధవ గోల!

"ఏం కావాలే? అల్లరి చెయ్యకు! యిల్లు పడిపోయింది!!" కూతురికి భయం చెప్పి అర్జెంటుగా. సూర్యం తీసుకోవలసిన ఫర్దర్ ఏక్షన్ గురించి చర్చలో పడబోయాడు తండ్రి.

తండ్రి ఆతృత గ్రహించలేదు పాప. మరొకసారి చెయ్యి గుంజి తండ్రి దృష్టి తన వైపు మళ్ళించుకొంది.

చికాకుగా చూసిన తండ్రిని "నాన్నా! మరేమొచ్చి... ఈ రాత్రి వాళ్ళు భోం చెయ్యరా? ఇవాళ వాళ్ళెక్కడ పడుకొంటారు పాపం??" ఆతృతగా అడిగింది పాప!

"చేఎ నోర్మయ్! పిచ్చి అనుమానాలూ నువ్వూను! అందుకే నాతో రావద్దన్నాను. "జిజ్ఞాసతో పలికే గొంతును నొక్కేసే జన్మహక్కుతో ఒక్క కసురు కసిరాడు తండ్రి.

సానుభూతులు... విమర్శలు... చర్చలు... కొన సాగుతూనే వున్నాయి.

పాపకి సందేహం తీరలేదు.

జిజ్ఞాస చావలేదు. □

(గత సంచిక తరువాయి)

ఇంట్లో యిందరి మనస్సుల్లో రేపిన అలజడిని గూర్చి యే మాత్రం యోచించని రాధ పదిగంటల ప్రాంతంలో శరత్‌తో అడుగుపెట్టింది వారిద్దరూ కలసి ధైర్యంగా రావడాన్ని చూచిన కృష్ణచైతన్య ఆశ్చర్యపోయినా ఆనందించకుండా వుండలేకపోయాడు గేట్లోనుండీ వెళ్ళిపోతున్న ఆటో ను చూశాక అతని ఆనందం నీరుకారి పోయింది

స్కూటర్ పోర్టికోలో పార్కు చేసి వస్తున్న శరత్ వరండాలోకి యెదురొచ్చిన కృష్ణచైతన్యను మామూలుగానే పలుకరించాడు అతని పలకరింపులో, చిర్నవ్వులో భేదం గానీ తడబటు గానీ లేకపోవడం కృష్ణచైతన్యకు రిలీఫ్ నిచ్చింది

"ఇతడు నా స్నేహితుడు నిజాయితీపరుడు, మంచివాడు" అనుకున్నాడు కృష్ణచైతన్య.

తనకోసం దిగాలుపడి కూర్చున్న తల్లితో రాధ చెప్తున్న కవిత పుట్టినరోజు కథ – అందరూ కలసి సినిమాకు వెళ్ళడం, తిరిగి వచ్చేటప్పుడు అదే సినిమానుండి వస్తున్న శరత్‌ను కలువడం అతడు ఆమెను ఆటో లో జాగ్రత్తగా యింటికి చేర్చడం, కన్నులకు కట్టినట్టుగా వివరించి చెప్తుంటే కృష్ణచైతన్య నిర్ఘాంతపోయి విన్నాడు

"ఆడపిల్లలు యెంత అందంగా అబద్ధం చెప్పగలరు? ఎందుకు వీరు పిరికిగా నిజాన్ని దాచుకుంటారు?" అనుకున్నాడు

"అయితే మీరు సినిమాకు వెళ్లారన్నమాట" అన్నాడు. అతని మాటలోని ద్వందార్థాన్ని గుర్తించని రాధ "ఔ న్నయ్యా. కవిత తన పుట్టిన రోజు సందర్భంగా అందర్నీ సినిమాకు తీసుకు వెళ్ళింది ఐస్‌క్రీం యిప్పించింది. నా స్నేహితులంతా నా బర్త్‌డేకు కూడా మూవీకి తీసికు వెళ్లాలన్నారు." అంది.

"నీ భర్త్‌డే కన్నా ముందు నీ వెడ్డింగ్ సెలిబ్రేట్ చేద్దాం" అంటున్న అన్నయ్యను తెల్లబోయి చూసింది తనలోని కలవరాన్ని కనుపడనీయకుండా జాగ్రత్త పడ్తూ మౌనం వహించింది. ఇంతలో యెంత మార్పు!ఇదే పూర్వం ఐతే పెంకిగా జవాబిచ్చి యెదురు హాస్యాలాడేది

> **జరిగిన కథ – 11 :** అక్క కూతురు రాజ్యలక్ష్మి చనిపోవడంతో ఆమె కూతురు ప్రభాతను తన ఇంట్లోనే ఉంచుకుంటుంది ప్రభావతమ్మ రామస్వామి. ప్రభావతమ్మల పెద్ద కొడుకు కృష్ణ చైతన్య అతనికి ప్రభాత అంటె అభిమానం ఆమెను ప్రైవేటుగా మెట్రిక్‌కు కట్టిస్తాడు కృష్ణ చైతన్య తమ్ముడు నందకిశోర్ తనో కన్నడ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నట్టు అన్నతో చెప్తాడు. కృష్ణచైతన్య, రాధ, ప్రభాతలు సినిమాకెళితే అక్కడ చిన్ననాటి స్నేహితుడు శరత్ కలిసాడు. శరత్, రాధలు ఒకరి పట్ల ఒకరు ఆకర్షితులవుతారు. కృష్ణచైతన్య తన డిపార్ట్‌మెంటు వారంతా అజంతా, ఎల్లోరా వెళుతూంటే తన మేనమామ కొడుకు రమేష్‌ను, ప్రభాతను తనతో కూడా తీసుకెళతాడు. అక్కడ రమేష్, ప్రభాతలకు డా. విద్యను పరిచయం చేస్తాడు. రాధ శరత్‌తో వెళ్లడం చూసిన కృష్ణ చైతన్య రాధకి ఇక పెళ్లి చెయ్యాలని తల్లితో చెపుతాడు.

"నీ పెళ్ళికి నన్ను ఆహ్వానించడం మర్చిపోకు రాధా" అన్నాడు శరత్

"నువ్వు లేకుండా రాధ పెళ్లి యెలా జరుగుతుంది?" అంటున్న అన్నయ్యను చూచి తలదించుకుంది రాధ

* * * * * *

రాధ వివాహ విషయమ్మై తొందర పడ్తున్న కృష్ణచైతన్య మనసుకు రమేష్ వద్దనుండీ వచ్చిన వుత్తరం మరింత పని కల్పించింది

ఒరేయ్ కృష్ణా!

సతమతమౌతున్న మనసును వొక దారికి తీసుకురాను యింతకాలం పట్టిందిరా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాక మనసులోని భారం తీరినప్పటికీ. నా నిర్ణయం ఫలవంతం కావాలంటే మరొకరి అభిప్రాయంతో ముడిపడి వుంది కాబట్టి నిశ్చింత గా లేదు

కృష్ణా! ప్రేమ లేఖలు వ్రాసుకునే వయసు దాటిపోయింది ఆ వయసు చదువు భారంతో నూ, బొమ్మక్కు కు గట్టి పునాది వేసికునే సంకల్పంలో నూ దొర్లిపోయింది కొంచెం ఆలస్యంమే అయినా మనసులో ప్రేమ అనబడే మొగ్గ వికసించ నారంభిస్తోంది

ఆమెను వర్ణించి కించపర్చలేదు. ఆమెను పొగిడి చిన్నబుచ్చలేను ఆమెను ప్రేమించకుండావుండలేను ఆమె – ఆమె విద్య. నా నిర్ణయం నీకు తెలిపాను ఈ విషయంలో నీ సహకారాన్ని ఆశిస్తున్నాను.ఇంతకన్నా యింకేమి వ్రాయగలను? జవాబు కోసం నిరీక్షిస్తూ వుంటానన్న నిజాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయకు

ఉంటాను
రమేష్

ఆ వుత్తరం కృష్ణచైతన్యకు క్రొత్తగా తెలియజేసిన విశేషాలేమీ లేవు. ఎప్పుడో ఒకసారి యిలాంటి లెటరు రమేష్‌నుండీ వస్తుందని అతడు ఎల్లోరాలోనే వూహించుకున్నాడు సెలవులు కాబట్టి విద్య వూరెళ్లి వుంటుంది యూనివర్శిటీ తెరిచాక ఆ విషయం మాట్లాడ వచ్చుననుకున్నాడు.

"రమేష్ యేమి వ్రాశాడన్న " తల్లితో "విశేషాలు యేమీ లేవమ్మా" అన్నాడు

కొద్ది రోజుల వ్యవధిలో ప్రభాత, రాధ పరీక్షా ఫలితాలు వచ్చాయి ఇద్దరూ తృతీయ శ్రేణిలో పాసయ్యారు ప్రభాత పాసయినందుకు సంతోషించినా రాధకు క్లాసు రానందుకు రామస్వామిగారు విచారణ వ్యక్తం చేశారు

"పాసయినందుకే సంతోషించాలి" అన్నారు ప్రభావతమ్మ, కృష్ణ చైతన్య " అన్నయ్య అలాగే అంటాడు. ప్రభాతకు లభించిన కోచింగ్ నాకు దొరికితే ఫస్టుక్లాసేం ఖర్మ రాంకులో పాసయ్యేదాన్ని."

"ప్రభాతతో వంతేమిటి? ఆ అమ్మాయి మధ్యలో మానేసింది" అన్నారు తండ్రి "పైగా యింట్లో వుండి చదువుకుంది" అంది తల్లి.

"అవును. . టెన్త్‌క్లాస్‌కు పి హెచ్ డి చదువు చెప్తే యింకేమిటి?"

"పి. హెచ్.డీ లకూ పదో తరగతి వాళ్లకు చదువు చెప్పటం రాదు మొద్దూ" అన్నాడు కృష్ణచైతన్య.

"నీవన్నది కూడా నిజమేనన్నయ్యా నీవామెకు కోచింగ్ యివ్వకపోతే, ప్రభాతకు క్లాస్ వచ్చేదేమో" అన్న రాధ మాటలకు అందరూ నవ్వుకున్నారు.

ప్రభాత పరీక్షా ఫలితాలు తెలిసిన రోజున అందరూ ఆమెను అభినందిస్తుంటే ఆమె మనసు బరువెక్కింది. ఆ ఫలితం తన కష్ట చిహ్నమే కావచ్చును; కానీ దాని వెనుక మామయ్య కృషి, ప్రోత్సాహమూ వున్నాయి. తనను చదివించాలన్న అతని వాంఛ తనను సఫలీకృతురాలిని చేసింది తను మామయ్య చెంతకు చేరను యీ చదువొక సాధన.

ఆ రోజునే ఆమె భవిష్యత్తు యేమిటన్న ప్రశ్న తలెత్తింది ఆ ప్రశ్న నిజానికి యీ నాటిదికాదు ఆమె ప్రశ్న తల్లిపోయిన నాడే అంధకారమైంది ఆ అంధకారంలో చిరుదివ్వెను వెలిగించే ప్రయత్నంలో వున్నాడు కృష్ణచైతన్య

"తరువాత యీ అమ్మాయి ప్లాన్ యేమిటన్నారు" రామస్వామిగారు

"నేనింకా చదువుకుంటాను తాతయ్యా" అని చెప్పలేక పోయింది. మూగగా కృష్ణచైతన్య దిశ చూచింది.

"నీ అభిప్రాయం చెప్పు" అన్నాడు.

చదువుకోవాలన్న తన కోరికను వెల్లడి చేసినప్పుడు అతడు హామీ ఇచ్చాడు. ఇప్పుడేమో మర్చిపోయినట్టున్నాడు అనుకుంది.

కానీ. బేలగా "నాకింకా చదువుకోవాలని వుంది మామయ్యా" అంటున్న ప్రభాత జాలిగొలిపే వృక్కులను అతడెలా మర్చిపోతాడు!

"చిన్న పిల్ల దానికేం తెలుసు?" అంది ప్రభావతమ్మ.

"ఆ విషయం తర్వాత ఆలోచిద్దాం" అన్నారాయన. నిజానికి ప్రభాత విషయంలో ఆయనొక నిర్ణయానికి పూర్వమే వచ్చారు కాని ఇప్పుడు ప్రకటించ దల్చుకోలేదు.

"మరి నాకేమిస్తావు?" అన్నాడు కృష్ణచైతన్య.

"ఏమిటి?"

"గురుదక్షిణ" అందించింది రాధ.

"నేనేమి నివ్వగలను?" చిన్నబోయింది.

అతని మనసులో మాట, కోరిక పెదవి దాటి బయటకు రాలేదు.

"పాసైనందుకు బహుమానం నువ్వే యివ్వాలన్నయ్యా."

"అవునవును. పరువు నిలిపినందుకు." నవ్వాడు

అతనికి బహు సంతోషంగా వుంది.

ఆమె తన సాధనకు ప్రతిఫలం.

తన కృషికి ప్రతిరూపం.

ఆమె మనసు మైనపు ముద్ద.

తను యెలాగైనా మలుచుకోవచ్చును.

తన అభిరుచికి అనుగుణంగా మార్చుకోవచ్చును.

మగవాడికి అరుదుగా లభించే వరం యిది.

అందుకే అతడికి ఆనందంగా వుంది. గర్వంగా వుంది

"ఏం కావాలో చెప్పు" అన్నాడు.

"..... ..."

"అడుగు ప్రభాతా ఇదే మంచి అవకాశం. చాలా విలువైనది కోరుకో" అంది రాధ.

"వాడివ్వలేనిది" నవ్వారు రామస్వామిగారు.

ప్రభావతమ్మ కుతూహలంగా గమనిస్తోంది.

మౌనవిపంచి

అడగనా అన్నట్లు చూస్తున్న ఆమె విశాల నయనాలకు సమాధానంగా "త్వరగా. ఆలస్యం ఐతే అసలేమీ, వుండదు" అన్నాడు.

"నాకు....నేను...."

రామస్వామిగార్ని, ప్రభావతమ్మనూ మార్చి మార్చి చూస్తూ ఆగిపోయింది.

"చెప్పు. భయం యెందుకు?"

"నేను.... యింకా చదువుకుంటాను" కృష్ణచైతన్య మీదనుండి దృష్టి ప్రభావతమ్మ మీదకు సారించి "అమ్మమ్మా" అంటూ పూర్తి చేసింది.

"చాలా తెలివైందే" అనుకున్నారు రామస్వామిగారు

నిజానికి ఆమె వేడుకున్న వైఖరి మనసుకు హత్తుకునేలా వుంది ప్రభావ-తమ్మ గాకుండా రామస్వామిగారు కూడా కరిగిపోయారు.

తల్లిపోయాక బహుశా రాజ్యం కూడా యిలాగే బిక్కమొగం పెట్టుకుని బ్రతిమలాడుకుని వుంటుంది. ఆ వూహ రాగానే ప్రభావతమ్మ మనసును యెవరో సన్న సన్నగా మెలి త్రిప్పినట్లైంది.

భర్తకేసి చూసింది.

ఆయనేం మాట్లాడలేదు.

"నీకు చదువుకోవాలని వుంటే అలాగే కానీయ్ తల్లీ" అంది

తన ప్రమేయం లేకుండానే ప్రధానోద్దేశం నెరవేరడంతో కృష్ణచైతన్య స్వేచ్ఛగా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు.

రాధ పరీక్షా ఫలితాలు వచ్చిన రోజు సందడి యింతా అంతా కాదు. ఉదయమే శరత్ ఫోన్ చేశాడు

అభినందనలు అందజేశాక "నాకు విందు చేయవా రాధా?" అన్నాడు.

అతని మాటల్లోని కొంటెదనం ఆమెను వుక్కిరి బిక్కిరి చేయగా జవాబేమీ యివ్వలేకపోయింది.

"నీలో రేగే భావ సంచలనం వలన నీ శరీరంలో కల్గుతున్న మార్పులను.... నేను.... యింతదూరంనుండీ చూడగల్గుతున్నాను."

అతని కంఠంలోని క్రొత్తదనం మైమరపును కల్గిస్తుంటే మౌనం వహించింది.

"ఒ కె సాయంత్రం వస్తాను."

"ఓ. కె."

రాధ ఫోన్ పెట్టేసి వెనక్కు తిరిగింది.

ప్రభాత తననే పరీక్షగా గమనిస్తోంది.

ఆమె చూపులకు రాధ కలవరపడుతూ అక్కడనుండీ నిష్క్రమించింది.

రామస్వామిగారు రాధ ప్యాసైనందుకు రామూను బజారు పంపి స్వీట్లు తెప్పించారు పేపర్ చూచుకున్న వెంటనే మిత్ర బృందం వొకరి నొకరు కలుసుకుంటూ చివరకు రాధ యింటికి చేరింది. ప్రభావతమ్మ వారందరికీ కమ్మని భోజనం రుచి చూపించింది తరువాత వూరుమీదపడి, ఫస్ట్‌షోకు వెళ్లాలన్న వారి ప్రతిపాదనను రాధ ఆమోదించలేదు.

"మాట్నీకి వెళ్లి వెంటనే యిళ్లకు చేరదాం" అంది.

"అలాగైతే మనమంతా కలసి యెక్కువ సమయం గడపలేం."

"ఇప్పటివరకూ కలిసే వున్నాం. ఫిల్ముకు వెళ్తే తిరుగుముఖం సాయంత్రమే కదా. చీకటి పడకముందే యింటికి చేరాలి" అంది

"ఇంతకాలం లేనిది యిప్పుడు క్రొత్త పాలసీ పెట్టావు రాధా?"

"అదేమీ కాదు. సాయంత్రం నుండీ రాధకు వేరే యింట్రెస్ట్ వుందిలె"

ఎవరేమని యెగతాళి చేసినా రాధ ఖాతరు చేయలేదు. తన పట్టు వీడలేదు. చివరకు తన మాటే నెగ్గింది

"త్వరగా రా" వెళ్ళబోతున్న రాధను హెచ్చరించింది ప్రభావతమ్మ.

"నీకా భయం వద్దమ్మా రాధ సాయంత్రానికి వచ్చేస్తుంది" అన్నాడు కృష్ణచైతన్య.

రాధ స్నేహితులతో వెళ్ళిపోయాక యింట్లోని కలకలం తగ్గింది. ప్రభాతకు ఒక్కసారిగా దిగులు ముంచుకొచ్చింది.

"రాధ పిన్నికి అందరూ వుండబట్టి తను ప్యాసైతే యింత సందడి చేశారు" అనుకుని నిట్టూర్చింది

ఆమె మనసును చదివినట్లు "బోర్‌గా వుందా? నాతో వస్తావా?" అన్నాడు బయటకు వెళ్ళడానికి సిద్ధమౌతున్న కృష్ణచైతన్య.

"ఎక్కడికి"

"రవీంద్రభారతిలో ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ వుంది."

ఇంత వరకూ ఆమె అతనితో వొంటరిగా యెక్కడకూ వెళ్ళలేదు. అమ్మమ్మ యేమంటుందో!

ఆమె మౌనానికి కారణం గ్రహించి తల్లి వద్దకు వెళ్ళాడు.

"రవీంద్రభారతిలో ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ వుందమ్మా. నువ్వూ రాకూడదూ!"

"నేనా? బాగా చెప్పావు."

"ప్రభాత యేది? వస్తుందేమో అడుగు." అప్పుడే గుర్తుకొచ్చినట్లన్నాడు.

"కనుక్కో."

ప్రభాత ఆనందంగా కృష్ణచైతన్య వెంట వెళ్ళింది.

వారిద్దరూ కలిసి వెళ్తుంటే ప్రభావతమ్మ వరండా వరకు వచ్చి చూసింది.

ఆమెను వెంట బెట్టుకుని కొడుకు వెళ్తుంటే అతనిలో కలిగిన తృప్తికి తల్లి మనసు వెంటనే గ్రహించింది. ఆక్షణంలో; ఆమె మనసులో యే దురభి ప్రాయాలకూ తావులేని ఆ క్షణం ఆమె మాతృహృదయం తన కొడుక్కి ఆనందాన్ని అందిస్తున్న ఆ ముగ్ధను ఆశీర్వదించింది.

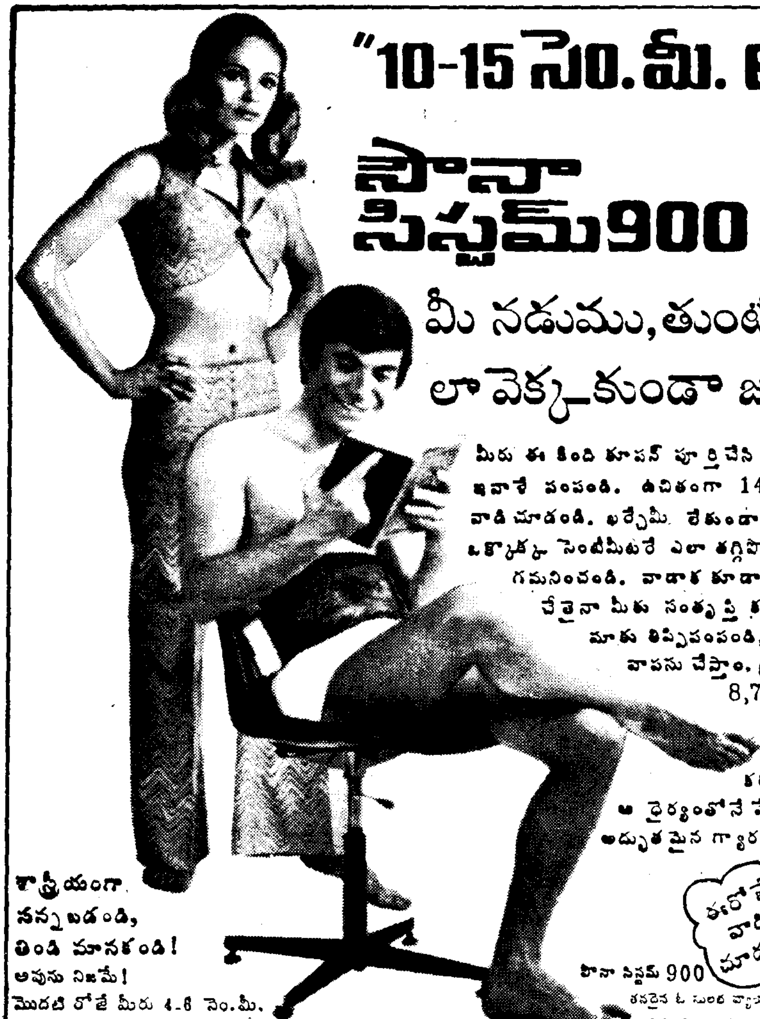
"వీడి నీడని దాని బ్రతుకు సుఖంగా సాగిపోతోంది" అని కూడా అనుకుంది.

మొదట మామయ్య ప్రక్కన కూర్చుని అతనితో ఒంటరిగా పయనిస్తున్నా నన్న వూహే ప్రభాతను వుక్కిరిబిక్కిరి చేసి మునుపెపుడూ లేని వుద్వేగాన్ని కలిగించింది. ఎప్పుడూ వెనుక సీట్లో కూర్చుని మామయ్య ప్రక్కన కూర్చుని అతనితో ముచ్చటించే మనిషిని చూచి యీర్ష్య చెందింది. అలాంటిది యీ రోజు కనుపించని దేముడు వరమిచ్చినట్లు తనకీ అవకాశం లభించింది.

తెలుగు తమిళ భాషలలో ప్రముఖ రచయిత, కవి, విమర్శకుడు, మదురై కామరాజ్ విశ్వ విద్యాలయంలో తెలుగు శాఖాధిపతి డాక్టర్ చల్లా రాధాకృష్ణశర్మకి మదరాసులోని సోవియెట్ సాంస్కృతిక కేంద్రంలో ఇటీవల జరిగిన ఒక సభలో సోవియెట్ భూమి అవార్డు - 1984 అందజేస్తున్న మదరాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తి శ్రీ ఎస్. మోహన్.

"10-15 సెం.మీ. లావు తగ్గించుకోండి"

సౌనా సిస్టమ్ 900 వాడండి.

రూ. 42/- ఆదా చేయండి.

మీ నడుము, తుంటి, తొడలు, లావెక్కకుండా జాగ్రత్త పడండి వెంటనే!

మీరు ఈ కింది కూపన్ పూర్తిచేసి మీ ఆర్డర్ ఇవాళే పంపండి. ఉచితంగా 14 రోజులపాటు వాడి చూడండి. ఖర్చేమీ లేకుండా మీ లావు ఒక్కొక్క సెంటీమీటరే ఎలా తగ్గిపోతుందో గమనించండి. వాడాక కూడా, ఏ కారణం చేతైనా మీకు సంతృప్తి కలగకపోతే దీన్ని మాకు తిప్పిపంపండి, మీ డబ్బు వాపసు చేస్తాం. ప్రపంచమంతటా 8,76 000 మందికి పైగా ఇది సంతృప్తి కల్గించింది. ఆ ధైర్యంతోనే మేము మీకు ఈ అద్భుతమైన గ్యారంటీ ఇస్తున్నాం!

మీ నడుము కొలత తగ్గించుకోవడం అతి సులభం

అ. ఈ రెండు సులభమైన వ్యాయామాలూ సౌనా సిస్టమ్‌తో రోజుకు 10 నిమిషాలపాటు చెయ్యండి.

ఆ. వ్యాయామం పూర్తయ్యాక, కనీసం 20 నిమిషాలపాటు సౌనా సిస్టమ్‌ను అలాగే వుంచుకొని విశ్రాంతి తీసుకోండి: ఆ సమయంలో మీరు చదువుకోవడం, సంగీతం వినడం మొదలైనవి చేయొచ్చు.

ఇ. సౌనా సిస్టమ్ తీసేసి ఫలితాలు ఎలా వున్నాయో చూసుకోండి. మీ నడుము బిగువుగా, చదునుగా, దృఢంగా ఉంటుంది. మొదటిసారికే మీరు 3 సెం.మీ. తగ్గవచ్చు.

ఈరోజే వాడి చూడండి!

సౌనా సిస్టమ్ 900 తనదైన ఓ సులభ వ్యాయామ కార్యక్రమంతో లభిస్తుంది. తొందరగా మీ లావు తగ్గిస్తుంది.

కానుక
ఒక ఇన్‌స్టెంట్ ఎయిర్ పంప్
10 రోజులలోగా ఆర్డర్ చేస్తే

శాస్త్రీయంగా సన్నబడండి, తిండి మానకండి!

అవును నిజమే!

మొదటి రోజే మీరు 4-6 సెం.మీ. లావు తగ్గుతారు. ఏళ్ల నుంచీ తెలిసిన వైజ్ఞానిక సూత్రం ఇది. ఇప్పుడు ప్రపంచమంతటా ప్రముఖ క్రీడాకారులూ, సినిమా తారలూ తమ శరీరాన్ని తీరుగా ఉంచుకొనడానికి ఈ పద్ధతి అనుసరిస్తున్నారు. మరి మీరు కూడా ఉపయోగించండి, మీ నడుము....తుంటి... ఇంకే భాగమైనా ఎలా లావు తగ్గిపోతుందో గమనించండి.

లావెక్కకండి...దాన్ని వదిలించుకోండి

సౌనా సిస్టమ్ 900 కేవలం లావుని తగ్గించడం మాత్రమే కాదు, మీ శరీరాన్ని మీరు కోరుకున్నంత సన్నబరుస్తుంది. మీరు సన్నబడుతున్నకొద్దీ, సౌనా బెల్టుని కూడా తగినట్లుగా బిగించి కట్టుకొనే సదుపాయం దీనిలో ఉంది. సౌనా సిస్టమ్ ఉపయోగిస్తున్నకొద్దీ మీ నడుము, తుంటి, లావెక్కిన ఇతర శరీర భాగాలు తగ్గుతూపోతాయి. మీకు కావలసినప్పుడల్లా దీన్ని ఉపయోగించవచ్చు.

నకిలీది కాదు, అసలైనది!

సౌనా సిస్టమ్ 900 అతి నాణ్యమైన వ్యాయామ సాధనం. ఇది అలసిపోయిన మీ నడుము కండరాలకు ఉపశమనాన్నీ, శక్తినీ ఇస్తూ, సులువుగా, సుఖమైన రీతిలో మిమ్మల్ని సన్నబరుస్తుంది. మా నడుము-బెల్టు వైపు ఒక్కసారి చూశారంటే తెలిసిపోతుంది. మీకు సరైన సాధనం ఇప్పుడు దొరికిందని. గుర్తుంచుకోండి, ఇలాస్టిక్సూ, నడుము కట్లూ పసలేని నకిలీలు. అవి లావుని కేవలం లోపలే అణిచి ఉంచుతాయి. కాని **సౌనా సిస్టమ్ 900** దాన్ని తీసేస్తుంది.... తొందరగా! ఈ రోజు, ఈ క్షణంలో కూడా వేలాది మంది దీన్నుంచి ప్రయోజనం పొందుతున్నారు. మరి మీరు మాత్రం ఎందుకు పొందకూడదు? వెంటనే ఆర్డరివ్వండి!

బరువు తగ్గిసన్నబడ్డవారు

శ్రీ గుర్‌మీత్‌సింగ్—లూధియానా
"నా నడుము, తుంటి మొత్తం 9 సెం.మీ. లావు తగ్గింది! సౌనా సిస్టమ్ అద్భుతంగా పనిచేసింది! కేవలం 6 నెల్లో! 15 పౌన్ల బరువు తగ్గాను!"

శ్రీమతి మిల్‌డ్రెడ్ సి కేబుల్—లాండ్ ఓ లేక్స్, ఫ్లోరిడా.
"సౌనా బెల్టుతో,వ్యాయామ కార్యక్రమంతో 32 పౌన్ల బరువు తగ్గాను! నా నడుము 8 సెం. మీ., తుంటి 11 సెం.మీ. లావు తగ్గాయి!"

ఇవి సౌనా సిస్టమ్ 900 వాడి అద్భుత ఫలితాలు సాధించినవాళ్లు అన్న మాటలు (ప్రమాణ పూర్వకమైనవి, పూర్తిగా నిజమైనవి). అందరికీ ఇంత సాఫల్యం చేకూరకపోవచ్చు. కాని వీళ్లు ఇంతగా సాఫల్యం పొందారంటే, మీరు **సౌనా సిస్టమ్‌తో** 900 తొందరగా ఎన్ని పౌన్ల బరువు, ఎన్ని సెంటీమీటర్ల లావు తగ్గగలరో ఆలోచించండి మరి!

> "మీ పొట్ట కొలత మీ ఛాతీ కొలతకన్నా 15% ఎక్కువగా ఉంటే మీ జీవితకాలం 25% తగ్గిపోతుంది"
>
> —అన్నారు ఒక ఇంగ్లీషు డాక్టర్

బుల్‌వర్కర్ ప్రై. లి., మెహతా మహల్, 15 మాథ్యూ రోడ్, బొంబాయి 400 004.

ఈ నష్టంలేని ఉచిత ఇంటి పరీక్ష కూపన్ పోస్టు చేయండి

బుల్‌వర్కర్ ప్రై. లి. డిపార్ట్‌మెంట్, ఎస్ ఎస్. 101-
మెహతా మహల్, 15 మాథ్యూ రోడ్, బొంబాయి-400 004 SS-101-Tel
దయచేసి నాకు సౌనా సిస్టమ్‌ని 14 రోజుల ఉచిత ఇంటి పరీక్ష కోసం వెంటనే పంపండి. ఫలితాలు నాకు పూర్తి సంతృప్తినివ్వకపోతే, నా పరీక్ష కాలం ముగియగానే నేను వస్తువులన్నిటినీ తిప్పి పంపి, వెంటనే డబ్బు (ప్యాకింగ్, పంపకం మొదలైన ఖర్చులు మినహాయించి) వాపసు చేయమని కోరవచ్చు. SW-32

దయచేసి తగిన గడిలో ✓ టిక్కు పెట్టండి.

☐ రిజిస్టర్డ్ పోస్టు పార్సెల్‌లో పంపండి. నేను రూ. 196/- డ్రాఫ్టు/ఐ. పి. ఓ./ఎమ్.ఓ. ద్వారా పంపుతున్నాను. దాని నంబరు .... తేదీ. .... (బుల్‌వర్కర్ ప్రై. లి. వారికి చెల్లించవలసినది).

☐ వి.పి.పి. ద్వారా పంపండి. సరుకు అందిన మీదట పోస్టుమన్‌కు నేను రూ. 196/-చెల్లించగలనని మాట ఇస్తున్నాను.

పేరు ....
చిరునామా ....
.... పిన్‌కోడ్. .... పంపకం ....

మౌనవిపంచి

రవీంద్రభారతిలో వర్ధమాన చిత్రకారుడు సతీష్ చిత్రకళా ప్రదర్శన అదే ఆఖరి రోజు. అప్పటికే నాలుగు రోజులుగా ఏర్పాటు చేయటం వలన ఎక్కువ రద్దీ లేదు.

కృష్ణచైతన్య ప్రభాతను వెంటబెట్టుకుని హాలంతా చూశాడు. ప్రతి చిత్రం వద్దా ఆమెకు దాని విశిష్టతను గూర్చి, తనకు తోచిన లోపం గూర్చీ వివరించి చెప్పాడు. ప్రభాత ఆ తైలవర్ణ చిత్రాలను అభినందించింది.

"ఎవరో గానీ చాలా బాగా గీశారు" అంది.

కృష్ణచైతన్య కార్నర్‌లో నిల్చుని యెవ్వరితోనో మాట్లాడుతున్న చిత్రకారుడ్ని ఆమెకు చూపించాడు.

ఆమె కళ్ళింత చేసికుని అతడ్ని చూచింది. చూపులకు మామూలుగా వున్నాడు. చిన్న విగ్రహం, నల్లని దేహచ్ఛాయ, కళ్ళకు జోడు. షేవ్ చేసి చాలా రోజులైనట్లుంది, జుట్టు కూడా బాగా పెరిగి భుజాలను తాకుతుంది. అతిసాధారణంగా కనుపిస్తూ, తన అందానికి ఏ మాత్రం ప్రాముఖ్యతనివ్వని ఆ వ్యక్తి అన్ని అందాలను సృష్టించగలిగారంటే నమ్మశక్యంగా లేదామెకు.

అతని చిత్రాల్లో చాలాభాగం ప్రకృతి దృశ్యాలతో నిండి వున్నాయి. అవిగాక వివిధ రకాల వ్యక్తులను, వారి మనోభావాలను ప్రతిఫలింపజేస్తూ రచించాడు. అందులో 'నిరుద్యోగి', 'మాతృత్వం' చిత్రాలు అంచర్నీ ఆకర్షిస్తున్నాయి. 'నిరుద్యోగి' కండ్లలో నిరాశ, నిస్పృహ చూపరుల హృదయాలను కదిలిస్తుంటే బిడ్డకు పాలిస్తున్న తల్లి చిత్రం పవిత్రమైన, విశ్వజననీయమైన అనుబంధాన్ని కళ్ళకు చూపిస్తున్నట్లుంది.

ప్రభాత ఆ చిత్రం నుండీ దృష్టిని మరల్చుకోలేకపోయింది. "నీకు బాగా నచ్చిందా?" అన్నా[redacted]కదలలేక ఆ స్థానం నుండీ కదుల్తున్న ఆమెతో.

"[redacted]ను మామయ్య చాలా బాగుంది."

తనకది ఎంత నచ్చిందో, ఎందుకు నచ్చిందో వివరించాలని తహతహ లాడింది గానీ ఆమెకు చేతకాలేదు. "ఇదే మామయ్య అయితే ఎంతసేపైనా చెప్పగలడు. చిత్రం విషయం ఎలా వున్నా, వినే వారిని అతని వర్ణన, శైలి, కంఠం ఆకర్షిస్తాయి" అనుకుంది.

"నీకు కావాలా?" అన్నాడు.

"మనకిస్తాడా?" సంభ్రమంగా అడిగింది.

"ఇవ్వడు మొద్దు అమ్ముతాడు."

ప్రభాత మాట్లాడలేదు. ఆశ వున్నంత మాత్రాన, దాన్ని స్వంతం చేసికోగల తాహతెక్కడిది తనకు?

తిరుగు ముఖంలో ఆ ఆర్టిస్టును దాటి వస్తుంటే అతన్ని కుతూహలంగా గమనిస్తూ "నువ్వు అతనితో మాట్లాడు మామయ్యా" అంది.

"నీకు అతనితో మాట్లాడాలని వుందా?"

"నాకు చాతకాదు మామయ్య."

"క్రమంగా అన్నీ అలవాటు మీద చాతనౌతాయి. మీ చిత్రాలు నాకు బాగా నచ్చాయి అని చెప్పు."

"అతడేమీ అనుకోడా?"

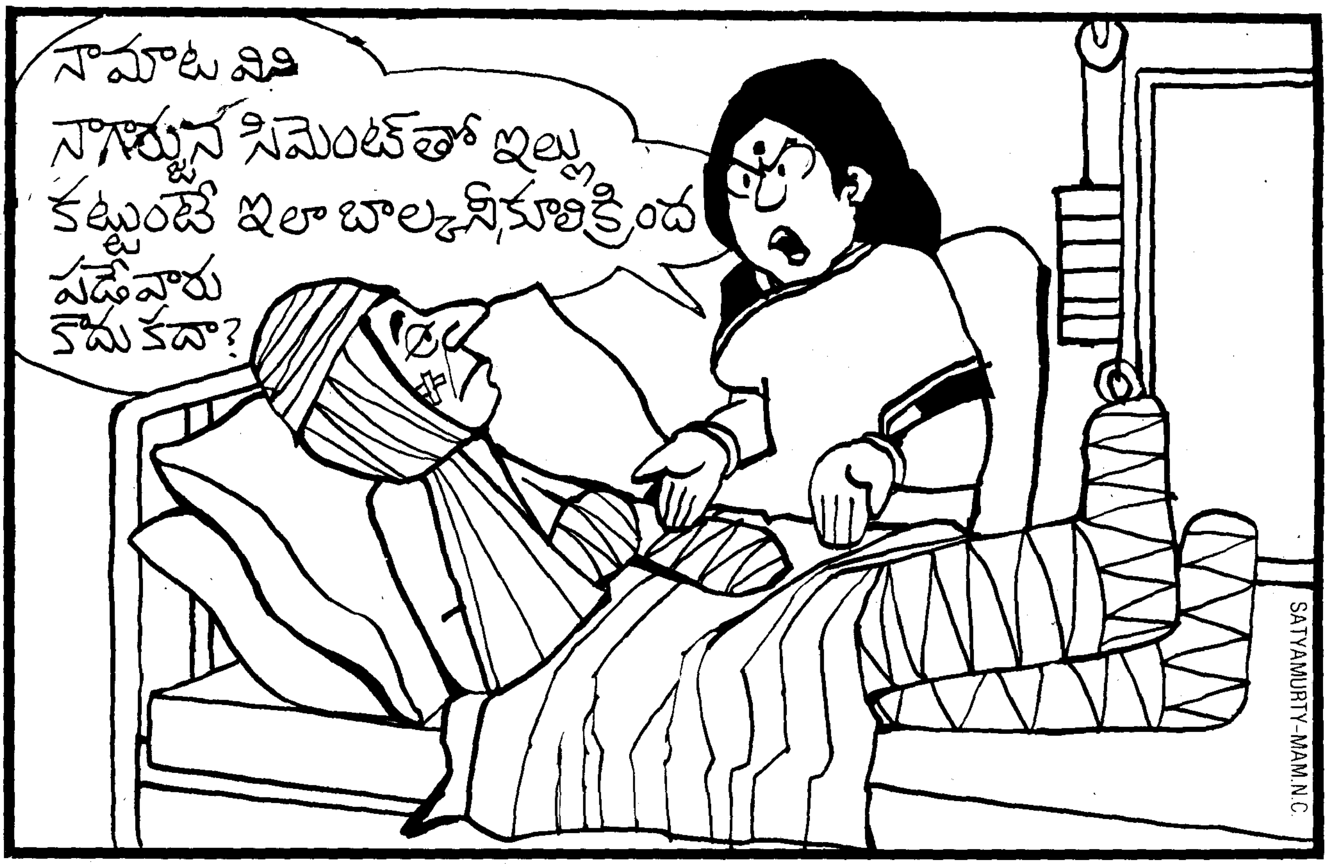
"సంతోషిస్తాడు. ప్రతి మనిషినీ వుత్తేజపరిచే అభినందనను కళాకారుడు ఎక్కువగా ఆశిస్తాడు. అది అతనికి అవుసరం కూడాను."

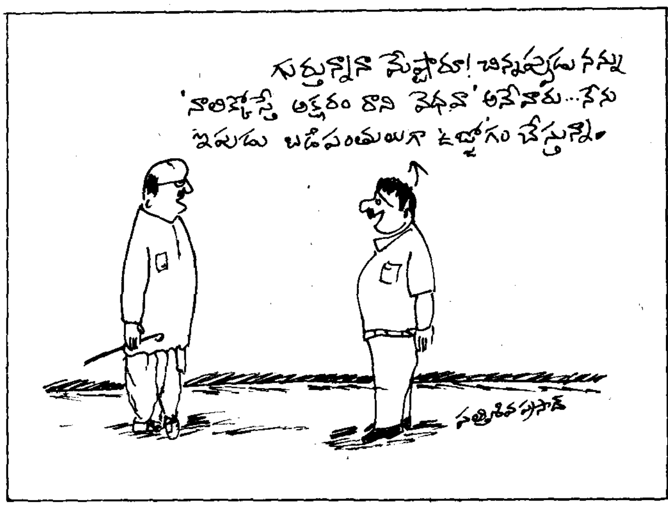
కృష్ణచైతన్య ఆమెను వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళి సతీష్‌తో పరిచయం చేసికున్నాడు. ప్రభాతను అతనికి పరిచయం చేశాక ఆమె అతనికి నమస్కరించి మామయ్య చెప్పిన మాటలను వల్లించింది.

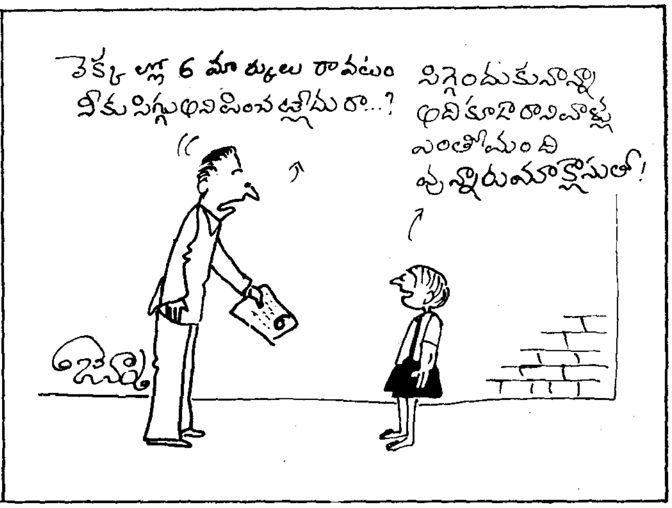
"చాలా థాంక్స్" అన్నాడతను.

అతని వద్ద శెలవు తీసుకుని బయటకు వచ్చి కారు స్టార్టు చేయబోతూ "అసలు విషయం మర్చిపోయాను. ఇప్పుడే వస్తానంటూ" కారు దిగి చకచకా లోపలకు వెళ్ళి వెంటనే వచ్చాడు.

"హోటల్‌కు వెళ్దామా?"

'వద్దులే మామయ్యా'

"ఐస్క్రీం తీసుకొని వెళ్దాం" అంటూ కామత్ హోటల్‌కు ఆమెను తీసికు వెళ్ళాడు

ఐస్క్రీం తింటూ "ఏం మర్చిపోయావు మామయ్యా" అంది.

"రేపు చెప్తాను"

'రేపా? అసలేం మర్చిపోయావు."

అతడు ఫక్కున నవ్వాడు.

'రేపు చెప్తాను చూడు.'

అతడు మనసారా నవ్వుతుంటే ఆనందిస్తూ "మామయ్యా తన సన్నిధిలో యిలాగే ఎప్పుడూ నవ్వుతుంటే జీవితం సఫలీకృతమైనట్లే" అనుకుంది.

ఆమె ఆలోచనకు అంతరాయం కలిగిస్తూ "పద వెళ్దాం" అన్నాడు టిప్ బిల్‌తో పాటు పెట్టేస్తూ.

కృష్ణచైతన్య చెప్పిన తీరు కుతూహలం కల్గించగా అతడు చెప్పిన రేపు కోసం ఎదురు చూచింది. తెల్లవారాక లేచిన దగ్గర్నుండీ "నిన్న నువ్వు ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్‌లో మర్చిపోయింది తీసికురా మామయ్యా" అని వేధించింది.

"సాయంత్రం తెస్తాను" అన్నాడు.

ప్రభాత పోరు విన్న రాధ, ప్రభావతమ్మ కూడా అడిగారు "యేం మర్చిపోయావు? నిన్నే ఎందుకు తెచ్చుకోలేదు?" అని.

అందరి ప్రశ్నలకూ నవ్వే జవాబుగా యిచ్చాడు.

"అసలు అన్నయ్య ఏమీ మర్చిపోలేదు. మర్చిపోతే యీ రోజు వరకూ ఆగవల్సిన అవసరం లేదు." అంది రాధ.

ప్రభావతమ్మకు యిదంతా కొడుకు చేస్తున్న తమాషా అనిపించింది.

"కాదమ్మమ్మా. మర్చిపోయానుండు అని వెళ్ళారు" అని వాదిస్తుంది. ప్రభాత. ప్రభాత మాత్రం అతడు వెళ్ళే వరకూ ప్రతి ఐదు నిముషాలకూ హెచ్చరించింది.

అదిగో–అతడు వచ్చేస్తున్నాడు కూడాను. కారు పోర్టికోలో ఆగిన ధ్వని వినగానే ప్రభాత వొక్క వుదుటన వరండాలోకి పరుగెత్తింది. రాధ అనుసరించింది.

కృష్ణచైతన్య కారు లాక్‌చేసి క్రిందకు దిగాడు.

అతని చేతిలో యేమీలేదు.

రెండో వైపుకు వచ్చి తలుపు తెరిచాడు.

ప్రభాత కారు వద్దకు పరుగెత్తింది.

చెయ్యి చాపి లోపలినుండి పెద్ద పటాన్ని బయటకు తీశాడు.

పేపర్‌లో కవర్ చేయబడి వుండటం చేత రాధకు అదేమిటో తెలియలేదు. ప్రభాతకు మాత్రం వెంటనే స్ఫురించింది

"మామయ్యా నిన్నచూచిన ఆర్ట్ కదా" అంది.

అతడు చిర్నవ్వు విసిరి "లోపలకు పదముందు."

అతడు తీసికు వచ్చిన చిత్రం అందర్నీ ఆకర్షించడంతో "బాగుందని" మెచ్చుకున్నారు.

"ఎంతయ్యిందోయ్" అన్నారు రామస్వామిగారు.

"విలువైన వాటికి ధర ముఖ్యం కాదునాన్నా" అంటూ ప్రభాత దిసచూశాడు.

ఆమె తల వాలిపోయింది.

"మామయ్య నాకోసం తెచ్చారు. అందుకే అది విలువైనది" అనుకుంది.

"బయట డ్రాయింగ్‌రూంలో పెట్టరా" అన్నారు రామస్వామిగారు.

"వద్దురా. నీగదిలో పెట్టుకో" అంది ప్రభావతమ్మ.

కళాత్మకంగా యెన్నో విలువలను సంతరించుకున్నప్పటికీ ఆమెకు ఆచ్ఛాదనలేని రొమ్ముతో బిడ్డకు పాలిస్తున్న స్త్రీమూర్తిని. అది చిత్రమే అయినప్పటికీ ప్రదర్శించడం యిష్టంగాలేదు.

కృషకు ఆ చిత్రాన్ని తను ప్రస్తుతం వాడుకుంటున్న గదిలో పెట్టటం యిష్టంలేదు. దాన్ని అతడు ప్రభాతకోసం కొన్నాడు.ఆమె చేతికి యివ్వలేదు. ఇప్పుడా చిత్రాన్ని సరియైన స్థానంలో అలంకరించాలి.

లోకం తీరు

న్యాయం, ధర్మం అనే వాటికి
'చాదస్తపు మనిషి'గా బిరుదునిస్తుందీ లోకం;
నీతి నిజాయితీకి కట్టుబడిన వాడిని
పిచ్చివాడిగా భావిస్తుందీ సమాజం;
కట్న కానుకలు స్వీకరించని వాడిని
వెర్రివాడిగా లెక్కిస్తారు ఈ లోకులనే కాకులు;
అందుకే వీటన్నింటినీ విడనాడి 'మనీ + షి'గా
జీవిస్తున్నాడు ఈనాటి పౌరుడు

–బి. వాసవి

మౌనవిపంచి

"పైన గదిలో పెడ్తాను" అన్నాడు.

అతని మనసు చదివినట్టుగా "పెళ్ళయ్యాక అన్నయ్య గది అదే కాబట్టి" అంది రాధ.

కృష్ణచైతన్య చిర్నవ్వు చిందించాడే తప్ప రాధ మాటలను ఖండించలేదు. అతడు ఆ పటాన్ని పై గదిలోనే అలంకరించాడు. ఆ గదిలో కింగ్ సైజ్ కాట్ వుంది. దానికి యెదురుగా డ్రెస్సింగ్ టేబిల్, మరోప్రక్క కేన్ కుర్చీలు. వాటిలో మెత్తటి కుషన్లకు, అందమైన, ఖరీదైన గలీబులు తొడగబడి వున్నాయి. మంచానికి, కుర్చీకి మధ్యనున్న కార్పెట్ ఖరీదు సామాన్య కుటుంబీకు లెవ్వరూ అంచనా వేయలేరు. గది గోడలకు అక్కడక్కడ పెయింటింగ్స్ వ్రేలాడుతూ గది అందాన్ని రెట్టింపు చేస్తూంటే, కుర్చీల ముందున్న టీపాయ్ మీదనున్న వాజ్‌లో నున్న పువ్వులు సహజమైనవిగా భ్రమను కల్గిస్తున్నాయి. రెండు మూలల్లో పెద్దపూల కుండీలు పాట్‌హోల్డర్స్‌లో వుండి ప్రకృతి సిద్ధమైన అందాల్ని యిస్తున్నాయి. అతి ఖరీదైన ఇన్‌డోర్ మొక్కలను కృష్ణచైతన్య ఆ కుండీల్లో అత్యంత శ్రద్ధ వహిస్తూ పెంచుతున్న వైఖరికి అందరూ విస్మయం చెందుతున్నారు. మరో మూల రాధాకృష్ణుల కాంస్య విగ్రహం వుంది చిన్న స్టూలుమీద. రాధ తన్మయత్వంతో కృష్ణుని మెడచుట్టూ చేతులువేసి అరమోడ్పు కన్నులతో చూస్తోంది. కృష్ణుడు రాధ నడుంచుట్టూ చేతులు బిగించి ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని లాలిస్తున్నాడు. ఆ యింట్లో అన్ని గదులకన్నా చాలా విశాలమైనదా గది. ఎటాచ్డ్ బాత్‌రూం అంతా లేతనీలిరంగు గ్లేజ్‌డ్‌టైల్స్‌తో కప్పబడి వుంది. ఆ విశాలమైన బాత్‌రూం హుందాని స్నానాలతొట్టి రెట్టింపు చేస్తోంది. కిటికీల గ్రిల్సు బయటనుండీ మనీప్లాంట్ లతలతో కప్పబడి వున్నాయి. మరో ప్రక్క కిటికీ తెరిస్తే బయట గార్డెన్ స్పష్టంగా కనిపిస్తూ యే నందనవనంలోనో వున్నామా అని భ్రమ కలిగిస్తోంది.

ఆ యింటిని, ఆ యింట్లోని ప్రతి అంగుళాన్నీ దగ్గరవుండి కట్టించాడు కృష్ణచైతన్య. అయితే యీ గది విషయంలో అత్యంత శ్రద్ధ తీసికుంటే యిది అతనికోసం నిర్దేశించుకున్నాడని కుటుంబ సభ్యులంతా భావిస్తే వారి వూహలను అతడు కాదనక నవ్వి వూరుకున్నాడు. ప్రభాతకు యెన్నిసార్లు చూచినా ఆ గది క్రొత్తగానే వుంటుంది. ఎప్పటి కప్పుడు వింతగానే తిలకిస్తుంది.

కృష్ణచైతన్య తాననుకున్న స్థానంలో ఆ పటాన్ని అమర్చి దాన్ని వివిధ కోణాలనుండీ తిలకించి తృప్తి చెందాడు. అంతవరకూ చెంతనే నిల్చుని తనకు సాయం చేసిన ప్రభాతతో –

"ఎలా వుంది?" అన్నాడు.

"చాలా... చాలా బాగుంది మామయ్యా. ఎగ్జిబిషన్‌లో కన్నా యింట్లో యింకా బాగుంది."

"ఈ ఆర్ట్ వుండవలసిన స్థానం యిది; ఎగ్జిబిషన్ కాదు."

ఆమెను మరింత సమీపించి చెవులో గుసగుసలాడినంత మెల్లగా "ప్రభా యిది నీది" అన్నాడు.

"తన బొమ్మ మామయ్య గదిలో వుంది. అంటే తన స్థానం..." ఆ తరువాత ఆమె వూహించలేకపోయింది. గుండె ఝల్లుమంది.

ఫాను గాలికి రెపరెపలాడుతూ నుదుట పడుతున్న ముంగురుల్ని సర్దుకుంటూ గబగబా క్రిందికి వెళ్ళింది.

"ఏమిటా తొందర? పడ్తావు జాగ్రత్త" అంది ప్రభావతమ్మ.

"అమ్మమ్మా... మామయ్య దాన్ని తగిలించేడు... వచ్చిచూడు." అంది ఆమెను వుక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ.

"రాకుండే లాక్కువెళ్ళేలాగున్నావు పద."

రామస్వామిగారితో సహా అందరూ పైకెక్కి చూచి "స్పాట్ సెలెక్షన్ బాగుందని" మెచ్చుకున్నారు.

(ఇంకావుంది)

వేటకుక్కలు

–శ్రీమధుర్‌కజీ

గడియారం పది కొడుతుండగా సుచరిత ఆఫీసులో అడుగు పెట్టింది. సుచరిత రాకతో గుసగుసలు, గల గల నవ్వులు ఒక్కసారే ఆగిపొయ్యాయి. పదుల కళ్ళు సుచరితను నిశ్శబ్దంగా. తమకంగా. ఆశగా గమనిస్తున్నాయి. ఇవేవీ పట్టించుకోకుండా అటెండెన్స్ రిజిష్టర్‌లో సంతకం పెట్టి సుచరిత తన సీట్లో కూర్చుంది. క్రితం రోజు పూర్తికాని ఫైలు ముందేసుకుని– ఆ ఫైలు పని చూడటంలో మునిగిపోయింది సుచరిత.

'ఒరే సుబ్బూ! మరీ అంత వర్క్ మైండ్ ప్రమాదం రా–' సుబ్బు అనబడే సుబ్బరామయ్యను సుబ్బారావు ఎత్తి పొడిచాడు. కానీ– ఆ విసురు సుబ్బు మీద కాదని అందరికీ తెలుసు...

'వాడికేంరా... సంసారమా... పిల్లలా...?

–అవధాని జోడించాడు.

'అయ్యో... సుబ్బుగాడికేంరా... యివ్వాళ కాకున్నా రేపైనా ఓ ఇంటి వాడవుతాడు లక్షణంగా... అయినా వాడలానే బెండకాయలా ముదిరిపోవటానికి మూడు పదులు దాటిన అమ్మడనుకున్నావట్రా...'

ఆచారి జోకుకు ఆఫీసులో అందరూ పగలబడి నవ్వారు.

ఆ నవ్వులు సుచరిత గుండెల్లో గునపాల్లా గుచ్చు-కున్నాయి. సుచరిత వినాలనే... విని క్రుళ్ళి క్రుళ్ళి మనసులో ఏడ్వాలనే వాళ్ళలా కుళ్ళు జోకులు పేలుస్తున్నారు. ఎదుటి మనిషి మనసును హింసించి ఆనందించే శాడిస్టు మనస్తత్వం జీర్ణించుకున్న వ్యక్తుల ప్రవర్తన అంతకన్నా భిన్నంగ వుండదు మరి!

మనిషి మారణాయుధాలతో చంపడంకన్నా మాట లతో చంపటం సులువన్న థియరీని ప్రాక్టీసులో పెడుతున్న చదువుకున్న మేధావులు వారు.....

అవును. సుచరిత మూడు పదులు నిండిన అమ్మాయే. కానీ– పెళ్ళి చేసుకోకుండా వుండటం ఆమె ఆదర్శమూకాదు... అభిమతమూ కాదు. బి. ఏ. మొదటి సంవత్సరం నుండే సుచరిత తండ్రి పెళ్ళి సంబంధాల వేటలో దిగనైతే దిగాడు కాని ఫలితాన్ని సాధించలేకపోయాడు. విధి వక్రించి సంబంధాల వేటలోనే ఓ ఆక్సిడెంటుకు బలైపోయాడు. చిన్నప్పుడే తల్లికి దూరమైన సుచరిత– బి. ఏ. పూర్తయ్యేసరికి తండ్రిని కూడా పోగొట్టుకుంది. ఆ తర్వాత సుచరిత బాబాయిలు. పిన్నమ్మలు అతి కష్టం మీద కొన్ని సంబంధాలు తీసుకు రాగలిగారే తప్ప– ఏ సంబంధాన్ని వివాహ వేదిక మీదకు తీసుకు రాలేకపోయారు. ఈ ప్రయత్న పరంపరలోనే మరో నాలుగేళ్ళు గడిచాయి.

విజయవాడలో ఓ ఆఫీసులో క్లర్క్ ఉద్యోగం రావటంతో సుచరిత జీవిత గమనంలో ఓ మార్పు చోటు చేసుకుంది. ఉద్యోగం లేక ముందు కట్నం చాలదనో వంకలు పెట్టిన 'మగ పెళ్ళిధీరులు' యిపుడు క్రొత్త నినాదం చేపట్టారు– 'అమ్మాయి వయసు మరీ ఎక్కువున్నట్లుంటుంది–' అంటూ.

పదహారేళ్ళ యవ్వన జిగి పాతికేళ్ళకుండదు.

పాతికేళ్ళ అందం మూడు పదుల కుండదు.

సుచరిత పెళ్ళి చూపుల తతంగం మరచి అప్పుడే దాదాపు రెండు సంవత్సరాలు కావస్తుంది. ఓ స్నేహితురాలింట్లో ఓ గది అద్దెకు తీసుకుని గుండె దిటవు పరుచుకుని జీవితంతో పోరాడుతోంది.....

సుచరిత కళ్ళెత్తి అందరి వంక ఓసారి చూసింది. ఆ చూపులో కోపంలేదు.... బాధ తప్ప. ఆ చూపులో ఈసడింపూలేదు.... అభ్యర్థన తప్ప.

పదకొండు కొడుతుండగా ఆఫీసరు వచ్చారు.

ఆఫీసరు గదిలోకి పోతూ సుచరిత వంక చూసిన మగచూపుకు ఆమె ఒళ్ళంతా బాధతో, అర్థంకాని భావంతో కుంచించుకు పోయింది. అయినా క్షణాల్లో తమాయించుకుంది.

ప్యూన్ రంగన్న ఆ రోజు వచ్చిన ఉత్తరాలు తీసుకువచ్చాడు. అందులో నుండి సుచరితకు కూడ ఓ కవరందించాడు. ఆ కవరు చూస్తూనే సుచరిత గుండెలు జల్లుమన్నాయి. కవరు మీదున్న దస్తూరి చూసింది. కొత్తగా పరిచయంలేని దస్తూరి. ఇంతకు మునుపు... అలా పరిచయంలేని దస్తూరి గల కవర్లు మోసుకొచ్చిన 'దుర్గంధాన్ని, కుళ్ళును' చూసిన మనసు– ఆ కవరును చించాలా, మానాలా అన్న సంధిగ్ధంలో పడింది. వదిలేస్తే... ఏదైన విలువైన సమాచారం వుందేమోనన్న దిగులు.

సుచరిత కవరు చించి అందమైన గులాబి రంగు కాగితం బయటకు తీసింది. కాగితం నుండి ఖరీదైన సెంటు వాసనలు గుబాళిస్తున్నాయి.

డియర్ సుచరితా!

నిన్ను మనఃస్ఫూర్తిగా ఆరాధించే యెందరిలోనో నేనూ ఒకన్ని అదేం చిత్రమో కాని నీ వయస్సు పెరుగుతున్నా.. రోజు రోజుకూ నీ అందం యినుమడిస్తూనే వుంది. కానీ డియర్! నేను చాలా దురదృష్టవంతుణ్ని కనీసం రెండు సంవత్సరాల క్రిందటయినా నిన్ను చూసి వుంటే అదృష్టమే నాకు కలిగి వుంటే.. నిన్ను యిప్పటికి నా అర్ధాంగి స్థానంలో ఆనందంగా స్వీకరించి యుండేవాడిని ..ప్చ్.. విధి మనకా అదృష్టాన్ని యివ్వలేదు. పోనీ డియర్... జరిగిన దాన్ని గురించి ఆలోచించి బాధ పడటం కంటె వర్తమానంతో రాజీ పడటం మంచిది కదా! నీ అందం.. యవ్వనం యిలా పూరికే అడవిగాచిన వెన్నెల కావటం నాకెంతో బాధగా వుంది అందుకే నిన్ను రా రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్నాను. ఇవ్వాళ సాయంకాలం లీలామహల్ దగ్గరకు వచ్చెయ్. అక్కడే ఈ ప్రేమ పిపాసి తనను నీకు పరిచయం చేసుకుంటాడు హృదయం విప్పి చెప్పుకుంటాడు ఆ తర్వాత. యింకేముంది డియర్. నాకు నువ్వు నీకు నేను ..ఒకే. వస్తావు కదూ

నీ రాకకోసం వెయ్యి కన్నులతో నిరీక్షించు
సుచరితా రాధకుడు

ఉత్తరం పూర్తయ్యేసరికి సుచరిత కళ్ల నిండా కన్నీరు... సుచరితకు తెలుసు ఆ ఉత్తరం వ్రాసినవాళ్ళు బయటివాళ్ళు మాత్రం కారు– తన ఆఫీసు వారేనని. తెలిసి మాత్రం చేయగలిగింది ఏముంది?

సుచరిత జీవితం ఏనాడో అరిటాకయ్యింది. ఇంతకు మునుపు మొదటిసారి అలాటి 'కుళ్ళు ప్రేమ' ఉత్తరం వచ్చినప్పుడు ఆ కోపాన్ని, బాధను, ఆవేశాన్ని, అవమానాన్ని మనసులో దాచుకోలేక ఆఫీసరుకు రిపోర్టిచ్చింది.

అప్పుడు ఆఫీసరు ఆ ఉత్తరాన్ని తాపీగా చదివి పడీ పడీ నవ్వి – సుచరిత కళ్ళలోకి అదోలా చూస్తూ– చూడు సుచరితా! యిది హైస్కూలో, కాలేజో కాదు... ప్రేమ లేఖల గొడవలు పరిశీలించటానికి. అయినా యింత రాద్ధాంతానికి కారణం నీకు పెళ్ళి కాక పోవడమే కదా... ఏళ్ళు మీద పడుతున్నా యింకా కుర్రకారులోనే మొగుళ్ళు దొరకాలంటే కుదురుతుందా.. రెండో పెళ్ళివాడినో మూడో పెళ్ళి వాడినో ట్రై చెయ్యక పోయవా.. పోనీ నేను చూడనా....' మళ్ళీ పడీపడీ నవ్వాడు.

ఎదుటి మనిషి ఏడ్పును చూసి నవ్వే రాక్షసత్వం ..

అందుకే సుచరిత మళ్ళీ మళ్ళీ అలాటి కుళ్ళు వుత్తరాలు వచ్చినా–మౌనంగా చించి పొగులు పెట్టిందే కాని.. ఎవ్వర్నీ పల్లెత్తు మాటనలేదు. ఎవ్వరిమీద ఆఫీసరుగారికి కంప్లెంటు యివ్వలేదు.

సుచరిత ఉత్తరాన్ని స్మరున చించింది.

'అరే సుబ్బూ.. మరి అంత కోపమ్మైతే ఎలారా....' అవధాని.

'అంత కోపమ్మైతే నేనెంత బాధపడతానో తెలుసా–' ఆచారి పాట

వేటకుక్కలు

'సత్యభామకు కోపమొస్తే కృష్ణుడంతటి వాడు ఆ భామ కాళ్ళు పట్టాడట.... ఆ కథ నీకు తెలుసట్రా ఆచారీ....

'ఆ! తెలుసులేవోయ్.... ఎటూ లొంగి వస్తుంది-కదా అని గురుడు కాస్తంత డ్రామా ఆడాడు. అంతమాత్రం ష్యూరిటీ వుంటే–నేను కాళ్ళు పట్టటమే కాదు.... చెప్పు దెబ్బలు కూడా ఆనందంగా తింటా–' సుబ్బు అంటున్నాడు.

జోకు బ్రహ్మాండంగా పేలింది. ఆఫీసునిండా నవ్వులు విరిశాయి. ఆ వెకిలి నవ్వులు సుచరిత మనసును వాడి శూలాల్లా గుచ్చాయి. ఉబకి వస్తున్న దుఃఖాన్ని పళ్ళ బిగువున ఆపుకుంది. వాళ్ళలా పగబట్టిన శత్రువుల్లా సుచరితను ఏడిపించటానికి ఓ కారణముంది.

నాలుగు రోజుల క్రితం లంచ్ సమయంలో –

'హల్లో సుచరితగారూ! లంచ్ బ్రేక్‌లో కూడా పనేనా.... పదండి.. . అలా కాంటీన్‌దాకా సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్ళి టీ తీసుకుందాం ..' సుబ్బు సుచరిత సీటు దగ్గరకు వచ్చి ఆప్యాయత కురిపించాడు.

'థాంక్స్ . . మీరు వెళ్ళండి.... నాకు కాఫీ తాగాలని లేదు....'

'కాఫీమీద అయిష్టమా.... లేక నాతో కలిసి రావటం అయిష్టమా'– అదో రకంగా చూస్తూ అడిగాడు. ఆ చూపుకు సుచరిత మనసు భగ్గుమంది. .

'రెండూనూ....'

'ఆహా'... మరి ఆ రామారావుగాడితో తాగటం యిష్టమన్నమాట....'

'చూడండి సుబ్బరామయ్యగారూ.... నా యిష్టాయిష్టాలలో మీ జోక్యం అనవసరం....' నిర్భయంగా చెప్పింది సుచరిత.

'ఆ జిడ్డు వెధవకంటే నేను తీసిపోయానన్న మాట. .. వాడిమీద అంతగా మోజు పెంచుకోటానికి వాడిలో ఏం చూశావేమిటి–' వ్యంగ్యం.

యూ స్టుపిడ్.... డోన్టాక్ రాట్. .. గెట్ అవే ఫస్ట్.. .' కోపం హద్దుల్ని దాటి ఆడ భుజంగంలా బుసలు కొట్టింది సుచరిత.

'యూ డర్టీ బిచ్.... ఈ సుబ్బు తడాఖేమిటో చూపిస్తాను....' సుబ్బరామయ్య చరచరా వెళ్ళిపొయ్యాడు.

అంతే ! అప్పటినుండి సుబ్బు బృందం సుచరితను సాధ్యమయినంత దారుణంగా ఏడిపించుక తినటం ప్రారంభించారు. వెకిలి జోకులు, డర్టీ కామెంట్సు, బూతు పాటలు విజృంభించాయి.

తప్పదు.. సుచరిత మౌనంగా కనీళ్లతో అన్ని అవమానాల్ని ఎదుర్కొంటోంది....

'సుచరితమ్మగారూ....'

ప్యూన్ రంగన్న పిలుపుతో మనసును సంబాళించుకుంది.

'మీ ఫైలు పని పూర్తి చేసి అయ్యగారికి చూపించి మరీ వెళ్ళమన్నారమ్మా.... అది చాల అర్జంటట....'

సుచరిత గుండెలు గుభేలుమన్నాయి. గడియారం వంక చూసింది. చేస్తున్న పని వేగాన్ని పెంచింది. మనసును, మెదడును కేంద్రీకరించింది.

గడియారం ఐదు గంటలు కొట్టింది. ఒక్కొక్కరే పనులు ముగించి వెళ్ళిపొయ్యారు. ఆ సెక్షన్‌లో మిగిలింది సుచరిత, ఆఫీసరు యిద్దరే.. మరో అర గంట అదనంగా పని చేసి ఫైలు పూర్తి చేసి ఆఫీసరు గదిలోకి తీసుకెళ్ళింది.

'కూర్చో....'

సుచరిత కూర్చోలేదు. ఆఫీసరు తలెత్తి ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు. ఆ చూపుల భావం సుచరిత కర్థమయ్యింది. అయితేనేం....?!

'ఫర్వాలేదు కూర్చో.... నీతో ఓ ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి....'

అదిరే గుండెలను, చెదిరే మనసును కుదుటపరుచుకుంటూ – ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టుగా కూర్చుంది.

'నీ కొలీగ్స్ నిన్ను టీజ్ చెయ్యటంలో మరీ విజృంభించినట్టుంది–ఔనా–'

సుచరిత తలూపింది. వెంటనే ఆఫీసరు పగలబడి నవ్వాడు.

'ఓహ్.... సుచరితా! ఐ పిటీ యూ... అయినా నీకో మాట చెప్పాలి.... పంట కొచ్చిన చేనుకు కంచె కాపు ఎంతవసరమో–వయసొచ్చిన ఆడ పిల్లకు ఓ మగ రక్షణ కూడా అంతే అవసరం.... అవునా....'

సుచరితకు మళ్ళీ తలూపక తప్పలేదు.

'ఇఫ్ యు డోన్ట్ మైండ్.... నేనో మాట చెప్పనా..... నీ కెప్పుడో మూడు పదులు దాటాయి కాబట్టి.... యిహ పెళ్ళయ్యే యోగం వుండదు. ఇలా పెళ్ళి లేకుండా.... మగ రక్షణ లేకుండా నీవు వున్నన్నాళ్ళు ఈ తోడేళ్ళు వెంట పడుతూనే వుంటాయి..... అందుకోసం...'

సుచరిత తలెత్తటంతో ఆఫీసరు ఒక్షణం ఆగాడు.

'నీకు మగ రక్షణ నేనిస్తాను'

సుచరిత రక్తం కోపంతో మరుగుతోంది.

అయినా అతి కష్టం మీద తమాయించుకుంటోంది.

'అంటే ... మీకు పెళ్ళయింది కాబట్టి.... నన్ను ఉంచుకుంటారన్న మాట....' చివరిపదం వత్తి పలికింది.

'పెళ్ళి కాకుంటే తప్పకుండా చేసుకునుండేవాన్ని.. .'

సుచరిత ఆఫీసరుకేసి కనీళ్ళతో సూటిగా చూసింది యాభై ఏళ్ళు దగ్గర పడుతున్న ఆ ఆఫీసరులో యిపుడు సుచరితకు కనబడుతున్నది అతని పదవి, హోదా, వయసుకాదు– కేవలం 'మగ బుద్ధి'–

ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం

6-3-645, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్ - 500482

బి.ఎ.;బి.కామ్. కోర్సులలో ప్రవేశానికి అర్హత పరీక్ష

★ **అర్హతలు :** అభ్యర్థులు ఎటువంటి విద్యార్హతలు లేకపోయినా బి.ఎ., బి.కామ్., కోర్సు (1985)లో ప్రవేశానికి అర్హులు. ఈ కోర్సులలో ప్రవేశం పొందగోరేవారు 1985 జూన్ 1వ తేదీ నాటికి 2 ఏళ్ళ వయసు పూర్తి అయి ఉండాలి. ఈ విశ్వవిద్యాలయం నిర్వహించే అర్హత పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత పొందాలి.

★ **అర్హత పరీక్ష జరిగే తేదీ, సమయం, స్థలం :** 1985 మే 26 న ఉదయం 10 గంటల నుంచి మధ్యాహ్నం 1 గంట వరకు ఇంగ్లీషు, తెలుగు మీడియంలలో అర్హత పరీక్ష నిర్వహింపబడుతుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ఎంపిక చేసిన అన్ని జిల్లా కేంద్రాలలోను, జంట నగరాంలోను, అవసరమైతే రాష్ట్రం వెలుపలకూడా ఈ పరీక్ష నిర్వహింప బడుతుంది.

★ **దరఖాస్తుఫారం పొందడం ఎలా ? :** రిజిస్ట్రార్ ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం పేర 5 రూపాయల ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డర్‌నుగాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని తీసుకొని స్పెషల్ ఆఫీసర్ (పరీక్షలు & ప్రవేశాలు) ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయము, 8-3-952/10/2/1 శ్రీనగర్ కాలనీరోడ్, పంజగుట్ట, హైదరాబాద్-500016 చిరునామాకుస్వయంగా వెళ్ళి దరఖాస్తుఫారం, ప్రాస్పెక్టస్ పొందవచ్చు.

లే దా

ఈ అయిదు రూపాయల ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డర్‌ను గాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని తీసుకొని రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లా కేంద్రాలలోను, జంట నగరాలలోను ఏర్పాటైన విశ్వ విద్యాలయ అధ్యయన కేంద్రాలలో ఏ ఒక్కదానినైనా స్వయంగా వెళ్ళి పొంద వచ్చు. దరఖాస్తు ఫారాలు, ప్రాస్పెక్టస్‌లు విక్రయిస్తున్న అధ్యయన కేంద్రాలు ఇవి :

ఆదిలాబాద్, అనంతపూర్, కడప, ఏలూరు, గుంటూరు, కరీంనగర్, ఖమ్మం, కర్నూలు, మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ, నెల్లూరు, నిజామాబాద్. ఒంగోలు, రాజమండ్రి, సిద్ధిపేట, శ్రీకాకుళం, తిరుపతి, విజయవాడ, వికారాబాద్, విశాఖపట్నం, విజయనగరం, వరంగల్, హైదరాబాద్, సికింద్రాబాద్.

లే దా

కావాలనుకుంటే అభ్యర్థులు పోస్ట్ ద్వారా కూడా దరఖాస్తుఫారం, ప్రాస్పెక్టస్ పొందవచ్చు. రిజిస్ట్రార్, ఆంధ్రప్రదేశ్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయంపేర 10 రూపాయలు ఇండియన్ పోస్టర్ ఆర్డర్‌నుగాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టునుగాని పొంది పైన పేర్కొన్న స్పెషల్ ఆఫీసర్ (పరీక్షలు & ప్రవేశాలు) చిరునామాకు పంపి తెప్పించుకోవచ్చు.

★ **దరఖాస్తు ఫారాలు పొందడానికి పొడిగించబడిన తేదీ : 15-3-1985**

★ **పూర్తి చేసిన దరఖాస్తు ఫారాలు స్వీకరించడానికి సవరించిన తేదీ : 23-3-1985**

★ **బి.ఎ., బి.కామ్., బి.యస్.సి. కోర్సులలో నేరుగా ప్రవేశం :** ఇంటర్‌మీడియట్ లేదా దానికి సమానమైన విద్యార్హతలు కలిగిన అభ్యర్థులను డిగ్రీ కోర్సులలో నేరుగా చేర్చుకునేందుకు నోటిఫికేషన్ ప్రత్యేకంగా జారీ అవుతుంది. వారు అర్హత పరీక్షలకు హాజరు కావాల్సిన అవసరం లేదు.

★ **బోధనా విధానం :** బి.ఎ., బి.కామ్., బి.యస్‌సి. కోర్సులలో చేరే విద్యార్థులు బోధనా భాష తెలుగు, ఇంగ్లీషులలో ఏదో ఒక్కటి ఎన్నుకోవాల్సి ఉంటుంది. పోస్టల్ కరస్పాండెన్స్ కాంట్రాక్టు ట్యుటోరియల్ ప్రోగ్రాములు. ఆడియో, విజువల్ ప్రోగ్రాములు (రేడియో, ఆడియో కేసెట్లు, వీడియో టేపులు) వేనని పాఠశాలల ద్వారా బోధన నిర్వహింపబడు తుంది. ఈ కార్యక్రమాలు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ప్రతి జిల్లా ప్రధాన కేంద్రాలలోను, హైద్రాబాద్, సికింద్రాబాద్ జంట నగరాలలోను ఉన్న విశ్వవిద్యాలయ అధ్యయన కేంద్రాలలో నిర్వహింపబడ్తాయి.

(సం) రిజిస్ట్రార్.

వేటకుక్కలు

కుర్చీలో నుండి ఒక్కసారిగా లేచి గది దాటింది.

'సుచరితా! నో హర్రీ... తీరిగ్గా ఆలోచించుకొనే నీ నిర్ణయాన్ని తెలియజెయ్యి-'

తన కొలీగ్స్‌లోని కుళ్ళు బుద్ధికి, ఆఫీసరు బుద్ధికి ఎలాటి తేడా కనపడలేదు సుచరితకు.... అందరూ మగ తొడేళ్ళే అంతా వేట కుక్కలే....

బస్టాండ్-

ఎప్పటిలానే రద్దీగా వుంది. ఎంతకూ రాని సిటీ బస్ కోసం సుచరిత నిరీక్షిస్తోంది-తనను అదే పనిగా వెంటాడుతున్న కళ్ల తాకిడి నుంచి తప్పించుకోటానికి. .. కాస్తంత దూరంగా నుంచుంది.

నువ్వు ఎదురు చూచే బస్సు ఓ జీవితకాలం లేటన్నాడు ఓ కవి-' తనే ఆ కవి నన్నంత ధీమాగా అన్నాడు ఓ బెల్‌బాటమ్ స్టూడెంట్.

'అలాగే నువ్వెదురు చూచే పెళ్ళి కొడుకు మూడు పదులు దాటినాసరే రాడని ఓ రచయిత్రి చెప్పింది లేవోయ్-' మరో గాగుల్స్ విసురు.

బస్సు వచ్చింది.

రద్దీ-

ఆ రద్దీలో కావాలనే స్టూడెంట్సు సుచరితను బలంగా రాసుకుంటూ బస్సెక్కారు. అప్పటికే క్రిక్కిరిసిన బస్సులో ఆడా, మగా తేడా ఏమిటి....

సుచరిత కటూ యిటూ డేగ చూపులతో 'పురుష పుంగవులు'- . సభ్యత, సంస్కారం ఈ నాగరిక సమాజానికి అర్థం తెలియని పదాలవుతున్నాయి రోజు రోజుకూ. అలాటి సన్నివేశాలు, వెకిలి చేష్టలు, కుళ్ళు చూపులు, కారుకూతలు

మానవ నాగరికతా పరిణామాన్ని వెక్కిరిస్తుంటాయి.

'ఇంకా ఎన్నాళ్ళురా ఈ ఒంటరి జీవితం'

'ఎన్నాళ్ళు కాదురా.... ఎన్నేళ్లని అడుగు-'

'అడగట మెందుకురా... శుభ్రంగా తెలుస్తూనే వుంది.... మూడని-'

'ఏమిటి....మూడేనా.... ఒకట్లా....?'

'కాదు. ముచ్చటగా మూడు పదులే-'

నడుస్తున్న బస్సులో పరిమళిస్తున్న మేధావివర్గ సంస్కారం-!

అన్నీ వినపడుతున్నా-ఏమీ వినపడునట్లు - తనకు సంబంధంలేని విషయమయినట్లు బయటకు చూస్తూ నిలుచుంది సుచరిత-లోపల మండుతున్న మనసును మౌనంగా చల్లార్చుకుంటూ.

తప్పదు. ఉడుక్కుంటే ఎదుటి వ్యక్తులు విజృంభించటం తప్ప వినిపించుకోవటం-సిగ్గు పడటం వుండదని సుచరిత అనుభవ రీత్యా ఏనాడో గ్రహించింది.

అందుకే మౌనం-సహనం-నిర్లిప్తత-

సుచరిత తన స్టేజిలో బస్సు దిగింది. మనసునిండా దిగులు-చెవుల్లో ఆఫీసు కొలీగ్స్ మాటలు-ఆఫీసరు మాటలు- స్టూడెంట్స్ విసుర్లు యింకా యింకా చెవుల్లో ప్రతి ధ్వనిస్తూనే వున్నాయి. ఉదయం వచ్చిన కుళ్ళు లేఖలోని వాక్యాలు పదే పదే మనసును గుచ్చుతున్నాయి.

సుచరిత అద్దె కుంటున్న గది- తన స్నేహితురాలు వందన యింట్లోనే ఓ ప్రక్కగా వుంది. సుచరిత మనసును అర్థం చేసుకునే మనిషి ఈ ప్రపంచంలో వందన ఒక్కతే. బయటి వాతావరణం మనసు నెంత బాధించినా - సుచరిత కొంత ప్రశాంతత ననుభవించేది తన గదిలో నే - ఏకాంతంలో నే.

సుచరిత కాఫీ తాగి వంట పనిలో లీనమయ్యింది

గదికి వచ్చి అర గంటయినా వందన యింకా అటుకేసి రాకపోవటం సుచరితకు ఆశ్చర్యంగా వుంది. పైగా యింట్లో వందన కాని - పిల్లలు కాని కన్పించనేలేదు.

సహజంగా వందన యిల్లు కదలదు. ఒకవేళ బయటకు వెళ్ళటమంటూ జరిగితే సుచరితతో కలిసే వెడుతుంది.

ఇటీవల విజయవాడలోని తుమ్మలపల్లి కళా క్షేత్రంలో కళారంజని ఆధ్వర్యాన బి. హెచ్. వై. శర్మగారిచే జరుపబడిన క్షీర సాగర మధనం నృత్య నాటకంలో విష్ణుమూర్తి పాత్రధారిణి చి. వెల్లంకి అర్పిత.

గేటు బయట స్కూటర్ ఆగింది వందన భర్త రాఘవ దిగాడు

'ఏమంత . రాఘవగారు. . వందన, పిల్లలు కనబడరేం-?'

'ఓహో! మీకు తెలియదుకదా ... వందన అమ్మమ్మ గారికి సీరియస్‌గా వుందని టెలిగ్రాం వచ్చింది మూడింటికి. వెంటనే పిల్లలతో బయలుదేరి వెళ్ళింది అవసరమయితే నేను రాత్రికి గాని... మార్నింగ్ కాని వెడతాను-'

'అయ్యో - అలాగా....'

రాఘవ తన పోర్షన్‌లోకి వెళ్ళిపొయ్యాడు ఒకరి విషయంలో అనవసరంగా జోక్యం చేసుకోటం రాఘవ వ్యక్తిత్వానికి వ్యతిరేకం. వందన - పిల్లలు - ఆఫీసు తప్ప మరో ప్రపంచం తెలియని వ్యక్తి రాఘవ.

రాత్రి పొద్దు పోయేవరకు సుచరిత ఏదో నవల చదువుకుంది. అదే పనిగా మనసునిండా ముసురుకొని చికాకు పరిచే ఆలోచనల నుండి తప్పుకోటానికి చదువుకోటం అలవరచుకుంది సుచరిత

టక్.... టక్.. టక్....

తలుపు తడుతున్న శబ్దానికి సుచరితకు నిద్రాభంగమయ్యింది.

'యింత రాత్రివేళ తలుపు తడుతున్నది ఎవరా....??' గుండెలు భయంతో గుబగుబలాడాయి.

మళ్ళీ తలుపు చప్పుడు - మొదటిసారి కన్నా బలంగా....

'ఎ...వ...రూ....' శక్తినంతా కూడదీసుకుని అడిగింది.

'నేనండి.... రా...ఘ...వను. వందన నుండి మళ్ళీ టెలిగ్రాం వచ్చింది..... రాఘవ ఏదో ఆందోళనగా చెపుతున్నాడు.

అంత భయంలోనూ సుచరిత వినగలిగింది రెండే మాటలు.... వందన.... టెలిగ్రాం...

వెంటనే తలుపు తెరిచింది.

తెరుచుకున్న తలుపులగుండా రివ్వున లోపలికి దూసుక వచ్చాడు రాఘవ.

సుచరిత ఊహించనంత వేగంగా తలుపు మూసి-గట్టిగా కౌగలించుకున్నాడు. సుచరితకు ఆ షాక్ నుండి తెరుకోవటానికి కొన్ని క్షణాలు పట్టింది.... అంతే! రాఘవను దూరంగా తోసింది.

'రాఘవగారూ.... యిదేమిటి.... దయచేసి బయటకు వెళ్ళండి' సుచరిత ఆడ పులిలా గర్జించింది.

'సుచరితా! నిన్ను.... నిన్ను.... మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను. ప్లీజ్.... నా కోరిక కాదనకు... మన సంగతి వందనకు తెలియకుండా..... నేను జాగ్రత్త పడతాను.... ప్లీజ్....'

రాఘవ!!

ఇతడూ అందరు వల్లిసున్న పైత్యాన్నే వల్లిస్తు

న్నాడు అందరూ కోరుకుంటున్నదే కోరుకుంటు న్నాడు

కారణం ...?

అందరిలోనూ వున్న 'మగ బుద్ధే' రాఘవలోనూ వుంది.

అందరిలో నున్న 'తోడేలు మనస్తత్వం' రాఘవలోనూ వుంది–

'మిస్టర్ రాఘవ. ప్లీజ్ గెటవుట్. మర్యాదగా వెళ్ళకపోతే అరిచి గోల చేస్తాను. మంచనలాటి ఉత్తమ ఇల్లాలికి భర్తవై యుండి కూడా యింత దారుణంగా ప్రవర్తించటం మీ నీచత్వాన్ని చెప్తోంది ... వెంటనే వెళ్ళిపోకపోతే... కేకలేస్తా– .

రాఘవ కసిగా చూస్తూ – వేట చేజారిన తోడేలులా గుర్రుగా వెళ్లాడు.

సుచరిత తలుపు వేసుకొని గుండెల నిండా గాలి పీల్చుకుంది. ఇంతవరకు ఎదిరించిన శక్తి ఒక్కసారిగా అదృశ్యమయ్యింది. మంచంపైబడి పొగిలి పొగిలి ఏడ్చింది. తర తరాల పురుషాధిక్యతకు కనలి కనలి రోధించింది. యుగ యుగాల స్త్రీల వేదనలా కుళ్లి కుళ్లి విలపించింది.

ఈ కుళ్ళిన సమాజంలో ఒంటరి స్త్రీ ఎలా బతకాలి?

వయసు దాటుతున్నా పెళ్ళికాని కన్యల గతేమిటి??

అనుక్షణం మాటలతో చూపులతో ప్రదర్శనతో నరక యాతనలకు గురి చేస్తున్న ఈ దుష్ట వ్యవస్థలో ఒంటరి స్త్రీ మనుగడ ఎలా???

సుచరిత కన్నీళ్లతో రాత్రంతా ఆలోచించింది

తెల తెలవారుతుండగా.. సన్నని వెలుగు రేఖలా ఓ ఆలోచన సుచరిత మస్తిష్కంలో మెదిలింది

★ ★ ★ ★

ఇప్పుడు సుచరిత ఉద్యోగ రీత్యా వుంటున్న ప్రాంతం– ఆమె పుట్టి పెరిగిన ప్రాంతానికి కొన్ని వందల కిలో మీటర్ల దూరం–

బోసిపోయిన సుచరిత మెడలో నల్ల పూసలు మెరుస్తున్నా యిప్పుడు ఆమె ఏకాంత జీవితానికి ఓ రెండు సంవత్సరాల పసిపాప తోడైందిప్పుడు. సుచరిత భర్త దూరంగా సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో పని చేస్తున్న ఓ మిలటరీ ఆఫీసరు

కానీ–

పెళ్ళి కాని ఒంటరి స్త్రీల అందాల్ని కళ్లతోనే కొరుక్కుతినే 'మగ తోడేళ్లకు' సుచరితకు పెళ్ళి కాలేదని, 'మెడలో మెరిసే నల్ల పూసలు 'మగ చూపుల' నుండి రక్షణ కని, రెండేళ్ల పాప సుచరిత పెంచుకున్న అనాథ బాలికని, మిలటరీ ఆఫీసరు భర్త ఓ అందమైన అబద్ధమని – తెలియదు పాపం!

గత సుచరిత జీవితం కంటె – ఆపద్ధర్మ అబద్ధాన్ని ఆశ్రయించిన నేటి సుచరిత జీవితం కొన్ని వందల రెట్లు ప్రశాంతంగా వుంది.

'వేట కుక్కల' మొరుగులు ఎంతో దూరమయ్యాయి. □

(గత సంచిక తరువాయి)

"నీకెన్నిసార్లు చెప్పాను ఆమెతో మాట్లాడవద్దని. నా మాట వినకుండా ఆమెతో షికార్లుగూడా మొదలుపెట్టావు." అనిత గేటు దాటి లోపలికి రాగానే ప్రక్కింట్లో నుండి పెద్దగా మాటలు వినిపించాయి.

ఆ గొంతు కరుణ తల్లి పార్వతమ్మదని తెలుసు.

"ఎందుకమ్మా అంత పెద్దగా అరుస్తావు?" విసుగ్గా అంది కరుణ. అనిత వింటుందేమోనని ఆమె భయం. తల్లి చిన్నగా చెప్పాలనుకున్నా కోపం స్వరాన్ని అధీనంలో వుంచినట్లు లేదు.

"నేను అరవడమే వినిపిస్తుందే నీకు. నలుగురు అనుకొనే మాటలు నీకెలా తెలుస్తాయి? ఆమెతో నువ్విలాగే తిరిగితే నన్ను అనిపోతారందరు. ఆమెకేం? ఆమె బాగానే వుంటుంది. చేసేవి చేస్తూ పైకి ఏడుస్తుంది."

"అమ్మా...." వారింపుగా అంది కరుణ.

"ఆంటీ గురించి తెలిసీ మనంఅలా మాట్లాడకూడదమ్మా."

"ఏమిటి మనకు తెలిసింది? ప్రక్కనే వుంటూ మొద్దుల్లా చూస్తున్నాము. పేపర్లో వచ్చేవరకు నిజం మనకు తెలియదు..."పార్వతమ్మ కూతుర్ని కోప్పడు తున్నట్లేవున్నా తను వినాలనే పెద్దగా మాట్లాడుతోందని గ్రహించి పరుగున లోపలికి వెళ్ళింది అనిత.

"తనా మాటలు వినలేదు" సోఫాలో కూర్చుంది.

గుండెలో సన్నని మంట....

ఇన్నాళ్ళుగా తన గురించి ఎవరేమనుకుంటున్నా, వ్రాసుకుంటున్నా కలగని బాధ....

"తల్లికి ఇష్టం లేకున్నా కరుణ తనను చూసేందుకు వస్తోందిన్ని రోజులు.... ఆ పిల్లకు తనమీదెంత అభిమానం." కండ్లలో నీళ్ళు నిలిచాయి.

"లోకంలో అందరూ కరుణలే వుంటే తనకీ బాధ వుండదు. కాని కరుణ తల్లే కరుణలా ఆలోచించడం లేదు. తనను సంఘానికి చీడ పురుగులా భావిస్తోంది. అనితకు అప్పుడు ఆలోచన వచ్చింది. పార్వతమ్మ తనతో ఇదివరకులా మాట్లాడటం లేదని...

"పార్వతమ్మ తనతో బాగా మాట్లాడేది. తన గురించి పేపర్లో వచ్చాక

జరిగిన కథ – 8: అనిత విధవైనా ఆమెను ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకొంటాడు విజయ్. అనిత మేనత్త కొడుకు రమేష్ వల్ల వాళ్ళిద్దరి మధ్య అపోహలు తలెత్తాయి. ఆఖరికి అనిత విజయ్‌ను వదిలేసి తండ్రి దగ్గరకు వచ్చేసింది. అనిత తండ్రి యాక్సిడెంటులో మరణించారు. అనిత, విజయ్‌ల మేరేజ్ డే నాడే ఎవరో "ప్రముఖ రచయిత్రి అనితాదేవి అసలు రూపం" అని పేపర్లో వేయిస్తే ఆపని విజయే చేసి ఉంటాడని అతడిని నిలదీసి అడుగుతుంది అనిత. మ్యారేజ్ డే నాడే పేపరులో ఇలాటి వార్త రావడం చూసి అనిత ఎంత బాధ పడుతోందో అని తన స్నేహితులతో అంటాడు విజయ్. అతనికి ఇప్పటికీ భార్య అంటె అమితమైన ప్రేమ. అనిత ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చింది. అనిత బాధ చూడలేని విజయ్ ఆమెను చక్రపురానికి పంపిస్తే బాగుంటుందని మిత్రుల దగ్గర అంటాడు.

అందరిలా ఒకసారి వచ్చి వెళ్ళడం తప్ప మళ్ళీ రాలేదు. కూతుర్ని గూడా రావద్దంటోంది." ప్రపంచమే మారిపోయినట్లుగా అనిపిస్తోంది అనితకు.

తను వుద్యోగానికి రిజైన్ చేసి ఇంటికి వచ్చిన ఈ ఇరవై రోజులలో వీధి వైపు గూడా చూడలేదు.

దిగులుగా గదిలో కూర్చుని కాలం గడుపుతోంది. బాధ ఎక్కువైనపుడు కన్నీరు వరదలౌతోంది.

"ఏమిటి ఆంటీ, మామూలు మనుషుల్లా డీలాపడిపోయారు?" అంటూ ఆ బాధను వుపశమింప చేసేది కరుణ.

"మీరిలాగే వుంటే అందరింకా ఏవేవో అనుకుంటారు. మీరు పూర్వపు అనితాదేవి కావాలి..రచనలు చెయ్యాలి."

అనిత శుష్కహాసం చేసింది.

"లేదమ్మా ఆ అనిత చచ్చిపోయింది. ఈ అనితకు బాధ, దుఃఖం తప్ప ఏమీ తెలియదు."

"ఆ బాధలో ఆవేశం వుంటుంది. ఆ ఆవేశం మీ మెదడుకు పదును పెడుతుంది. ఆ పదును మీ కలాన్ని పరుగులు తీయిస్తుంది. ఆంటీ ప్లీజ్, మీరీ నాలుగ్గోడల మధ్య నుండి బైటికి రండి. ఆ విశాల ప్రపంచం మీలో బాధను తీసేస్తుంది. మీకు కొత్త వుత్సాహాన్నిస్తుంది. ఆ వుత్సాహమే మీమీద వచ్చిన నిందను తొలగించుకొనేలా చేస్తుంది." అన్న కరుణ మాటల్లో ఆమె తన కోసం ఎంత ఆరాటపడుతుందో అర్థం అయింది అనితకు.

ఆమె కోరినట్లుగా ఆమెతో టాంక్‌బండ్‌కు వెళ్ళింది.

కరుణవాళ్ళు మూడేళ్ల క్రిందట ప్రక్కింట్లో అద్దెకు వచ్చారు. కరుణ బి. ఏ. ఫస్ట్ ఇయర్ చదువుతుండేది అప్పుడు.అర్థం కాని పాఠాలు చెప్పించుకొనేందుకు రావడం.... తన రచనలు చదివి ముచ్చటించడంతో తనకు బాగా దగ్గరయింది." ఆలోచిస్తున్న అనిత ఎవరో వస్తున్న అడుగుల శబ్దం వినిపించి వెలుపలికి చూసింది.

"అనితాదేవి గారూ ... " లోపలికి వస్తున్న వ్యక్తిని చూసి "మీరా?" కోపంగా అంది అనిత.

"ఏమిటలా అంటున్నారు?" నవ్వాడు సుధాకర్.

"నేను రాగూడదా?"

అనిత మాట్లాడలేదు. ఆ చూపుల్లో కోపం అలాగే వుంది.

అదేం చూడని వాడిలా ఆమెకు ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సుధాకర్.

"నేను మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలని వచ్చాను."

"మీరు మాట్లాడేదేమిటో నాకు తెలుసు."

మళ్ళీ నవ్వాడు సుధాకర్. "మీకు తెలియదు."

"మిస్టర్ సుధాకర్! మీరు మాటలతో మరపించో, బెదరించో నన్ను విజయ్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాలను కుంటున్నారు."

"నో" గంభీరంగా అన్నాడు సుధాకర్.

" అది మీ వ్యక్తిగత విషయం అందులో నేను జోక్యం కలిగించుకోను. అలా కలిగించుకోవాలనుకుంటే ఎప్పుడో మీదగ్గరికి వచ్చేవాడ్ని......" తను కాని, భార్గవ కాని ఆమెతో ఏదైనా చెప్తే అలా అంటుందనే సుధాకర్ ఆమె దగ్గరికి రాలేదింతవరకు. భార్గవ వెళతానన్నా ఆమెకు కోపం వస్తుందే తప్ప ప్రయోజనం వుండదని చెప్పాడు.

అతడి మాటలు వినగానే అనిత కోపం సగ్రున జారిపోయింది.

"క్షమించండి . తొందర పాటుతో మిమ్మల్ని నొప్పించాను.'

"నెవర్ మైండ్ నేనేం బాధ పడడం లేదు. అయినా మీరు బాధపడే మాట ఏమన్నారిప్పుడు? మీ స్థితి మీకు అలాంటి అనుమానం కలిగిస్తుందని నాకు తెలుసు "

" అలా అనుమానాలతో మీ లాంటి వారిని గూడా దూరం చేసుకుంటానేమో సుధాకర్ గారూ....."అంది అనిత.

"మీకాభయం అక్కర్లేదు. నేను మీమీదో బాధ్యత పెట్టాలని వచ్చాను. కాదనకండి."

"ఏమిటది?" అడిగింది అనిత.

"మీరు మమ్మల్ని క్యాంపులు నిర్వహించి ప్రజాసేవ చెయ్యమన్నారు. చక్రపురంతోనే ఆ సేవా కార్యక్రమం మొదలవ్వాలన్నారు. అలాగే చేశాము. ఆ ఊర్లోనే మరో వుపయోగకరమైన పని చెయ్యబోతున్నాము ."

.. ఆసక్తిగా వింటోంది అనిత

"ఏం చెయ్యాలనుకుంటున్నారు?"

"ఆ ఊర్లో పిల్లలకు సక్రమ శిక్షణ ఇచ్చే స్కూలు లేదు. అందుకే పిల్లలకు పెద్దలకు గూడా స్కూలు పెట్టాలనుకున్నాము. మా ఆలోచనే రోజీ క్లబ్ వారికి గూడా వచ్చింది. పరిసర గ్రామాలను వృద్ధిలోకి తేవాలని వారి ఆశయమట." విజయ్ తనను ఇక్కడికి పంపించాడన్న అనుమానం రాకుండా చెప్పాడు. విజయ్ అనితను చక్రపురంలో వుంచాలన్న తర్వాత తనే వెళ్ళి రోజీ క్లబ్‌వాళ్ళతో మాట్లాడాడు. వాళ్ళు సహకరిస్తామని హామీ ఇచ్చారు.

"మీరు చెయ్యాలనుకున్నది చేసేస్తున్నారు. నేను చేసేదేముంది?" అంది అనిత

"మీరు చెయ్యాల్సింది చాలావుంది. అందుకే మీదగ్గరికి వచ్చాను."

"నేనా. . ."

"ఎందుకంత ఆశ్చర్యంగా అడుగుతున్నారు? మీరు వుద్యోగానికి రిజైన్ చేశారని విన్నాను దీనికోసమే చేశారన్నట్లుగా సంతోషపడ్డాను."

నేను వుద్యోగానికి రిజైన్ చెయ్యాలనుకోలేదు. .." అనిత ఏదో చెప్పబోతుంటే "మీరెందుకు చేసినా ఈ పని చెయ్యక తప్పదు." అన్నాడు సుధాకర్.

"నేను ఏ వ్యాపకం పెట్టుకోదలచలేదు.

"అలా అనకండి. మీకా ఊరంటే అభిమానమని మా ప్రయత్నంలో పాలు పంచుకుంటారని అందరికీ చెప్పాను."

"సుధాకర్, మీకు తెలియదు చదువుకొని ఆలోచించ గలవారే నన్నర్థం చేసుకోలేదు

పసిడి[illegible]

మరలా అనుకోకండి. గతం మరచిపోండి. ఇక అంతా ఆనందమే మిమ్మల్ని కలత పరిచిన ఈ మనుషులకు దూరంగా మీ కిష్టమైన ప్రదేశంలో వుండండి. మీ వల్ల వాళ్ళకూ మేలు జరుగుతుంది."

పార్వతమ్మ మాటలు వినకుండావుంటే అనిత అతడి అభ్యర్థన త్రోసి పుచ్చేదేమో!

'ఆమెలా తన నెందరు అసహ్యించుకుంటున్నారో .. తనిక ఇక్కడ వుండలేదు సుధాకర్ చెప్పినట్లు ఊరు మారాలి......' విజయ్ చేస్తున్నదేం లేదు కాబట్టి అంగీకరించింది.

'రమేష్‌ను రావద్దన్నా తనెలావుందో నన్న ఆత్రంతో నిలవలేక మొన్న వచ్చాడు అతడు అప్పుడప్పుడు రాకుండా వుండలేడు. తను ఎప్పుడూ అతడికి రావద్దని గట్టిగా చెప్పలేదు. చక్రపురం వెళ్ళడమే మంచిదనిపించిందామెకు.

అక్కడ ఆమె వుండేందుకు అన్ని వసతులు ఏర్పరుస్తానని చెప్పాడు సుధాకర్.

★ ★ ★ ★ ★

అనితకు చక్రపురంలో అడుగు పెట్టగానే పాతజీవితానికి తెర పడినట్లుగా అనిపించింది.

'ఆ మనుషులకు దూరంగా వచ్చేసింది. తన గురించి అడిగే వారు లేరిక్కడ..... సుధాకర్ ఇల్లు చూపిస్తున్నా చూడటం లేదు.

'ఇల్లెలావుంటేనేం? తనకు మార్పు అవసరం. అది జరుగుతోంది.

ప్రశాంతంగా వుంటే మీ రచనలు నిరాటంకంగా సాగుతాయని ఇక్కడ ఇల్లు తీసుకున్నాను" పెరట్లోకి వచ్చి మొక్కలు చూపిస్తూ అన్నాడు. ఆ ఇంటి దగ్గర చెప్పుకోదగినన్ని ఇళ్ళు లేవు.

రచనలు... నవ్వింది అనిత. ఆ నవ్వులో జీవంలేదు.

నేనింకా వ్రాయగలననే అనుకుంటున్నారా?'

ఇది వరకు నన్నా బాగా వ్రాయగలరను కుంటున్నాను.

ఎలా?

ఆవేశం, ఆవేదన కలానికి బలం ఇస్తాయంటారు.'

నావిషయంలో అది జరగలేదు. నిరుత్సాహమే మిగిల్చాయి

మనసును బట్టి ఏదైనా.. మీరు నిరుత్సాహాన్ని దరికి చేరనివ్వకూడదనుకోండి

అనుకుంటే ఆగుతుందా?'

ప్రయత్నించడం మనిషి ధర్మం

నేను విజయ్‌ను చేసుకోకుండా వుంటే..

'అనితాదేవీ .. ఆ సంభాషణ ఇష్టం లేదన్నట్లుగా అన్నాడు.

ఓహో, మరచాను. విజయ్ మీ ప్రాణస్నేహితుడు గదూ' అనిత గొంతులో కోపం తొంగి చూసింది.

మీరు విజయ్ నేమైనా అంటే భరించ లేనని కాదు మిమ్మల్ని ఆ విషయం మాట్లాడవద్దన్నది. మీరు గతాన్ని తలుచుకొని జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేసుకోకూడదని. కాలం వెనక్కు తిరగదు మనం అలాగే ముందుకు సాగుదాము '

అనిత ఏం మాట్లాడ లేక పోయింది.

'అతడు తన గురించి ఎంత ఆలోచిస్తున్నాడు ... తను అతడ్ని అర్థం చేసుకోలేదు.

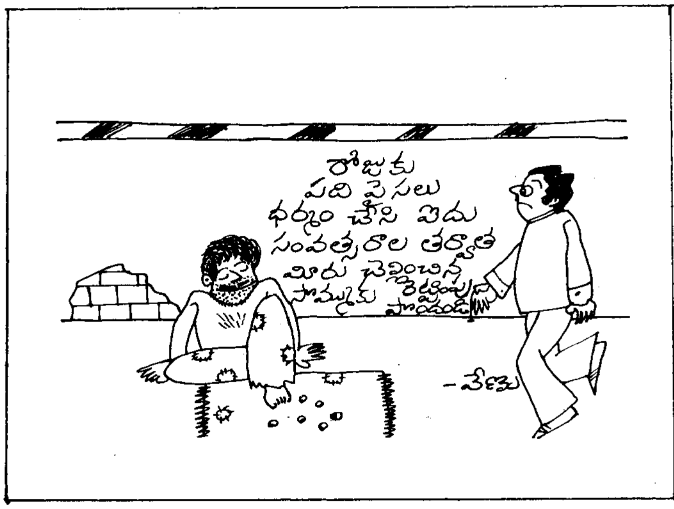
ఆమెను చూస్తుంటే జాలేసింది సుధాకర్‌కు.

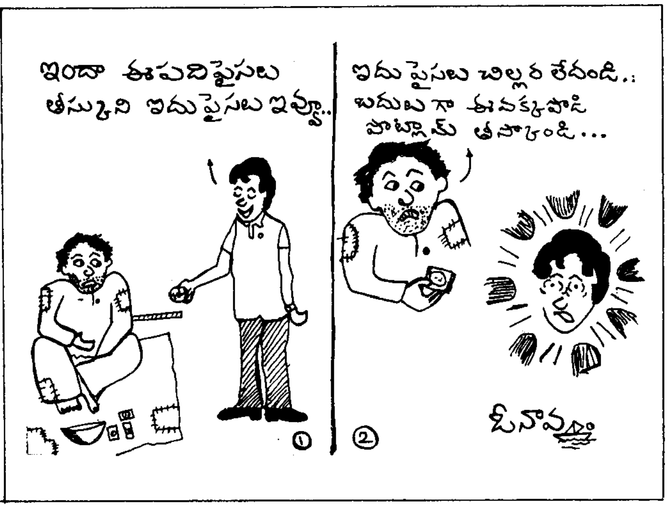
ఎంతో ఆలోచనా శక్తి గల ఆమె తనను తాను తెలుసుకోలేక పోతోంది తను తప్పు చేశానన్న ఆలోచనే విజయ్‌ను అపార్థం చేసుకొనేట్లు చేసిందని ఆమెకెప్పుడు తెలుస్తుంది?' ఆమాట ఆమెతో అనాలంటే భయమనిపించింది 'విజయ్ అలా చెప్పాడనుకుంటుందామె

ఆరోజు సాయంత్రమే చిన్న ఫంక్షన్ ఏర్పాటు చేశారు రోటరీ క్లబ్‌వాళ్ళు

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు !

- ★ కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి.
- ★ ప్రతీ కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.
- ★ వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి !
- ★ వ్యాఖ్య చిన్నదిగా, క్లుప్తంగా వుండాలి. అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి ! కార్టూన్ మీదే పేరూ, వూరూ అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.
- ★ సొంత చిరునామాగల తపాలా బిళ్లలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను త్రిప్పి పంపడం జరుగుతుంది. దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యత లేదు.
- ★ ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది. పరిశీలనకు ఐదారు వారాలు పట్టవచ్చు.
- ★ పండుగల కార్టూన్‌లు — బాగా ముందుగా వాటి కవరుమీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం.
- ★ రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవద్దని మనవి.
- ★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగా వచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతికించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

"అజ్ఞానం మనిషికి జీవితం అంటే ఏమిటో తెలియనివ్వదు. జీవితం విలువ తెలియని మనిషి జీవితం నిరర్థకంగా సాగిపోతుంది. అలాకాకుండా ఆ అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలి దేశాన్ని ప్రగతి పథం వైపు నడపాలనే వుద్దేశంతో చేసే ప్రయత్నంలో ఒక భాగమే ఇక్కడ పిల్లలకు, వయోజనులకు స్కూలు పెట్టడం...... ఓర్పు, నేర్పు, అనుభవం..... అన్నిటికంటే మిన్నగా ఈ ఊరి మీద అభిమానం గల అనితాదేవికి ఈ బాధ్యత అప్పగిస్తున్నాము. ఆమె మా ఆశయాన్ని అర్థం చేసుకొని అంగీకరించి నందుకు కృతజ్ఞతలు." అన్నాడు క్లబ్ ప్రెసిడెంట్ అనిత నుద్దేశించి మాట్లాడుతూ.

సుధాకర్, భార్గవలకు మాత్రం బాధగా వుంది.

ఆమెను అక్కడ దించి వెళుతుంటే విజయ్‌కేదో అన్యాయం చేసినట్లుగా వుంది.

"ఇన్నాళ్ళు విజయ్, అనితాదేవి ఎప్పుడైనా కలుసుకుంటారన్న ఆశ వుండేది. ఇప్పుడు ఊరు మారింది. ఆ ఆశలేదు." భారంగా అన్నాడు భార్గవ.

"అలా అని అనితగారిని ఇక్కడికి తీసుకురాకపోతే ఆమె ఏమౌతుందో..... విజయ్ అది భరించగలడా? అతడి ఆలోచనే బాగుంది. లోకం ఆమెను పొడిచి పొడిచి హింసించకుండా చేశారు. అనిత విజయ్‌ను ద్వేషిస్తూనే వుందింకా. కాబట్టి ఆమె ఇక్కడున్నందు వల్ల నష్టం జరిగించనుకోనక్కర్లేదు. ఏ అద్భుతమో జరిగితే తప్ప వాళ్ళు కలుసుకోలేరు." అన్నాడు సుధాకర్.

★ ★ ★ ★ ★

"మీరు ఇక్కడే వుంటారని నిన్న మీటింగ్‌లో చెప్పారట......"అనిత సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చి కాఫీ తాగి కూర్చొని ఏదో పుస్తకం చూస్తుండగా వచ్చింది లలిత.

"ఔనమ్మా."

"మీరు అక్కడ వుద్యోగం, భర్త, సంసారం వదులుకొని ఈ ఊరి కోసం వచ్చారా?" ఆశ్చర్యంగా అంది లలిత.

అనిత మాట్లాడ లేదు. ఆమె ముఖంలో నీలినీడలు పరుచు కున్నాయి.

'గతం మరవాలన్నాడు సుధాకర్. ఇలాంటి ప్రశ్నలు అది సాధ్యం కానిస్తాయా?'

"మీరిలా రావడం నాకేం నచ్చలేదు. మీకు మీ జీవితం కన్నా ఈ ఊరి వుద్ధరణ గొప్పదని పించిందా? దీనికి మీ వారు ఒప్పుకున్నారా?"

అనిత ఆమె ముఖంలోకి చూసింది.

"నేను ఈ ఊరి వుద్ధరణకు కాదమ్మా. నన్ను నేను వుద్ధరించు కొనేందుకు వచ్చాను."

"మిమ్మల్ని మీరు వుద్ధరించుకొనే దేమిటి?" నవ్వింది లలిత.

"నిజం చెబుతున్నానమ్మా. అవమానాలతో అవహేళనలతో నలిగిన నా మనసు మీ అభిమానంతో తేరుకోవాలి."

"ఎందుకలా అంటున్నారు? ఏమయింది?" అనిత నిజంగానే బాధ పడుతోందని అప్పుడు అర్థమయింది లలితకు.

"నా జీవితానికి వెలుగు నిస్తాడను కున్న భర్త నన్ను అనుమానించాడు. అతడి దగ్గరవుండి నరకం అనుభవించడం కన్నా విడిపోవడమే మేలను కున్నాను......"లలిత పలకరింపుతో గుండెలో బాధ పొంగింది. లోకం తీరు మరచి మనసును ఆమె ముందు పరుస్తోంది అనిత.

'తను ఇక్కడ నిశ్చింతగా వుండగలనని వచ్చింది. ఇక్కడి వాళ్ళు తనను ఆదరిస్తారు. తన జీవితం వారికే అంకితం చెయ్యాలి. తను అంతకన్నా కోరుకోదగిన దేమీలేదు....' తను అనుకున్న ప్రతి మాటా చెప్పింది. అదే తను కోరుకున్న శాంత జీవితాన్ని తనకందకుండా పోయేందుకు కారణ మౌతుందని ఆమె అనుకోలేదు.

లలితను చూడగానే ఆత్మీయురాలని పించింది. ఆమె అంతర్యాన్నర్థం చేసుకోకుండా ఆవేదన కుమ్మరించుకుంది.

అనిత నింద వేశారంటూ బాధపడితే 'నిప్పు లేనిదే పొగరాదు.' అనుకుంది లలిత మనసులో.

"మీరు ఆదరిస్తారని తెలుసు." అన్నప్పుడు ఆ ఆదరణ కోసమే అను కోకుండా ఈ ఊరు వచ్చి ఏవేవో చెయ్యాలనుకుంది." ఆమె కాలేజి విద్యార్థులతో కలిసి వచ్చిన విషయం గుర్తు చేసుకుంటూ అనుకుంది.

'తనకు మళ్ళీ పెండ్లి చేసి తనతో తనవారితో ప్రశంసలు అందుకుంది. అలాగే మిగతా వాళ్ళను గూడా ఆకర్షించి ఆమె ఇక్కడ వుండాలనుకుంది...... ఇంటికి వచ్చి తల్లికి అనిత చెప్పిన మాటలు, తన భావాలు గూడాచెప్పింది.

"ఆమె ఇక్కడే వుండి అందర్నీ ఆమెలాగే తయారు చేస్తుందేమో! మనం ఆమె మనకోసం వచ్చిందని ఆనంద పడుతున్నాము." తన జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దిందన్న కృతజ్ఞత గూడా లేకుండా మాట్లాడుతోంది లలిత.

పేపర్లో ఆమె గురించి అపవాదులతో వ్రాశారన్నప్పుడే ఆమె మీద గౌరవం పోయింది లలితకు.

'పేపరు వాళ్ళు నిజం తెలుసుకోకుండా వ్రాస్తారా?' అనిత, రమేష్‌లకు సంబంధం వుందనే అనుకుంటోంది.

"ఆమె ఇక్కడే వుంటే ఊరే పాడైపోతుంది." లలిత తల్లి ఇరుగు పొరుగులతో అనడంతో ఊరంతా గుప్పుమంది.

ఆమెరాకతో తన ప్రాబల్యం తగ్గుతుందని భయపడ్డ ఊరి పెద్ద నారాయణ రావుకు ఈ వార్త అమితానందం కలిగించింది.

"కాలేజి పిల్లలకు ప్రాక్టికల్‌గా పాఠాలు చెప్పేందుకు వచ్చిందంటే సరే ననుకున్నాము. డాక్టర్లను పిలుచుకొచ్చిందంటే మంచిదను కున్నాము. కాని

పసిడిబొమ్మ

ఆమె అక్కడ జీవితమే లేకుండా చేసుకొని ఇక్కడికి వచ్చి మనకేదో చేస్తుందంటే నమ్ముతామా?" అంటూ తనకావార్త లందించిన వ్యక్తులలో నలుగు రైదుగుర్ని వెంట పెట్టుకొని అనిత ఇంటి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"ఏం తల్లీ, మా ఊరినేం చెయ్యాలని వచ్చావు?" ఇంటి ముందే నిల్చొని వున్న అనితను చూసి అన్నాడు

తెల్లబోయి చూసింది అనిత

"నేనేం చేశాను?'

"ఏం చెయ్యలేదమ్మా. చెయ్యాలని వచ్చావు లలితకు పెండ్లి చేసినప్పుడే నీబుద్ధి నాకు తెలిసింది తర్వాత నువ్వు మళ్ళీ పెండ్లి చేసుకున్న దానివే నని విన్నాను అది చాలదన్నట్టు మరొకరితో తిరగడం...... ఇదే చదువు నేర్పే జ్ఞానం అయితే ఆ చదువు ఎవ్వరికీ అక్కర్లేదు "

"షటప్.. " గట్టిగా అరిచింది అనిత

"అన్నీ తెలిసినట్టు మాట్లాడకు "

"తెలిసింది తెలిసినట్టు మాట్లాడక ఎలా మాట్లాడతాను. లలితకు నిన్న నువ్వే చెప్పావు "

అవాక్కు రాలయింది అనిత. తనెంత పొరపాటు చేసిందో అప్పుడర్థ మయింది. 'లలిత తన నలా అర్థం చేసుకున్నదా.. ..'

"ఏ ఆధారం లేకుండా పేపర్లో ఏ విషయం వ్రాయరు " బాగా తెలిసిన వాడిలా అన్నాడు నారాయణరావు

"ఆ పేపర్లేవో ఇక్కడికి రాలేదు అవి చూసివుంటే నువ్వు ఇక్కడ వుండేందుకు వీల్లేదని ఆ డాక్టరు బాబులకు అప్పుడే చెప్పేవాడ్ని.. .."

"నీవు వాళ్ళకు చెప్పడం కాదు. మీరిలా మాట్లాడతారనుకుంటే నేనే రానని చెప్పేదాన్ని." కోపంగా చూస్తూ అంది అనిత.

"ఇప్పుడు చెబుతున్నాముగా వెళ్ళిపో "

"మీరు చెప్తే ఎందుకు వెళ్లాలి? ఊర్లోవాళ్ళు వాళ్ల పిల్లల అభివృద్ధి కోరుతున్నారు. వాళ్ళు నన్నిలా మాట్లాడరు. నాకా విషయం తెలుసు."

"అది నీ భ్రమ. ఊరు పాడవ్వడం ఎవరికీ ఇష్టం ఉండదు '

"నేను ఊరు పాడు చేసేందుకు రాలేదు "

"వచ్చిన కారణం ఏదైనా జరిగేదదే నువ్వు ఎవరికీ ఏమీ చెయ్యక్కర్లేదు. ఇక్కడినుండి వెళ్ళి పుణ్యం కట్టుకో "

"పుణ్యం పాపం కాదు. అందరి అభిప్రాయం అదే అయితే నువ్వు ఉండమన్నా వుండను".

"అయితే వాళ్ల అభిప్రాయం తెలుసుకొనే వెళ్ళు." వికృతంగా నవ్వి తనతో వచ్చిన వాళ్లతో గూడా వెళ్ళిపోయాడు నారాయణరావు.

చాలాసేపు అక్కడే నిల్చుంది అనిత.

"తను శాంతంగా వుండగలననుకున్నదిక్కడ. కాని ఇక్కడా అందరిలాంటి మనుషులే. ఏం చెయ్యాలిప్పుడు?" అన్య మనస్కంగానే భోజనం చేసి పిల్లల్ని స్కూలుకు పంపించమని చెప్పేందుకు ఊర్లోకి వెళ్లబోతుంటే "ఎందుకమ్మా శ్రమపడతారు. వాళ్లేం అంటారో.... మనం ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపోదాము " అంది అనసూయమ్మ.

అనసూయమ్మ కెవరూ లేకపోవడంవల్ల "నేనూ మీతో నే వుంటానమ్మా " అంటూ అనితతో వచ్చింది.

అనిత బాధ పడుతోంటే ఆమె చూడలేకపోతోంది.

"ఎక్కడికి వెళతాము? అక్కడ వుండలేక ఇక్కడికి వచ్చాము. కాని అనసూయమ్మగారూ, ఇందాక అతడు ఊర్లో వాళ్ళు తను వాళ్ల గురించి ఆలోచిస్తున్నాడని అనుకోవాలని అలా మాట్లాడి వుంటాడు. ఊర్లో వాళ్ళు అలా అనరు" అంది అనిత

కాని ప్రక్క వీధిలో మొదటి ఇంటి దగ్గరే ఆమెను ముందుకు పోకుండా చేశారక్కడివాళ్ళు.

"చెప్పింది చాలు తల్లీ మేము, పిల్లలం నీలా కాలనుకోవడం లేదు మాకే చదువులు వద్దు. మమ్మల్నిలా వుండనివ్వు." ఆ ఇంటి ఇల్లాలు హెచ్చు స్థాయిలో అనేసరికి చుట్టుప్రక్కలవాళ్ళు వచ్చారు.

అందులో లలిత తల్లిదండ్రులు కూడా వున్నారు.

"మా అమ్మాయికి పెండ్లి చేసి ఘనకార్యం చేశానని అందరిలో అనిపించు కోవాలనుకున్నావు...." కూతురి బ్రతుకేమవుతుందోనని విలపించిన ఆ తల్లి అనితను దులిపేసినట్టుగా మాట్లాడుతోంది.

"ఇంకా దాన్నేం చెయ్యాలని వచ్చావు?'

అనిత ఏం మాట్లాడలేదు. ఆమె వైపు అలాగే చూసింది ఆ చూపుల్లో "నీవు ఏ కూతురి కోసం బాధపడలేదూ? పెండ్లి చెయ్యమనలేదూ?" అన్న భావం గోచరిస్తోంటే ఆమె ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకుంది

"ఆ మాటలు ఆమె నోటితో అంటే ." భయమేసింది

అయితే అనిత ఆమె అనుకున్నట్టు చెయ్యలేదు

అందరి వంక మౌనంగా చూస్తోంది.

"తను వీళ్ళు ఆదరిస్తారని గంపెడాశతో వచ్చింది." వాళ్ల చూపుల్లో ఏహ్య భావం, వెక్కిరింతలను భరించలేక పోతోంది

"తను వేటికైతే దూరంగా వుండాలనుకుందో అవి తనకిక్కడా ఎదురవు తున్నాయి."

"ఏమిటా చూపులు? ఏం చెయ్యాలని చూస్తున్నావు?" ప్రక్కనున్న వృద్ధురాలు విసుక్కుంటూ అంది.

అనిత వేదాంతిలా నవ్వింది

"మా అమ్మాయి పెండ్లి చేసి మమ్మల్ని నవ్వులపాలు చేసింది " లలిత తల్లి ఎవరితోనో చెబుతోంటే మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అక్కడికి వచ్చింది అనిత.

"నేను మిమ్మల్ని నవ్వులపాలు చేశానా?" నవ్వు.... ఆ నవ్వు భయంకరంగా వుంది.

"చెప్పు .. ఇంకా ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నావో అన్నీ చెప్పు " ఆమె నవ్వు ఆపలేదు

"చేసింది చెప్పుకోకుండా వుంటారా?" ఈసడింపుగా అందామె అనిత మీద వచ్చిన ఈ చెడ్డ పేరుతో పూర్తి నేరం ఆమె మీద త్రోసి తాము మంచివాళ్లని పించుకోవాలని ఆమె ప్రయత్నం.

అనిత గురించి తెలిశాక ఆమె అంటే అక్కడ అందరికీ చులకనగా వుంది తలో మాట అంటున్నారు.

"ఈవిడగారు మనకేదో చేస్తుందట. " పరిహాస ప్రసంగాలు..

"చదువుకుందట ఎందుకు? చదువుకున్న వాళ్లకే అవమానం

అనిత నవ్వు ఆపి వాళ్ల వైపు చూస్తోంది

చెవుల్లో హోరున శబ్దాలు ...

ఎవరో పగలబడి నవ్వుతున్నట్టుగా నవ్వులు .

"తల్లీ మాకు నువ్వేం చెయ్యక్కర్లేదు. నిన్ను నీవు దిద్దుకో చాలు నవ్వుతూ అంటున్న యువతి దగ్గరికి వచ్చింది.

"ఏమిటి నన్ను నేను దిద్దుకోవాలా?" ఆమె భుజాలు గుచ్చి పట్టి తీక్షణంగా చూసింది.

"బాబోయ్ చంపేస్తోంది." ఆ యువతి కేక పెట్టగానే ప్రక్కనున్న వాళ్ళు అనిత చేతులు విడిపించి దూరానికి త్రోశారు.

అనిత వెళ్ళి నాలుగడుగుల దూరంలో వున్న రాతిమీద పడింది నుదుటి పై భాగాన కుడివైపు చిట్లి నెత్తురు కారుతోంది.

అనిత లేచి కాళ్ళు ముడుచుకొని కూర్చుని పెద్దగా నవ్వుతోంది ఆమెకు దెబ్బ తగిలింది తెలిసినట్లే లేదు.

అందరు ఆమెవంక భయంగా చూసి వెళ్ళిపోతున్నారు.

"మీరు... మీరేమన్నారు .." నవ్వు.... దాని వెనుకే ఏడుపు. వాళ్ల మాటలు చెవుల్లో ఇంకా గింగురుమంటున్నాయి.

"మీ అమ్మగారు ప్రక్క వీధిలో రోడ్డుమీద కూర్చుని ఏడుస్తున్నారు.' ఇంటికి వెళుతూ వూరుకుండలేక అనసూయమ్మకు చెప్పారొకరు.

అనసూయమ్మ పరుగున వచ్చిందక్కడికి.

అనిత ఏడుస్తోందింకా.

అనసూయమ్మను చూసినట్టు కూడా లేదు

"రండమ్మా. ఇంటికి వెళదాము." ఆమె చేతులు పట్టి లేపింది అనసూయమ్మ

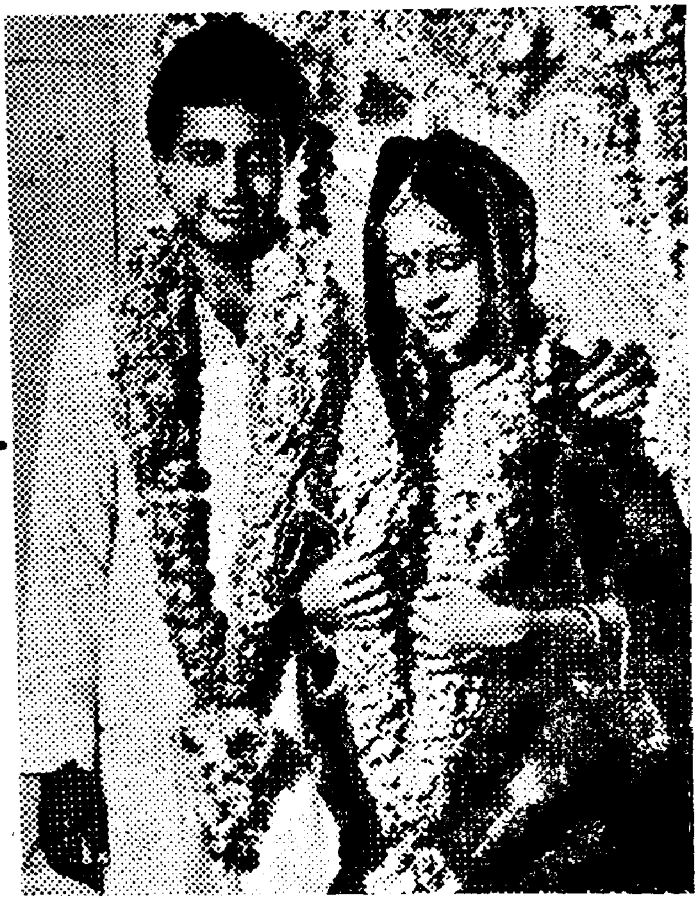
"ఎందరి అభిమానమో సంపాదించి గొప్ప వ్యక్తి అనిపించుకున్న ఈమె కేమిటీ దుస్థితి?" అనసూయమ్మకు దుఃఖం వచ్చింది.

"వీళ్ళెవరూ మిమ్మల్ని అర్థం చేసుకోలేరమ్మా మనం ఏ దూర తీరాలకో వెళ్ళిపోదాము. మీరిలాంటి పనులేమీ చెయ్యొద్దింక... " అనసూయమ్మ త్రోవలో ఏదో చెబుతోంది కాని అనిత వింటున్నట్లే లేదు.

ఏడుపు ఆపి ఆమెతో నడుస్తోంది. ఆమె చూపులు శూన్యంలో వున్నాయి

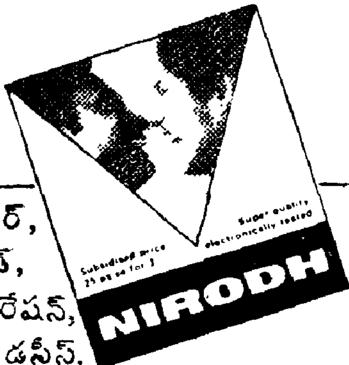
(ఇంకా ఉంది)

నిరోద్‌తో...
తొలి బిడ్డ పుట్టేముందు, మధుర క్షణాల సుఖ,
సంతోషాలను అనురాగంతో పంచుకోండి

మీకు అవశ్యంగా తోచినప్పుడు
మీరు ఏకత్వంలో తన్మయం
చెంద సహకరించగలదు
నిరోధ్: తొలి బిడ్డ యీ మహత్తర
మైన ప్రకృతి ప్రపంచంలో కనులు
తెరచి కాలిడ, మీ కోరికకు అనువుగా
తగిన కాల వ్యవధిని, అవకాశాన్ని
సమకూర్చగలదు.

నిరోధ్ వాడండి
సుఖప్రదమైన, నిశ్చింతయైన
వైవాహిక జీవితానికి

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: బ్రూక్ బాండ్, లిప్టన్, హిందుస్తాన్ లీవర్,
ఐ.టి.సి., టాటా ఆయిల్ మిల్స్, యూనియన్ కార్బైడ్,
ఐడిపిఎల్, స్మిత్ స్టానీ స్ట్రీట్, ఇండియన్ ఆయిల్‌కార్పొరేషన్,
భారత్ పెట్రోలియం మరియు అరసన్ మ్యాచ్ ఇండస్ట్రీస్.

davp 84/42

సీరియల్
రాగసంధ్య
కాశీనాథుని సువర్చలా దేవి

(గత సంచిక తరువాయి)

"అమ్మాయిగారు, ఎవరో వచ్చారండీ!"మంగి హడావుడిగా లోపలికొచ్చి చెప్పింది.

కాఫీ తాగబోతున్న సంధ్య డ్రాయింగ్ రూమ్ వైపు తొంగిచూసింది. "అయ్యగారు లేరని చెప్పు!".

హేళన ధ్వనించిన గొంతుతో అంటున్న సంధ్యను చూస్తూ అంది సుభద్రమ్మగారు.

"ఏం, వాడు లేకపోతె, నువ్వెళ్ళి మాట్లాడవచ్చుగా, వచ్చిన వాళ్ళు ఆడవాళ్ళే."

"నాకేం తెలుసండి– ఏ సందర్భంగా వచ్చారో–"

"మాట్లాడు, అదే తెలుస్తుంది!"ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టుగా అందావిడ.

"ఆళ్ళు మిమ్మల్నే పిలుత్తున్నారండీ–" మంగి మళ్ళీ వచ్చింది. సంధ్యకు లేవక తప్పలేదు. కాఫీ తాగి పైకి పోయి పడుకోవాలనుకున్న సంధ్యకు ఈ లేనిపోని వ్యవహారం చాలా చిరాకును కల్గించింది. అయిదారుగురు ఆడవాళ్ళు చాలా నాగరికంగా అలంకరించుకుని కూర్చుని ఉన్నారు. సంధ్యకు అసలు వాళ్ళకు ఎదురు పడాలంటేనే భయమనిపించింది. అత్తగారు వెనక నుంచి తరమటంతో సంధ్యకు వెళ్ళక తప్పలేదు. ఎట్లాగో వెళ్ళి వాళ్ళ మధ్య కూర్చున్నది. ఆ వచ్చిన వాళ్ళు మహిళా మండలి సెక్రటరీ, సభ్యులు. వాళ్ళేదో స్కేజికట్టే విషయంలో శ్రీకాంత్ దగ్గరకు చందాకోసం వచ్చారు. వాళ్ళ మాటనేర్పరి తనానికి సంధ్య ఆశ్చర్యపోయింది.చెప్పినమాట చెప్పకుండా వాళ్ళు నలుగురూ ఒకరిని మించి ఒకరు మాట్లాడ సాగారు. మహిళా మండలి ఆర్థికంగా ఎంత వెనక బడి ఉందో, వాళ్ళు ఎన్ని ఆదర్శాలతో మహిళామండలి ప్రారంభించారో, ప్రారంభించ టానికి ప్రోత్సహించిన వాళ్ళు తీరా ప్రారంభించిన తరువాత ఎట్లా మొండిచెయ్యి చూపించారో అన్నీ వివరంగా చెప్పారు.శ్రీకాంత్ లేక పోవటం వాళ్ళని చాలా నిరుత్సాహ పరచింది. వాళ్ళ ఆధ్వర్యంలో సాగుతున్న హాస్టలు, చిన్న చిన్న స్కూళ్ళు కేవలం ఏదో పంటి బిగువు మీద నడిపిస్తున్నవే కాని అక్కడ ఏ మాత్రపు చిన్న చిన్న సౌకర్యాలూ లేవని చెప్పారు.సంధ్యకు నిజంగానే జాలి వేసింది. మరీ ఆవిడ – ఆ సెక్రటరీ మీనాక్షీదేవి ఎంత చక్కగా మాట్లాడుతుంది.

జరిగిన కథ – 7: సంధ్య మధులు ప్రేమించుకొన్నారు. మధు ఫ్రెండు శ్రీకాంత్ అంటె సంధ్యకు తగని చిరాకు, అసహ్యం. సంధ్య పిన్ని కూతురు గీత గీతకు మూర్తి అంటె ఇష్టం. మధుకు నాగపూర్‌లో ఉద్యోగం వచ్చింది. మూర్తి తన భార్య పిచ్చిదని గీతతో చెప్పాడు. మధు చెల్లెలు భవిష్యత్తు బాగుకై మాధవిని పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నట్టు శ్రీకాంత్ సంధ్య వాళ్ళతో చెప్పాడు. గీతను మూర్తికిచ్చి పెళ్ళి చేయమని సలహా ఇస్తాడు శ్రీకాంత్. మధు నుంచి సంధ్యకు వచ్చిన ఉత్తరం గీత చదువుతుంది. ఇష్టం లేకపోయినా గీత భవిష్యత్ కోసం శ్రీకాంత్‌ను పెళ్ళి చేసుకోను ఒప్పుకుంటు-ంది సంధ్య. గీత, మూర్తి- సంధ్య, శ్రీకాంత్‌ల పెళ్ళి జరిగిపోయింది. మూర్తి భార్య పిచ్చి ఎక్కువయింది. ఆమె పిచ్చిలో తోయడం వల్ల మూర్తి తల్లి చనిపోయింది. మూర్తి భార్యను ఆసుపత్రిలో చేర్పించాలనుకుంటారు మూర్తి, శ్రీకాంత్.

నిజంగా ఇటువంటి సంస్థలకు శ్రీకాంత్ లాంటి వాళ్ళు సహాయం చెయ్యవలసిందే! ఈ డబ్బంతా ఏంచేసుకుంటాడు! డబ్బు, డబ్బు– పేరుకు పోతున్నది! ఈ డబ్బు దాహంలో పడి కొట్టుకు పోతున్నాడు. ఎంత ఇచ్చి వుండేవాడో! అతని హోదాకి తగ్గట్టుండద్దూ!ఇంటి ఖర్చుకోసం అతను నాలుగైదు బ్యాంకు చెక్కుల మీద సంతకం పెట్టి ఇచ్చి వెళ్ళాడు. అవును , సమయానికి గుర్తు వచ్చింది.

'ఉండండి , ఇప్పుడే వస్తాను' తూనీగలా లోపలికి పరిగెత్తింది సంధ్య.

గబగబా మేడ మెట్లెక్కి డ్రాయరులాగి చెక్కు బుక్కు తీసింది.

సంతకం చేసిన చెక్కులు మూడు ఉన్నయి. పైన ఎంత వెయ్యాలి! పదివేలు ఇస్తేసరి –ఛ–అదేం బాగుంటుంది–ముప్పై వేలయితే అతనిహోదాకి తగ్గట్టుంది. ఆలోచన వచ్చిందే తడవుగాముప్పై వేలకు చెక్కు రాసింది. హాస్టలుకు ఇరవై వేలు రాసింది. ఒక స్కూలుకి పదివేలు రాసింది.

కిందకు వచ్చి వాళ్ళ మధ్య కూర్చుని 'నాకు బాగా తెలియదు – శ్రీకాంత్‌గారయితే ఎంత ఇచ్చేవారో'– మొహమాట పడుతూ చెక్కులు మీనాక్షీదేవి కందించింది.

ఇంతలో సుభద్రమ్మగారు అటుగా వచ్చింది. వాళ్ళు ఒక్క సారిగా అందరూ లేచి నిల్చున్నారు. సంధ్యకు పరిచయం చెయ్యక తప్పలేదు.

"వీళ్ళు మహిళామండలి నుంచి వచ్చారు. స్కేజీ కడ్తునారుట. చందాకోసం వచ్చారు," అని సుభద్రమ్మగారికి పరిచయం చేసి ఆవిడను వాళ్ళకు ఎలా పరిచయం చెయ్యాలా అని సందిగ్ధంలో పడింది సంధ్య.

"వీరు......" సంధ్య మాటలను అందుకుంటూ మీనాక్షీదేవి అంది.

"మీ అత్తగారు" అంటూ నమస్కారం పెట్టింది. కాఫీ తీసుకొస్తానని సంధ్య లోపలికి వెళ్ళింది. మనసంతా చేదుగా ఉంది. శ్రీకాంత్‌తో ఏ విధమైన సంబంధమూ తనూహించలేదు. వీళ్ళు అతని తల్లిని తనకు అత్తగార్ని చేశారు. సంధ్య దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. లోకం దృష్టిలో తను శ్రీకాంత్ భార్య! శ్రీకాంత్ ఎంతటి ఘటికుడు కాకపోతే అనుకున్నది సాధిస్తాడు! తనుమాత్రం– ఈ పెళ్ళికి ఎట్లా ఒప్పుకుంది?

సంబంధం వుందనుకున్నా లేదనుకున్నా శ్రీకాంత్ తనకి తాళి గట్టినవాడు! ఛీ! ఛీ! తను ఈ సృష్టిలో అసహ్యించుకునేదేదైనా వుంటే అది శ్రీకాంత్ సాన్నిధ్యం. అతని తిండితో తన శరీరం పోషింప బడుతున్నది. అట్లా జరగకూడదు. తను మళ్ళీ తిరిగి ఉద్యోగంలో చేరాలి! అప్పుడు సంవత్సరం సెలవు పెట్టింది. సంవత్సరం దేనికి? రేపే వెళ్ళాలి! లీవ్ కాన్సిల్ చేసికొని ఉద్యోగంలో చేరి పోవాలి!

" సంధ్యా! ఎంతసేపు? వాళ్ళు తొందర పడుతున్నారు!' సుభద్రమ్మగారు హెచ్చరించింది. సంధ్య ఉలికిపాటుతో కాఫీ కప్పుల్లో పోసి తీసికెళ్ళింది. సుభద్రమ్మగారు ఆలోచనగా సంధ్య వెళ్ళిన వైపు చూస్తూ కూర్చుండి పోయింది బయట కారు హారనుతోబాటు శ్రీకాంత్ మాటలు కూడా విన్పిస్తున్నాయి. సుభద్రమ్మగారు కూర్చున్న చోటనే శిలా ప్రతిమలా కూర్చుండి పోయింది. మహిళా సభవాళ్ళు పెద్దగా నవ్వుతూ శ్రీకాంత్‌తో మాట్లాడటం, వాళ్ళు వెళ్ళి పోవటం ఆవిడ గమనిస్తూనేవుంది

"అమ్మా! గీత వచ్చింది." గీతను తీసుకొని తల్లిదగ్గర కొచ్చాడు శ్రీకాంత్

గీత సుభద్రమ్మగారికి 'పాదాభి' వందనం చేసింది. సుభద్రమ్మగారు ఆప్యాయంగా లేవనెత్తి దగ్గరకు తీసుకుంది. సంధ్య కూడా అక్కడే వుంది గీతను చూస్తూనే సంధ్య కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగినయి. పలకరింపుగా చెయ్యి నొక్కింది. గీత స్నానమూ, భోజనాలూ అయే సరికి ఒంటిగంటయింది

ఒక రకంగా గీతా, సంధ్యా ఇద్దరూ అలిసి పోయారు. ఎవరికి వాళ్ళకే విశ్రాంతి తీసుకుంటే బాగుంటుందనున్నది. సుభద్రమ్మగారు భోజనాలు అవుతూనే తన గది కెళ్ళి పోయింది. సంధ్యకు గీతను ఎక్కడకు తీసుకెళ్ళాలో తెలియలేదు. శ్రీకాంత్ ఎందుకో బయటకు వెళ్ళలేదు నలుగురైదుగురికి ఫోనుచేసి పైకి వెళ్ళాడు అంటే ఈరోజు వెళ్ళటన్నమాట.

ఏ గది కాగదే ఏ సామానూ కదల్చటానికి వీల్లేదన్నట్టు సర్ది ఉంటుంది.

ప్రత్యేకంగా గెస్ట్ రూమ్ అంటూ ఏదీ లేదు. అసలు నాలుగు రోజులుంటే గెస్టులే ఎవరూ లేరట్టుంది పెళ్ళి సందర్భంగానే ఎవరూ రాలేదు. అందరూ అతని వ్యాపారంలో భాగస్వాములు, మేనేజర్లు, వ్యాపారానికి సంబంధించిన తది తరులు తప్ప చుట్టాలు కాని, స్నేహితులుగాని ఎవ్వరూ రాలేదు.

వచ్చిన వాళ్ళు భోజనాలు చేసి వెళ్ళి పోయారు. ఇదెక్కడి మనిషి! ఇతనికి స్నేహితులుకూడా లేరు కాబోలు— డైనింగ్ టేబుల్ పక్కనే వున్న సోఫాలో కూర్చున్నారిద్దరూ! గీతకు ఎన్నో మాట్లాడాలని వుంది ఆమెకు మొదటి నుంచీ సంధ్య మీద ప్రేమే! ఎంత ప్రేమ వున్నా సంధ్య ఎందుకో గీత నెప్పుడూ తన ఆప్తవర్గం లోకి తీసుకోలేదు. తన విషయాలేవీ గీతతో సంప్రదించేదికాదు సుందరమ్మతో 'సరేసరి' మధుతో తన కష్టాలు చెప్పుకుని సమస్యలు పరిష్క రించుకునేదే కాని గీతను ఏ పరిస్థితుల్లోనూ ఆప్యాయంగా చేరదీయలేదు నిజానికి ఇద్దరూ నాలుగైదేళ్ళు తేడాగా ఒకే వయసు వాళ్ళు! చిన్న తనం నుంచి కలిసి పెరిగారు.

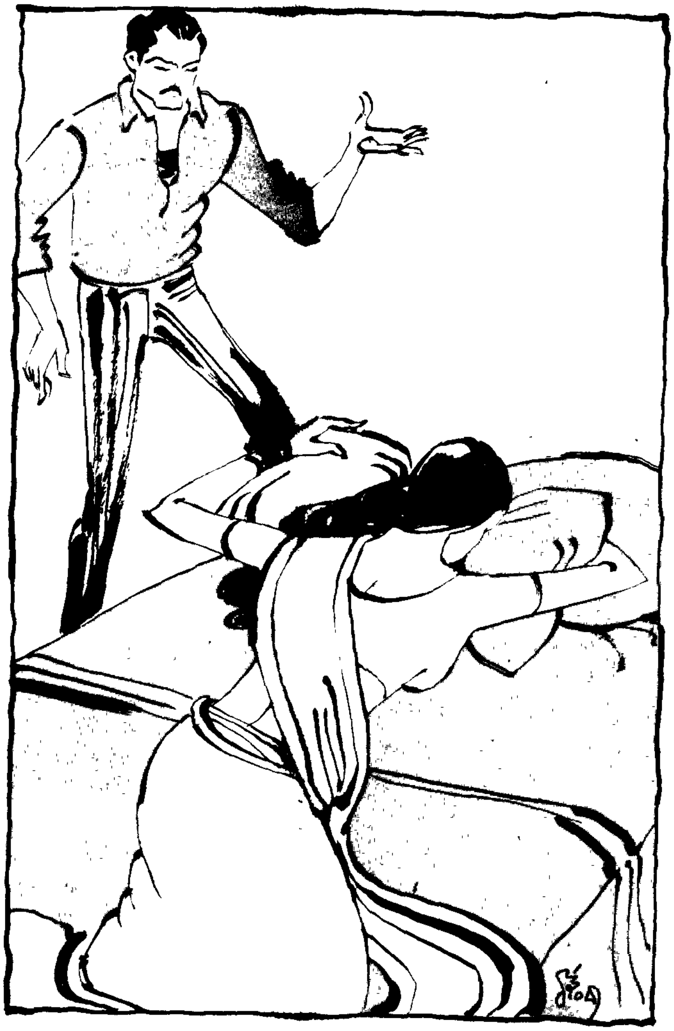
అయినా సంధ్య గీతతో కాని, సుందరమ్మతో గాని ఏదో బిజినెస్ లైక్‌గా వుండే తప్ప వాళ్ళకు తన పట్ల ఏ రకమైన చనువూ ఇవ్వలేదు ఆ రకంగా గీతకు సంధ్య మీద ఎంత ప్రేమవున్నా ఆ ప్రేమనంతా హృదయంలోనే దాచుకోవలసి వచ్చింది. చనువుగా ఎప్పుడూ మాట్లాడలేక పోయేది. సంధ్యతో మాట్లాడాలంటే పది సార్లు రిహార్సల్ వేసుకుని గాని మాట్లాడదు. అది గీతకు అలవాటయి పోయింది సంధ్య సమస్యకు పరిష్కారంగా మంగి పని పూర్తి చేసుకుని వస్తూ అంది అమ్మాయిగారూ! ఆ అమ్మాయిగారి సామాను పక్క గదిలో పెట్టించారండి— నేను మా అక్కకాడ కెళ్తొత్తాను' చెప్పి వెళ్ళి పోయింది. సంధ్య తేలిగ్గా వూపిరి పీల్చుకుని లేచింది. గీత కూడా సంధ్య వెనకాలే బయలుదేరింది. గీతకు గది చూపించి తన గదిలో కెళ్ళింది సంధ్య. శ్రీకాంత్ ఇంట్లో వుండగా పగలు ఆ గదిలో వుండటం సంధ్యకు ఇష్టం వుండదు రాత్రి సంగతి వేరు అతను వస్తూనే చాలా అలసిపోయి వస్తాడు భోజనం చేసి బడలికగా పక్కమీద వాలి పోతాడు మరుక్షణం నిద్రపోతాడు తనకేదైనా చదువు కోవాలనిపిస్తే తన మంచం పక్క లైట్ వేసుకుని చదువుకుంటుంది. లేకపోతే ముందు బాల్కనీలో కెళ్ళి కూర్చుంటే కింద తోటంతా ఆహ్లాదకరంగా కనబడుతూంటుంది అతను ఆ బాల్కనీలో కావాలని చక్కని విదేశీపాలు అధునాతనంగా పెట్టించు కున్నాడు. పాల రాళ్ళతో తెల్లగా చల్లగా వుండే ఆబాల్కనీ, పైకి అల్లించిన జాజిపూల పరిమళం, అక్కడ వుంటే స్వర్గంలో వున్నట్టే వుంటుంది బాల్కనీ పక్క నుంచి కిందకు నాలుగైదు మెట్లు దిగితే దిగువున చక్కని ఉయ్యాల ఇవన్నీ అతని కళాభిరుచిని తెలియ జేస్తుంటయి ఎప్పుడో ఒక రోజు ఎందుకో ఉలికి పాటుతో మెలకువ వచ్చి పక్కను చూసేసరికి శ్రీకాంత్ కనపడలేదు.

సంధ్య గుండె దడదడలాడింది ఆ ఒక్కక్షణం ఎంత భయపడింది! నెమ్మదిగా పక్క మీద నుంచి లేచి ముందు వరండాలో కొచ్చింది. అతను కనపడలేదు. మెట్ల దగ్గరకొచ్చి కిందకు చూసింది. ఒంటరిగా ఆ చీకటిలో ఉయ్యాల బల్ల మీద కూర్చుని మెల్లగా ఊగుతూ కింద తోట వైపు చూస్తున్నాడు. సన్నని ఆ వెన్నెల వెలుగులో తెల్లని అతని రూపం శిల్పంలా చలనం లేకుండా మెరుస్తుంటే తను ఎంతసేపు చూస్తూ నిలబడిందో తనకే తెలియదు అతనే తనని పలకరించాడు.

'సంధ్యా! నిద్ర పోలేదా! ఎందుకిక్కడి కొచ్చావు! చలిగాలిగా వుంది లో పలికెళ్ళు' అతను లేచి తన వైపు వస్తూ అన్నాడు ఎందుకో అతని నుదురంతా చెమట పట్టి వుంది అతనేగా అన్నాడు చలిగాలిగా వుందని ఈ చలిగాలిలో అతని కెందుకు చెమట పట్టింది కొద్దిసేపు తన కభిముఖంగా నిలబడ్డ అతను రెండు క్షణాలు తనని చూసి గబగబా లోపలికొచ్చాడు గ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకుని గటగటా తాగి తలుపేసుకో —నేను బయటకు వెళ్తున్నాను —' అంటూ వెళ్ళిపోయాడు తను మెలకువగానే వుంది. ఆ అర్ధరాత్రి వెళ్ళిన వాడు తెల్లవారుఝామున ఇంటికొచ్చాడు. ఆరోజు దగ్గర దగ్గర పదకొండవుతుండగా అతను తెల్లవారి నిద్ర లేచాడు. అతనెందుకో దిగులు పడుతున్నాడు. ఎందుకో? తను కావాలనుకున్నది సాధించాడు కదా! ఇంకెందుకో మరి ఆ ఆవేదన! సంధ్యకు ఎంత ఆలోచించినా అంతుబట్టలేదు. గదిలోకి తొంగి చూసిన సంధ్య అతను మంచి నిద్రలో వున్నట్టు తెలిసింది. తనకు నిద్ర ముంచుకు వస్తున్నది మెదలకుండా వెళ్ళి పడుకుంది!

★ ★ ★ ★ ★

సంధ్యకు మెలకువ వచ్చేసరికి బయట ఉధృతంగా ఉరుములు, మెరుపు లతో వాన పడుతున్నది. మెడ వరకు బ్లాంకెట్ కప్పబడి ఉంది. నైట్ బల్బ్ కాంతి పల్చగా గదంతా పరచుకుని వుంది. ఏమిటిది? రాత్రా, పగలా! అనుకుంటూ లేచిన సంధ్య టైము చూసేసరికి ఎనిమిది కావస్తున్నది అమ్మో, రెండు గంటలకు పడుకున్న తను ఎనిమిది దాకా నిద్ర పోయిందా! ఎంత మొద్దు నిద్ర! గీత ఏం చేస్తున్నదో! ఏమనుకుంటుంది? అనుకుంటూ మంచం దిగిన సంధ్యకు కింద నుంచి పెద్దగా మాటలు వినపడ్డయి. మెట్ల దగ్గర కొచ్చిన సంధ్యకు కింద డ్రాయింగ్ రూములో మూర్తి, గీత, శ్రీకాంత్, సుభద్రమ్మగారు పెద్దగా ఏదో విషయంగా నవ్వుకుంటూ మాట్లాడుతూ కనిపించారు వాళ్ళ మధ్యలోకి వెళ్ళాలంటే సంధ్య కెందుకో బెరుగ్గా అనిపించింది. వాళ్ళు హాయిగా నిష్కల్మ షంగా నవ్వుతూ సరదాగా వున్నారు! వాళ్ళ సంతోషంలో గాని, వాళ్ళ సంభాషణలో గాని పాలు పంచుకునే అధికారం తనకుందా! తను వెళ్ళి వాళ్ళ మధ్యలో కూర్చున్నా తను వాళ్ళ లాగ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ వుండలేదు

రాగసంధ్య

ఒక్కసారిగా మధు మీద కోపం ఉప్పెనలా ముంచుకొచ్చింది. తన ఈ భయంకరమైన స్థితికి కారణం అతడే! తనయితే తేలిగ్గా తెంచుకోగలిగాడు గాని, తను....తనెలా మర్చిపోగలదు!సంధ్య కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగినయి గిరుక్కున వెనుతిరిగి లోపలికి పరుగెత్తింది. దిండులో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది.

"సంధ్యా, సంధ్యా – ఇటు చూడు – ఎందుకేడుస్తున్నావు!" మెల్లగా మృదువుగా శ్రీకాంత్ పిలుస్తుంటే సంధ్యకు దుఃఖం ఎక్కువైందేగాని తగ్గలేదు

"చూడు సంధ్యా! ఏడవటం వల్ల మన సమస్యలు ఏవీ పరిష్కారం కావు ఇప్పుడు నీకొచ్చిన కష్టమేమిటి? నిన్ను నేనేమీ బాధించటంలేదు కదా!" శ్రీకాంత్ మాటలు పూర్తి కాకుండానే సంధ్య అతని మీద విరుచుకు పడింది.

"ఎందుకు బాధించటంలేదు. ఎవరికి నేను జీవితంలో ఎదురు పడకూడదను కున్నానో, ఎవరి నుంచి నేను దూరంగా పారిపోవాలనుకున్నానో, ఎవరి భావన నుంచి నేను విస్మృతి పొందాలనుకున్నానో – వాళ్ళ సాన్నిధ్యమే నాకు శరణ్యం అవటం నా దురదృష్టం కాదా! ఇక్కడ మీ గదిలో మీ ఎదురుగా నన్ను బంధించుకోవటం బాధ పెట్టటం కాదా! ఇదంతా మీరు కావాలని ఆడిన నాటకం – నన్నొక ఆటబొమ్మను చేసుకుని మీరిద్దరూ ఆడించారు. అసలు నాకు మీ ముఖం చూస్తుంటేనే కంపరంగా వుంటుంది–" సంధ్య మళ్ళీ ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

శ్రీకాంత్ ముఖంలో కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్క లేకుండా పాలిపోయింది. అతని కళ్ళల్లో రకరకాల భావతరంగాలు ఉవ్వెత్తుగా లేచినయి! గుండెల్లో సన్నగా ఏదో పోటులాంటిది ప్రారంభమైంది.

"సంధ్యా! నేనేమీ నిన్ను బలవంతంగా చేసుకోలేదే! మీ పిన్ని వచ్చి నువ్వు ఒప్పుకున్నావని చెప్తేనే అంగీకరించాను. ఇందులో నేను చేసిన మోస మేవిటో –?"

"అబ్బే, ఏంలేదు. సంధ్య నాతో పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటేనే గీతకు నేనుఅండగా నిలబడతానన్నవి మీరన్న మాటలు కావా! మూర్తిని ఒక్కసారి స్వర్గానికెత్తటం నేను ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోవటం వల్ల కాదా! గీతకి అన్ని చీరలు, అన్ని నగలు, ఇల్లు, కారు ఇవన్నీ అంత తేలిగ్గా ఎవరైనా దయాధర్మంగా ఇస్తారా!" ఆవేశంగా అనగల్గింది సంధ్య

"ఎందుకిచ్చానంటావు?" క్రమంగా అతని ముఖంలో చిరునవ్వు చోటు చేసుకుంది.

"మీ ప్లాను విజయవంతం అయినందుకు?"

"ఏం విజయం ఇది – నువ్వు నా భార్యవా! నీ మీద నాకేం అధికారం వుంది?"

"అది మాత్రం రాదా! ఇవ్వాళ కాకపోతే రేపు. గూట్లో చేరిన పిట్ట ఎక్కడికి పోతుంది? అదేగా మీ ధైర్యం –" వెక్కిళ్ళ మధ్య రోషంగా అంది సంధ్య.

"సంధ్యా!" అతని గొంతులో ఆనందం, ఉద్వేగం.

"నేను....నేను ఇక్కడ వుండలేను. మీరు నన్ను పోషించనక్కరలేదు. ఈ దాసత్వపు బ్రతుకు నాకొద్దు – నాకీ పంజరం లోంచి స్వేచ్ఛ కావాలి – నిశ్చయంగా అంది సంధ్య.

"అవన్నీ స్వల్పవిషయాలు. అవి తరవాత ఆలోచిద్దాం. అసలు ఒక విషయం ఆలోచించావా! నువ్వసలు నాకెందుకెదురు పడకూడదనుకున్నావ్! నానుంచి ఎందుకు దూరంగా పారిపోవాలనుకున్నావ్! నా భావన నుంచి ఎందుకు విస్మృతి పొందాలనుకున్నావ్! సంధ్యా, ఆలోచించి చూడు నీకు తెలియకుండానే నువ్వు నన్ను అభిమానించావన్నమాట! నా భావనలో నువ్వు తట్టుకో లేని స్థితి ఏదో వుండి వుండాలి –"

"బాగుంది – మీ వ్యాఖ్యానం అద్భుతంగా వుంది – ఎందుకేమిటి? మీ ప్రాణస్నేహితుడు పెళ్ళాడబోయే అమ్మాయిని తినేసేట్టుగా చూస్తుంటే, అమాంతం ఎత్తుకు పోవాలన్నట్టుగా పొంచి వుంటే ఆ అమ్మాయి ఏం చేస్తుంది? అదే నేనూ చేసాను–"

"స్నేహితుడిది ప్రేమకాదని తెలిసినప్పుడు–"

"కానప్పుడు కాదు – అయినప్పటి మాట మాట్లాడుతున్నాను –"

కటువుగా అంటున్న సంధ్య చెంపలు ఎర్రబడినయి.

"సంధ్యా! స్నేహితుడు, తెలియక స్నేహితుడి సొత్తుని అపహరించాలని చూస్తున్నపుడు – చెయ్యి జారిపోతున్న సంపద, స్నేహితుడికి చెప్పలేని నిస్సహాయతల మధ్య ఏ మనిషైనా అట్లాగే ప్రవర్తిస్తాడు–"

"అంటే –" తెల్లబోతూ అంది సంధ్య.

శ్రీకాంత్ మాట్లాడలేదు.

"మీరనేదేవిటి? నాకర్థం కావటం లేదు–"

"ఏం లేదులే! మధు కంటే ఎక్కువగా నిన్ను నేను ఆరాధించాను– అంటే – అది నా బలహీనత– కాని, సంధ్యా, పట్టింపులతో పంతాలతో నిన్నిక్కడ బంగారు పంజరంలో బంధించాననుకుంటే నేను చెయ్యగలిగింది లేదు. నీ కిప్పుడు నేనేది చెప్పినా నటనే అవుతుంది! నిన్ను మోసం చేసినదాంట్లో భాగం అవుతుంది. నీకు ఏ రకమైన స్వేచ్ఛ కావాలన్నా నీకుంటుంది. నువ్వు అందమైన ఆడపిల్లవు. మధు తిరస్కరించిన తరువాత నీ మానసిక స్థితి ఎట్లా వుంటుందో నేనూహించగలను. ఆ ఆవేశంలో నువ్వు దేనికైనా సిద్ధపడతావు. ఆ నీ ఆవేశమే మన పెళ్ళి జరగటాకి కూడా కారణమని నాకు తెలుసు. కాకపోతే నీకు ఒక చక్కటి రక్షణ కల్పించదలచుకున్నాను. దానికి కారణాలు రెండు. ఒకటి నీతో ముడివేసుకున్న నా భావన. రెండవది జీవితంలో ఏదో కోల్పోయాననీ, ఇక జీవితాన్ని నువ్వే దహింప చేసుకోకుండా నిన్నొక ఉన్నత స్థానంలో నిలబెట్టాలనే స్థిర సంకల్పం! నా భార్య స్థానంలో వుండి నువ్వేది చేసినా ఈ సంఘంలో చెల్లుబాటవుతుంది: క్లబ్బుల కెళ్ళు – మహిళా మండలి కెళ్ళు – నువ్వు చెయ్యదలచుకుంటే ఎన్నిపనులు లేవు. ఆర్తులైన దీనులని ఆదరించు! ఒక మనిషి జీవితంలో పెళ్ళేనా ప్రధానమైనది. పెళ్ళిచేసుకోవటం, పిల్లల్ని కనటం – సర్వసామాన్యమైన విషయాలు. కాలాన్ని నువ్వెన్నో రకాలుగా సద్వినియోగం చేసుకోవచ్చు. నా పేరుని, పరపతిని వుపయోగించుకుని విరాళాలు పోగుచెయ్యి! అనాథలు, అవివాహితులు, మోస పోయిన వాళ్ళు, చదువుకోవాలని వున్నా అవకాశంలేని వాళ్ళు – మన దేశంనిండా

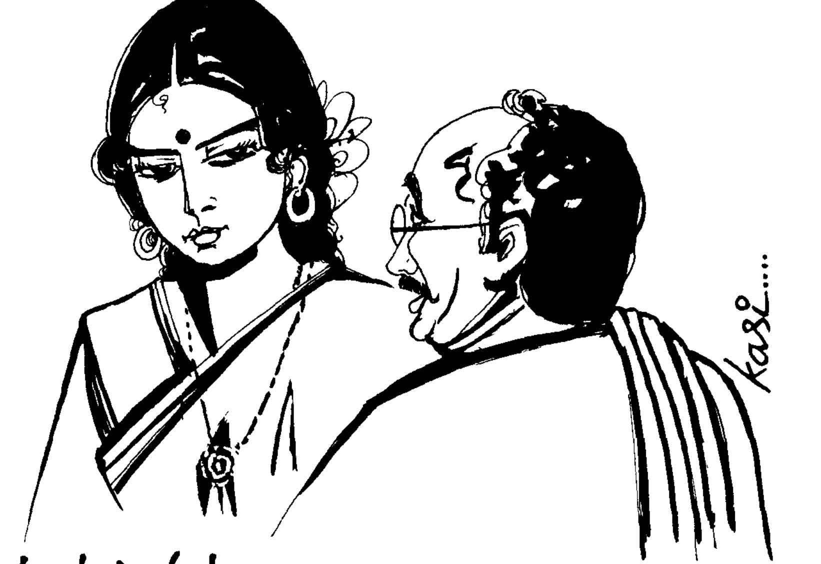
కాలాన్ని బట్టి ప్రయత్నం

ఏపని కయినా చేయదలచినప్పుడు కాలాన్ని అనుసరించి, దానిని చేస్తేనే ప్రయోజనం ఉంటుంది. కాలాన్ని గమనించకుండా తనకు తోచినట్లు చేసి ''భగవంతుడా! నీదే భారం'' అని అనుకుంటే లాభంలేదు. తగిన రీతిని ప్రయత్నించినప్పుడే దైవం అనుకూలిస్తుంది.

ఒక సామాన్య సంసారానికి ఇద్దరు కుమార్తెలు''ఇద్దరికీ వివాహం జరిగింది. ఒక అల్లుడు ఇటుకల వ్యాపారం చేసికాలం గడుపుతున్నాడు. మరొక అల్లుడు వ్యవసాయదారుడు.

ఒకప్పుడు తండ్రికి తన కుమార్తెల సంసారాలు ఎలాగున్నాయో తెలుసుకోవాలనే సంకల్పం కనిగి వారిని చూడటానికి బయలుదేరాడు. అవి వర్షాకాలానికి ముందురోజులు. ఒకటి, రెండు వానలు పడ్డాయి. కాని యింకా వర్షాలు ప్రారంభం కాలేదు. వర్షం పడడంవల్ల భూమి కొంత చల్లబడినందున, శ్రమపడకుండానే అతడు వ్యవసాయం చేసుకొంటున్న అల్లునియింటికి వెళ్ళాడు. యోగక్షేమాలు తెలుసుకున్నాక, తండ్రి కుమార్తెను ఆ సంసార పరిస్థితులను గురించి ప్రశ్నించాడు. ''ఏమిటి చెప్పమన్నావు నాన్నా! ఒకటి రెండు వర్షాలు పడ్డాయిగదా ! అని పొలం దున్నించి మీ అల్లుడు విత్తనాలు చల్లించాడు. మరి వాన పడలేదు. గింజలు మొలకెత్తినవి. ఇక మూడు, నాలుగు రోజులలో అయినా వాన పడకపోతే అవి మలమల మాడిపోతాయి. తీరని నష్టం కలుగుతుంది. ఉన్న విత్తనాలన్నీ పొలంలో పోశాము. చాలా బెంగగా ఉన్నది.''అని పరిస్థితిని వెళ్ళబోసింది, తండ్రిమనస్సుకూడా కలత డింది.

తండ్రి ఆ రాత్రికిఅక్కడే ఉండి, మర్నాడు రెండవ కుమార్తె యింటికి వెళ్ళి, యోగక్షేమాలతోపాటు సంసార పరిస్థితులను గురించి అడిగాడు. ఆమె ''వర్షంపడి భూమి మెత్తపడింది గదా అని మన్నుతవ్వి ఇటుకలు చేసి నిన్ననే ఎండ బెట్టడం జరిగింది. ఒక శ్రీమంతుడి యింటికి అతిత్వరలో ఇటుకలు సరఫరా చెయ్యవలసి ఉంది. ఎందరో కూలివాళ్ళను పెట్టాము. భగవంతుడు దయచూసి అయిదారు రోజులపాటు వర్షం పడకుండా వుంటే బ్రతికి పోతాము. లేకపోతే విపరీతపు నష్టం కలుగుతుంది. మాటకూడా దక్కదు. మాకు చాలా బెంగగా ఉన్నది.'' అని తమ పరిస్థితిని వివరించింది.

ధర్మపథం

కుమార్తెల సంసారపరిస్థితులు విన్నతండ్రికి భగవంతుణ్ణి ఎలా ప్రార్థించాలో తోచలేదు. ''వర్షం కురిపించవలెనని ప్రార్థిస్తే ఇటుకల వ్యాపారికి తీరనినష్టం. కురిపించవద్దని ప్రార్థిస్తే వ్యవసాయదారునికి గొప్పనష్టం కలుగుతుంది. ఇద్దరూ కాలానికి తగినట్లు ప్రవర్తించలేదు. వర్షాకాలం వస్తున్నప్పుడు ఇటుకల పని పెట్టుకోవడమూ సరికాదు. కొంచెం దినాలు ఎదురు చూడకుండా పొలంలో గింజలు చల్లడమూమంచి పద్ధతికాదు'' అని అతడనుకున్నాడు.

-బులుసు వేంకట రమణయ్య

కోకొల్లలుగా వున్నారు. ఈ పెళ్ళికోసం నువ్వు రాత్రింబగళ్ళూ ఏడుస్తూ కూర్చోవటం నీలాంటి వాళ్ళు చెయ్యవలసిన పనికాదు మధుతో పెళ్ళికాలేదు! నాతో పెఅ05ఎళ్ళయింది. ఇది అయినట్టా!కాదుకదా! ఆటువంటప్పుడు నువ్వు ఏడుస్తూ కూర్చోవటం అర్థరహితమంటాను – అవునా!' శ్రీకాంతి ప్రశాంతంగా సంధ్య ముఖంలోకి చూశాడు. సంధ్య మాట్లాడలేదు. అతనే తిరిగి అన్నాడు.

ఈ వివాహంవల్ల ఎవ్వరూ సుఖపడలేరని అతననుకున్నాడు – మీరిద్దరూ ఉద్యోగంచేసి కూడబెట్టి రమణి పెళ్ళి చెయ్యటానికి ఎంతకాలం పడుతుంది! ఒకవేళ చేసినా రమణికి అట్లాంటి సంబంధం తేలేరు. ఈ లోపల జీవితంలో మీరు ఎన్ని సుఖాలు త్యాగం చెయ్యాలి! అతనికి ఈ ఊరు ట్రాన్స్‌ఫరు కాదు. మీరిద్దరూ చెరొక చోట వుండాలి! నువ్వు ఉద్యోగం మానేస్తే ఒక్కళ్ళ జీతంతో సంసారం సాగే మార్గమేమిటి? అది కూడా కాకుండా మాధవిలాంటి అమ్మాయికి మధు సరైన జోడు. అతని కెందుకో మాధవి స్వభావం నచ్చింది. ఎంత నచ్చిందంటే మాధవి సాన్నిధ్యంలో ఇన్నాళ్ళ నీ పరిచయాన్ని అతడు మర్చిపోగలిగాడు–"

సంధ్య ముఖం అవమానంతో ఎఱ్ఱబడింది. ముక్కుపుటాలు అదిరినయి. సంధ్య ముఖంలోని అవమాన రేఖలు శ్రీకాంత్ దృష్టిని దాటిపోలేదు. "ఇంతకీ ఈ గోలంతా మీరు నా కెందుకు చెప్తున్నట్టు? మీరెన్ని కథలల్లినా నా మనసు మారదు! రోషంగా అంది సంధ్య.

"మార్చుకోవద్దనే నేను చెప్పేదీ! ఇదేదో నీకు బందిఖానా అనుకోవద్దంటున్నాను. నీ మనసు ఏదికోరితే అది అనుభవించు. నేను తప్పుపట్టను–" కిందనుంచి తల్లిపిలుపు వినబడటంతో లేచాడు శ్రీకాంత్.

సంధ్య బొమ్మలా కూర్చుండిపోయింది.

"అమ్మ పిలుస్తున్నది – పద. మూర్తి, గీత ముందు మన ఈ వ్యవహారం తెలియటం బాగుండదు –" శ్రీకాంత్ సంధ్యకోసం ఆగకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

అందరూ కూర్చున్న తరువాత వాళ్ళ ముందునుంచి వెళ్ళి కూర్చునే ధైర్యం సంధ్యకు లేదు. ఎట్లాగూ వెళ్ళక తప్పదు. అందుకే మెల్లగా లేచి కిందకు వెళ్ళింది. అప్పటికే డైనింగ్ టేబిల్‌మీద అన్నీ అమర్చబడినయి. సంధ్యను చూస్తూ సుభద్రమ్మగారు అంది "ఏం, సంధ్యా! వంట్లో బాగుండలేదా!"

"బాగానే వుంది – ఎందుకో నిద్ర మెలకువ రాలేదు –" మొహం పక్కకు తిప్పుకుంటూ అంది సంధ్య.

(ఇంకావుంది)

కవల పిల్లల కుటుంబం!

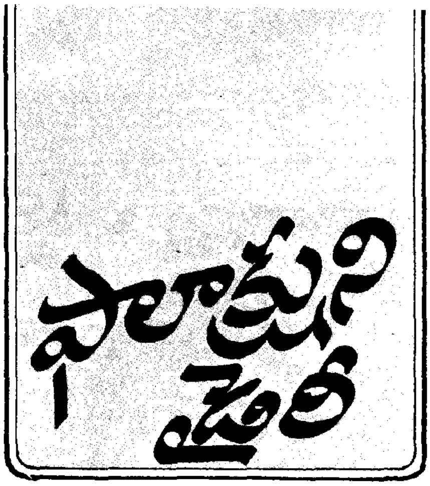
బ్రెజిలుకు చెందిన రియాడిజినెవోలో వో వనిత తన 13వ ఏట నుండి వరుసగా పది తడవలు కవల పిల్లలను కన్నదట. అదేమంటే తన తల్లి కూడా పది సార్లు కవలలను కన్నది అన్నదట ఆమె పిల్ల లలో పెళ్ళయిన వో యిద్దరమ్మాయిలు కూడా చెరో కాన్పులో కవలలనే కన్నారట. తమ తల్లి మోర్సియోగాన్‌కాల్ప్స మోరియరా పేరు నిలబెట్టి నందుకు ఆ పిల్లలిద్దరూ తమ కవల పిల్లల్నిచూసి జమిలిగా సంతోషం ప్రకటించారట.

తుఫాను, అతివృష్టి వల్ల మరణాలు!

ప్రపంచంలో ఏటికి సుమారు 20 వేల మంది తుఫానులవల్లా, అతి వృష్టివల్లా చనిపోతున్నారని, 6 వేల నుంచి 7 వేల మిలియను డాలర్ల వరకూ నష్టం సంభవిస్తోందని వరల్డ్ మిటిరియోలాజికల్ సర్వేవారు ప్రకటించారట.

అమెరికాలో పిల్లలను చెడగొడుతున్న ఉపాధ్యాయులు!

కాలిఫోర్నియాకు చెందిన వో పాఠశాలలోని వో ఏడుగు రుపాధ్యాయులు ఒకటిగా చేరి కామాంధులై తమ స్కూల్లోని చిన్న పిల్లలని లాలించి, విడిగా తీసుకువెళ్ళి, తమ కామ దాహాన్ని తీర్చుకుంటు న్నారట! లాస్‌ఏంజలిస్ కోర్టులో వో 7 ఏళ్ళ పిల్లాడు తనను ఒక టీచరు చాటుకు తీసుకుపోయి అతని పురుషావయవాన్ని తన నోట్లో పెట్టినట్లు చెప్పాడట ఇటువంటి కేసులో 208 ఆ కోర్టులో మూత ముప్పైడిగా యిదివరకె వున్నాయట మన్ని సోటాచస్కా నగరంలో యిదే నేరంమీద యిటీవల వో 28 మంది పెద్ద మనుష్యులు దొరికి విచారణలో వున్నారట.

బందిపోట్లుగా మారిన విద్యార్థికులు!

పంజాబ్ షాకూర్ పురా ప్రాంతంలో మొన్న 12 వ తేదీన ఖైదు చేయబడ్డ బందిపోట్లలో గురునానక్ విశ్వవిద్యాలయంలో మైక్రో బయాలజీ రిసర్చి స్టూడెంట్ యెవాసింగ్ అనే ఆయన, బల్బీర్ సింగ్ అనే వో డాక్టరుగారూ ఉన్నారట

16 ఏళ్ల బాలునితో లేచిపోయిన 44 ఏళ్ల స్త్రీ!

లండనులో 16 ఏళ్ల నిక్‌కూంబె అనే వో విద్యార్థి తానుంటున్న హాస్టలులో భోజనాలు వడ్డించే 44 ఏళ్ల సోనియా అనే ఆమెను ప్రేమించి, ప్రేమింప చేసుకున్నాడట ఆనక ఇద్దరూ కలసి లేచి పోయారట సోనియాకు 26 ఏళ్ల కొడుకు, మొగుడూ కూడా వున్నారట

భర్త ఆగడాలకు బలైన మరో ఇల్లాలు!

జిలార్‌ఖాన్ పల్లికి చెందిన 22 ఏళ్ళ సత్తెయ్య పెళ్ళయిన నాలుగేళ్ళనుంచీ తన భార్యను సతా యిస్తూ, నీవల్ల నాకు ఏ వుపయోగమూ లేదు. నీ తండ్రి నాకేదయినా వుద్యోగం యిప్పించి ఏదవలేదు అంటూ రోజూ ఆమెను చితకబాదే వాడట. దీనికాతని తల్లి యథాశక్తి తోడ్పడేదట ఒకనాడు ఆమెను కన్న యింటికి తీసుకుపోవడాని కామె తల్లి వస్తే నీ కూతుర్ని పంపము పో అన్నారట. ఆమె ఏడుస్తూ తిరిగి పోతూండగా వారి మధ్యలో తన కూతురు నిప్పంటించుకు చని పోయిందని ఒకతను వార్త తెచ్చాడట. అది ఆత్మహత్య కాదనీ, తన కూతుర్ని ఆమె భర్త సత్తెయ్య చంపేశాడని ఆమె పోలీసుకు ఫిర్యాదు చేసిందట.

ముగ్గురు భార్యలు – ఇరవై ఇద్దరు సంతానం!

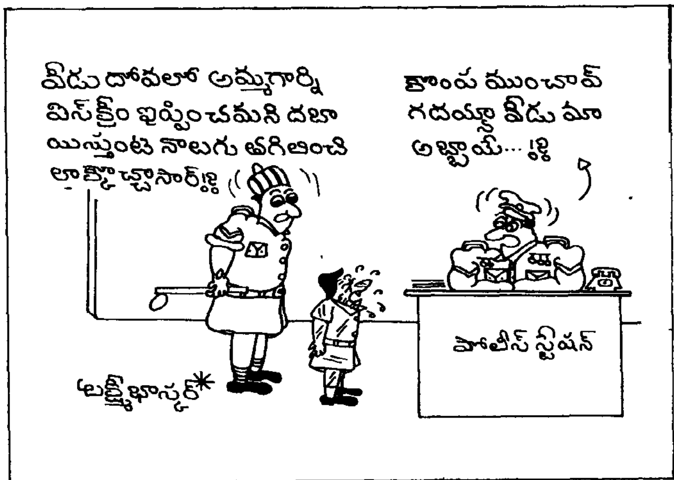
కర్ణాటక మాజీ రాష్ట్ర మంత్రి శ్రీ టి. చన్నయ్య మొన్న 18 వ తేదీన తన 83 వ ఏట మరణించారట. వీరికి ముగ్గురు భార్యలట. పదిమంది పుత్రులు, 12 మంది కుమార్తెలు అట యీయన సంతానం.

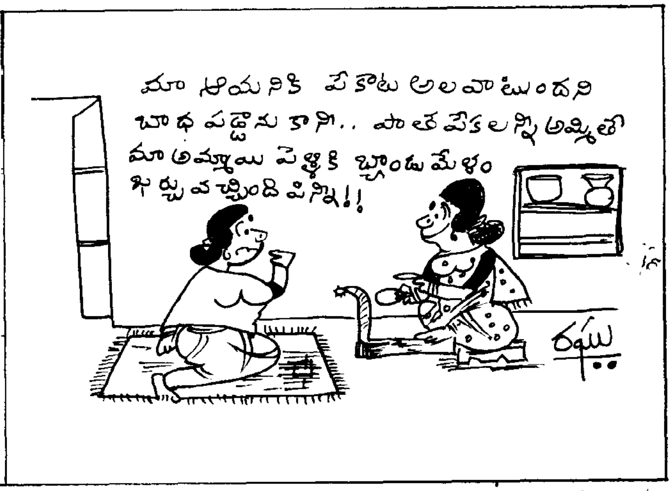
చేనుమేసిన కంచె!

ఢిల్లీకి చెందిన వో బ్యాంకు వుద్యోగి రాజ్‌కుమార్ గౌతమ్ మరో స్నేహితునితో చేరి తాను పని చేస్తున్న ఇండియన్ బ్యాంకును 2.25 లక్షల రూపాయలు మోసం చేశారట. ఈ డబ్బు వారనుభవించేలోగా వారిని పోలీసు అరెస్టు చేశారట.

నిరాశతో ఆత్మహత్య

చిత్తూరుజిల్లా సంతపేట తాలూకా తొంగల భావికి చెందిన 19 సంవత్సరాల రాజేశ్వరి అనే అమ్మాయి మద్రాసులోని ఆంధ్ర మహిళా సభలో నర్సు ట్రెయినింగయి వచ్చి, వుద్యోగానికని వో ఇంటర్వ్యూకు వెళ్ళి, అందులో నెగ్గకపోవడంతో వచ్చిన నిరాశావేశాలతో ఓ గుప్పెడు నిద్ర మాత్రలు మ్రింగి తన గుక్కెడు ప్రాణాన్నీ గుటుక్కు మనిపించుకుందట. □

హైదరాబాద్ నోట్‌బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

మత సామరస్యం ఎలా సాధ్యం ?

ఫిబ్రవరి 3వ తేది ఉదయం జూబ్లీ హాలులో రాష్ట్ర హైకోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ గోపాల్ రావ్ ఎక్‌బోటె అధ్యక్షతన జరిగిన సదస్సులో పలువురు వక్తలు నూతన మత ప్రసక్తి రహిత లౌకిక సమాజాన్ని నెలకొల్పాలని సూచించారు. మత సంఘర్షణలకు రాజకీయ పక్షాలు ప్రచ్ఛన్నంగా దోహదం చేస్తున్నాయని వారు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహమద్ స్మారక సంఘం యాజమాన్యాన ఈ సదస్సు జరిగింది. మత సంస్థలపై నిషేధం- ఎందుకు? ఎలాగు? అనే విషయమై చర్చ జరిగింది. అధ్యక్షుడు శ్రీ గోపాల్‌రావ్ ఎక్‌బోటె తమ ప్రసంగంలో, దేశంలో వివిధ మతాలు వుండటం వల్ల మతాభినివేశం ఉండక తప్పదు దేశాన్ని ఏక జాతిగా బంధించే సామాన్యాంశాలను అన్వేషించి తదనుగుణంగా వ్యవహరించ వలసిన అవసరం వుంది. ప్రజలు తమ మత దృష్ట్యా కాక నానాత్వంలో ఏకత్వాన్ని సాధించడం గురించి ఆలోచించాలి. తమ స్వల్ప పరిధి గల మత సంఘం కంటె అన్ని మత వర్గాలు గల విస్తృతమైన జాతీయ సంఘం ఒకటి వున్నదని దానికి విధేయులుగా వుండాలని ప్రతి మత వర్గం వారూ ఆలోచించాలి రోజూ ఎన్నిమార్లు ప్రార్థన చేస్తున్నారనేది కాక, పరిశుద్ధమైన చరిత్రతో విశిష్టమైన జీవిత పథంలో ప్రయాణించడం కావాలి మత ప్రసక్తి రహిత లౌకిక సమాజం చక్కగా, నిరాఘాటంగా మనడానికి తగిన వాతావరణాన్ని కల్పించాలి మన రాజ్యాంగంలో సకల మతాల స్వాతంత్ర్యానికి హామీ వుంది ఏ మత వర్గమూ తనకు భద్రత లేదని భావించ నవసరం లేదు అని అన్నారు. సియాసత్ ఉరుదూ దినపత్రికా సంపాదకుడు శ్రీ ఆబిద్ అలీఖాన్ ప్రసంగిస్తూ, మత సంస్థలపై నిషేధం విధించి నంతమాత్రాన సమస్య పరిష్కారం కాదని, మత పీఠాధిపతులు ప్రజలలోకి వచ్చి మత ప్రసక్తి రహితత్వానికి కృషి చేయాలని సూచించారు మత సంస్థలను నిషేధించడానికి రాజ్యాంగంలో సవరణ చేయాలని తెలుగుదేశం ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ ఉపేంద్ర సూచించారు. మతపు వూరేగింపులు వంటి బహిరంగ ప్రదర్శనలు మత కలహాలకు దారి తీస్తున్నాయి గనుక అలాటి వాటిని కూడ బహిష్కరించాలని ఆయన కోరారు. ఎన్నికలలోను మత సంస్థలు గెలు పొందకుండా చూడాలని ఆయన అన్నారు. మాజీ పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ జనరల్ శ్రీ ఎం. వి నారాయణరావు ప్రసంగిస్తూ, మత సంస్థలను నిషేధిస్తే రాజ్యాంగంలోని ప్రాథమిక హక్కులకు భంగమని, నేటి అవకతవకల కంతా రాజకీయ వంచన వైఖరే మూల కారణమని, ప్రతి రాజకీయ పక్షమూ వోట్ల కోసం మత పక్షపాత ధోరణిని అవలంబిస్తుందని, కనుక ఈ సమస్యను, చట్టమూ, పోలీసు బలమూ పరిష్కరింపలేవని అన్నారు. ఇరుగు పొరుగు సామాన్య ప్రజలే ఈ సమస్యను పరిష్కరించగలరని ఆయన నొక్కి చెప్పారు. మాజీ ఎం ఎల్. ఎ. శ్రీమతి గాడ్రేజ్ ప్రసంగిస్తూ, ప్రజలు ఫలానా మతం వాళ్లమని చెప్పుకోడానికిమారు భారతీయులమని చెప్పుకో డానికి గర్వపడాలని, మత మనేది భగవంతునికీ మానవునికీ మధ్యన వుండే రహస్యమైన, పవిత్రమైన సంగతి అని అన్నారు. అలాంటప్పుడు మానవునికి మానవునికీ మధ్య మతం ఎందుకు రావాలి- అని ఆమె ప్రశ్నించారు.

ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయం రాజనీతి శాస్త్ర శాఖాచార్యులు డాక్టర్ ఎన్. జి. రాజూర్కర్ ప్రసంగిస్తూ, మత సమస్యలను లోతుగా పరిశోధించాలని, దానివల్ల మరల మత కలహాలు జరుగకుండా నివారించడానికి, మత సామరస్య సమైక్యాలను ప్రోత్సహించడానికి ఈ పరిశోధన వుపయోగపడుతుందని అన్నారు.

హైదరాబాద్‌లో 14-2-1985 వ తేదీన శ్రీ దామోదరం సంజీవయ్యగారి 64 వ జయంతి సందర్భంగా జరిగిన సభలో శ్రీ కె. ఎస్. ఆర్. మూర్తి (ప్రభుత్వ రవాణా, రహదారులు శాఖ) స్వాగతం చెబుతున్న దృశ్యం. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు న్యాయమూర్తి జస్టిస్ పున్నయ్య, ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ శ్రీ శంకర్ దయాళ్ శర్మ, సంజీవయ్య సతీమణి శ్రీమతి కృష్ణవేణీ సంజీవయ్య, శ్రీ పోతుకూచి సాంబశివరావుగార్లని చిత్రంలో చూడవచ్చు

ఉపశ్రుతి :-

హైదరాబాద్ విశ్వ విద్యాలయం ఆచార్యులు డాక్టర్ నాగరాజన్, కాకతీయ విశ్వ విద్యాలయం ఆంగ్ల శాఖాధ్యక్షాచార్యులు డాక్టర్ ఎస్. లక్ష్మణమూర్తి ఒక మారు కలుసుకున్నారు. డాక్టర్ నాగరాజన్ కుమారుడు కూడ ఆ సందర్భంలో వున్నాడు. ఆ చిన్నవాడి చురుకుతనం చూచి డాక్టర్ లక్ష్మణమూర్తి "మీ అబ్బాయి చురుకుగా వున్నాడు. ఐ. ఏ. ఎస్.కు పంపండి" అని సలహా ఇచ్చారు. దానికి డాక్టర్ నాగరాజన్ "మా తాతగారు ఒక సంస్థానపు దివాను. మా తండ్రిగారు న్యాయమూర్తి. నే. ప్రొఫెసరును. నా కుమారుడు సుఖంగా వుండాలని నా వాంఛ. సక్సెస్‌ఫుల్‌గా వుండాలని నా వాంఛ కాదు." అని సమాధాన మిచ్చారు ☐

Printed and Published for Nageswara Rao Estates Private Ltd., by S. Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, Gandhinagar, Vijayawada-3, Editor : S. Radhakrishna, Phones : P. B. X. : 61247, 61248 & 75667.

అమృతాంజన్‌కే తెలుసు ఒంటి నొప్పులు మరియు బెణుకుల బాధ

మృదువైన మూలపదార్థము వల్ల
ఉపయోగించుట సులభము

క్రొత్త కార్క్ అమరిక వల్ల
మందు శక్తికి రక్షణ

అమృతాంజన్

ఏ ఇతర బాధలు కల్గించని
శీఘ్ర నివారిణిని నమ్మండి

1984 ఒలింపిక్స్ క్రీడలలో పాల్గొన్న భారత క్రీడాకారులకు అధికారపూర్వకంగా పెయిన్ బామ్ సరఫరా చేసినవారు.

OBM 8777 TG

Regd. No. H/VJ-41 ANDHRA SACHITRA VARA PATRIKA

